

Konsolidert forordning (EF) nr. 725/2004

Nedenfor følger EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56bb (forordning (EF) nr. 725/2004 om forbedret sikkerhet for fartøyer og havneanlegg), slik Kystverket forstår denne delen av EØS-avtalen med endringer og tillegg som følger av vedlegg XIII og protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig:

Forordning (EF) nr. 725/2004 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 219/2009.

► **B** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 725/2004 av 31. mars 2004

som endret ved

► **M1** Kommisjonens beslutning 2009/83/EF av 23. januar 2009

► **M2** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 219/2009 av 11. mars 2009

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 725/2004

av 31. mars 2004

om forbedret sikkerhet for fartøyer og havneanlegg

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,¹

etter å ha rådspurt Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251² og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forsettlig ulovlige handlinger og særlig terrorisme er blant de største truslene mot idealene om demokrati, frihet og fred, som er grunnleggende verdier i Den europeiske union.
- 2) Sikkerheten til skipsfarten i Det europeisk fellesskap, til de borgerne som bruker den, og til miljøet, må til enhver tid sikres mot trusler om forsettlig ulovlige handlinger, som terrorhandlinger, piratvirksomhet eller tilsvarende handlinger.
- 3) Ved transport av varer som inneholder særlig farlige stoffer, slik som kjemiske og radioaktive stoffer, kan de farene som forsettlig ulovlige handlinger forårsaker, få alvorlige følger for borgerne og miljøet i EØS-området.
- 4) Ved Den internasjonale sjøfartsorganisasjonens (IMO) diplomatiske konferanse 12. desember 2002 ble det vedtatt endringer i Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (1974) (SOLAS-konvensjonen) samt et internasjonalt regelverk for sikkerhet for fartøyer og havneanlegg (ISPS-regelverket). Disse dokumentene har som formål å bedre sikkerheten for fartøyer som benyttes i internasjonal handel og tilhørende havneanlegg, og inneholder bindende bestemmelser hvis omfang i EØS-

området bør presiseres i visse tilfeller, samt bestemmelser i form av anbefalinger, der en del bør gjøres bindende i EØS-området.

- 5) Med forbehold for EØS-statenes regelverk på området nasjonal sikkerhet og tiltak som kan treffes på grunnlag av avdeling VI i traktaten om Den europeiske union, bør den målsettingen om sikkerhet som er beskrevet i betraktning 2, oppnås gjennom å vedta egnede tiltak på området sjøtransportpolitikk, som fastsetter felles standarder for fortolkning, gjennomføring og kontroll innen EØS-området av de bestemmelsene som IMOs diplomatiske konferanse vedtok 12. desember 2002. Gjennomføringsmyndigheten bør overdras til Kommisjonen med henblikk på vedtak av detaljerte gjennomføringsbestemmelser.
- 6) Denne forordning respekterer grunnleggende rettigheter, og følger de prinsippene som er nedfelt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
- 7) Utover fartøyer som benyttes i internasjonal skipsfart og de havneanleggene som betjener dem, bør sikkerheten bedres for fartøyer i innenriksfart i EØS-området samt tilhørende havneanlegg, særlig for passasjerfartøyer, på grunnlag av det store antall menneskeliv som settes i fare gjennom slik trafikk.
- 8) Del B av ISPS-regelverket inneholder en rekke anbefalinger som bør gjøres bindende i EØS-området med henblikk på en ensartet gjennomføring av den målsettingen om sikkerhet som er beskrevet i betraktning 2.
- 9) For å bidra til den anerkjente og nødvendige målsettingen om å fremme nærskipfarten innenfor EØS-området, bør EØS-statene bli oppfordret til, i henhold til regel 11 i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten, å inngå avtaler om sikkerhetsordninger for rutetrafikk innenfor EØS-området på faste ruter som benytter egne havneanlegg, uten at dette setter det ønskede generelle beredskapsnivået i fare.
- 10) For havneanlegg som ligger i havner som bare leilighetsvis betjener internasjonal skipsfart, kan det være en uforholdsmessig stor oppgave å anvende alle de sikkerhetsreglene som er fastsatt i denne forordning, permanent. EØS-statene bør, på grunnlag av de sårbarhetsvurderingene som de skal utføre, fastslå hvilke havner som berøres og hvilke erstatningstiltak som kan gi et tilfredsstillende beskyttelsesnivå.
- 11) EØS-statene bør aktivt kontrollere at sikkerhetsreglene følges av fartøyer, uansett opprinnelse, som har til hensikt å anløpe en havn i EØS-området. Den berørte EØS-staten bør oppnevne en «vedkommende sjøfartssikkerhetsmyndighet » som har ansvar for å samordne, gjennomføre og kontrollere anvendelsen av de sikkerhetstiltakene for fartøyer og havneanlegg som er fastsatt i denne forordning. Denne myndigheten bør kreve at hvert fartøy som har til hensikt å anløpe havnen, på forhånd leverer opplysninger om sitt internasjonale sikkerhetsattest, om de nåværende og tidligere beredskapsnivåer for fartøyet, samt andre praktiske opplysninger om sikkerhet.
- 12) Det bør være mulig for EØS-statene å gi unntak fra det systematiske kravet om å gi opplysningene i betraktning 11 når det gjelder rutetrafikk til sjøs innenfor EØS-området eller nasjonalt, forutsatt at rederiene som betjener disse rutene, til enhver tid kan gi slike opplysninger på anmodning fra vedkommende myndigheter i EØS-statene.
- 13) Sikkerhetskontroller i havnen kan utføres av vedkommende sjøfartssikkerhetsmyndigheter i EØS-statene, men også, når det gjelder det internasjonale sikkerhetsattestet for fartøyer, av inspektører som handler innenfor rammen av havnestatskontroll, som fastsatt i rådsdirektiv [95/21/EF](#) av 19. juni 1995 om håndheving av internasjonale standarder for sikkerhet, hindring av forurensning og leve- og arbeidsvilkår om bord på fartøyer som anløper havner i EØS-området, og som seiler i farvann under EØS-statenes jurisdiksjon (havnestatskontroll).³ Det er derfor nødvendig å sørge for at de berørte myndigheter utfyller hverandre når flere forskjellige myndigheter er involvert.
- 14) På bakgrunn av det antall parter som er involvert i gjennomføringen av sikkerhetstiltak,

bør hver EØS-stat oppnevne en enkelt vedkommende myndighet som har ansvar for å samordne og overvåke anvendelsen av sikkerhetstiltakene for skipsfart på nasjonalt plan. EØS-statene bør skaffe de nødvendige midler og utarbeide en nasjonal plan for gjennomføring av denne forordning for å oppnå den målsettingen om sikkerhet som er beskrevet i betraktning 2, særlig ved hjelp av en tidsplan for tidlig gjennomføring av visse tiltak i samsvar med vilkårene i resolusjon 6, som IMO's diplomatiske konferanse vedtok 12. desember 2002. Effektiviteten til kontrollene av gjennomføringen i hvert nasjonale system bør være underlagt inspeksjoner som overvåkes av Kommisjonen.

- 15) En effektiv og ensartet anvendelse av tiltakene i henhold til denne politikken reiser viktige finansieringsmessige spørsmål. Finansiering av visse ytterligere sikkerhetstiltak bør ikke føre til konkurransevridning. Kommisjonen bør derfor umiddelbart foreta en undersøkelse (som særlig skal se nærmere på hvordan finansieringen er delt mellom offentlige myndigheter og operatørene, uten at dette berører kompetansefordelingen mellom EØS-statene og Det europeiske fellesskap), og framlegge resultatene og eventuelle forslag for Europaparlamentet og Rådet.
- 16) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, skal vedtas i samsvar med rådsbeslutning [1999/468/EF](#) av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen.⁴ Det bør innføres en framgangsmåte for tilpasning av denne forordning i lys av de erfaringene som er oppnådd, for å gjøre også andre bestemmelser i del B av ISPS-regelverket bindende, som ikke allerede gjøres bindende ved denne forordning.
- 17) Ettersom målene for denne forordning, som er å innføre og iverksette egnede tiltak for sjøtransportpolitikken, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av EØS-statene, og derfor, fordi denne forordning omfatter hele Europa, lettere kan nås på fellesskapsplan, kan EØS-området treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet, som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet i samme artikkel går denne forordning ikke ut over det som er nødvendig for å oppnå disse målene -
 - 1 EUT C 32 av 5.2.2004, s. 21.
 - 2 Europaparlamentsuttalelse av 19. november 2003 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 22. mars 2004.
 - 3 EFT L 157 av 7.7.1995, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv [2002/84/EF](#) (EFT L 324 av 29.11.2002, s. 53).
 - 4 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1 **Mål**

1. Denne forordning har som hovedmål å innføre og iverksette tiltak innenfor EØS med sikte på å bedre sikkerheten for fartøyer som brukes i internasjonal handel og nasjonal skipsfart, samt tilhørende havneanlegg, mot trusselen fra forsettlig ulovlige handlinger.
2. Forordningen har også til hensikt å skape et grunnlag for den harmoniserte fortolkningen og gjennomføringen samt EØS-kontroller av de særlige tiltakene for å bedre sjøfartssikkerheten som ble vedtatt av IMO's diplomatiske konferanse 12. desember 2002, som endret Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (1974) (SOLAS-konvensjonen) og fastsatte det internasjonale regelverk for sikkerhet for fartøyer og havneanlegg (ISPS-regelverket).

Artikkel 2 **Definisjoner**

I denne forordning menes med:

1. «SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten»: de endringene

som er gjengitt i vedlegg I til denne forordning, som setter inn et nytt kapittel XI-2 i vedlegget til IMOs SOLAS-konvensjon, i dens gjeldende versjon,

2. «ISPS-regelverk»: IMOs internasjonale regelverk for sikkerhet for fartøyer og havneanlegg, i dets gjeldende versjon,
3. «del A av ISPS-regelverket»: innledningen og de ufravikelige kravene som utgjør del A av ISPS-regelverket, som er gjengitt i vedlegg II til denne forordning, om bestemmelsene i kapittel XI-2 i vedlegget til SOLAS-konvensjonen, i dens gjeldende versjon,
4. «del B av ISPS-regelverket»: retningslinjene som utgjør del B av ISPS-regelverket, som er gjengitt i vedlegg III til denne forordning, om bestemmelsene i kapittel XI-2 i vedlegget til SOLAS-konvensjonen med endringer, og i del A av ISPS-regelverket, i dens gjeldende versjon,
5. «sjøfartssikkerhet»: kombinasjonen av forebyggende tiltak som tar sikte på å beskytte skipsfart og havneanlegg mot trusler om forsettlig ulovlige handlinger,
6. «kontaktorgan for sjøfartssikkerhet»: det organet som er utpekt av hver EØS-stat for å fungere som kontaktorgan for Kommisjonen og andre EØS-stater, og som skal tilrettelegge, følge opp og opplyse om anvendelsen av tiltakene for sjøfartssikkerheten fastsatt i denne forordning,
7. «vedkommende sjøfartssikkerhetsmyndighet»: en myndighet som er utpekt av en EØS-stat for å samordne, gjennomføre og overvåke anvendelsen av sikkerhetstiltakene fastsatt i denne forordning, med hensyn til fartøyer og/eller ett eller flere havneanlegg. Kompetansen til denne myndigheten kan variere avhengig av hvilke oppgaver den er pålagt,
8. «internasjonal skipsfart»: alle sjøtransporttjenester med fartøyer fra et havneanlegg i en EØS-stat til et havneanlegg utenfor denne EØS-staten, eller omvendt,
9. «nasjonal skipsfart»: alle sjøtransporttjenester med fartøyer i havområder fra et havneanlegg i en EØS-stat til samme havneanlegg eller et annet havneanlegg innenfor denne EØS-staten,
10. «rutetrafikk»: en rekke overfarter som er organisert på en slik måte at det gir en forbindelse mellom to eller flere havneanlegg:
 - a) enten på grunnlag av en offentliggjort seilingsplan,
 - b) eller med en slik regelmessighet eller hyppighet at det utgjør systematiske overfarter,
11. «havneanlegg»: et sted der kontakt mellom fartøyer og havn finner sted; dette omfatter områder som ankerplasser, venteplasser og ankomst fra sjøsiden, etter hva som er aktuelt,
12. «kontakt mellom fartøy og havn»: det samspillet som oppstår når et fartøy direkte og umiddelbart påvirkes av handlinger som omfatter forflytning av personer eller varer eller ytelsen av havnetjenester til eller fra fartøyet,
13. «forsettlig ulovlig handling»: en forsettlig handling som på grunn av sin art eller sammenheng kan skade fartøyene som benyttes i internasjonal eller nasjonal sjøtransport, deres passasjerer eller deres tilhørende havneanlegg.

Artikkel 3

Felles tiltak og virkeområde

1. Når det gjelder internasjonal skipsfart, skal EØS-statene senest 1. juli 2004 i sin helhet anvende SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten og del A av ISPS-regelverket, på de vilkår og for de fartøyer, rederier og havneanlegg som er nevnt i disse tekstene.
2. Når det gjelder nasjonal skipsfart, skal EØS-statene senest 1. juli 2005 anvende SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten og del A av ISPS-regelverket for

passasjerfartøyer i innenriksfart som hører til klasse A, som definert i artikkel 4 i rådsdirektiv [98/18/EF](#) av 17. mars 1998 om sikkerhetsstandarder for passasjerskip, ¹ samt for deres rederier, som definert i forordning IX-1 i SOLAS-konvensjonen, og for de havneanleggene som betjener dem.

3. EØS-statene skal, etter en obligatorisk vurdering av sikkerhetsrisikoen, beslutte i hvilket omfang de senest 1. juli 2007 skal anvende bestemmelsene i denne forordning på andre kategorier av fartøyer i innenriksfart enn dem som er omtalt i nr. 2, deres rederier og de havneanleggene som betjener dem. Det generelle beredskapsnivået bør ikke settes i fare ved en slik beslutning.

EØS-statene skal underrette Kommisjonen om slike beslutninger når de vedtas, samt den periodiske revisjonen av dem, som skal finne sted minst hvert femte år.

4. Ved gjennomføringen av de bestemmelsene som følger av nr. 1, 2 og 3, skal EØS-statene i sin helhet ta hensyn til retningslinjene som inngår i del B av ISPS-regelverket.

5. EØS-statene skal oppfylle følgende bestemmelser i del B av ISPS-regelverket, som om de var bindende:

- 1.12 (revisjon av sikkerhetsplaner for fartøyer),
- 1.16 (sårbarhetsvurdering av havneanlegg),
- 4.1 (beskyttelse av sikkerhetsplaners og sårbarhetsvurderingers fortrolighet),
- 4.4 (anerkjente sikkerhetsorganisasjoner),
- 4.5 (minimumskompetanse for anerkjente sikkerhetsorganisasjoner),
- 4.8 (fastsettelse av beredskapsnivå),
- 4.14, 4.15, 4.16 (kontaktorganer og opplysninger om havneanleggenes sikkerhetsplaner),
- 4.18 (identifikasjonsdokumenter),
- 4.24 (fartøyenes anvendelse av de sikkerhetstiltakene som anbefales av den staten hvis sjøterritorium de seiler i),
- 4.28 (bemanning av fartøyer),
- 4.41 (formidling av opplysninger når et fartøy bortvises fra eller nektes adgang til en havn),
- 4.45 (fartøyer fra en stat som ikke er part i konvensjonen),
- 6.1 (rederiets forpliktelse til å gi skipsføreren opplysninger om operatørene av fartøyet),
- 8.3-8.10 (minstestandarder for sårbarhetsvurdering av fartøyet),
- 9.2 (minstestandarder for fartøyets sikkerhetsplan),
- 9.4 (anerkjente sikkerhetsorganisasjoners uavhengighet),
- 13.6 og 13.7 (hyppighet av sikkerhetsøvelser og sikkerhetsopplæring for fartøyets besetning og for rederiets og fartøyets sikkerhetsoffiserer),
- 15.3 og 15.4 (minstestandarder for sårbarhetsvurdering av havneanlegget),
- 16.3 og 16.8 (minstestandarder for havneanleggets sikkerhetsplan),
- 18.5 og 18.6 (hyppighet av sikkerhetsøvelser og sikkerhetsopplæring i havneanlegg og for havneanleggets sikkerhetsansvarlige).

6. Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 15.4 i del A av ISPS-regelverket, skal den periodiske revisjonen av sårbarhetsvurderingen for havneanlegget fastsatt i nr. 1.16 i del B av ISPS-regelverket, gjennomføres innen fem år etter at vurderingen sist ble utført eller sist ble revidert.

7. Denne forordning får ikke anvendelse på krigsskip og trosskipskaper, lastefartøyer med en bruttotonnasje på under 500, fartøyer som ikke drives fram av mekaniske midler,

treskip av primitiv konstruksjon, fiskefartøyer eller fartøyer som ikke anvendes til forretningsvirksomhet.

8. Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 2 og 3, skal EØS-statene når sikkerhetsplaner for fartøyer og havneanlegg godkjennes, sørge for at slike planer inneholder hensiktsmessige bestemmelser som sørger for at sikkerheten for fartøyer som denne forordning gjelder for, ikke settes i fare av noe fartøy eller kontakt mellom fartøy og havn eller virksomhet mellom fartøyer, som gjelder fartøyer som ikke er omfattet av denne forordning.

1 EFT L 144 av 15.5.1998, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv [2003/75/EF](#) (EUT L 190 av 30.7.2003, s. 6).

Artikkel 4

Formidling av opplysninger

1. Hver EØS-stat skal formidle til IMO, Kommisjonen og de andre EØS-statene de opplysningene som kreves i henhold til regel 13 (formidling av opplysninger) i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten.

2. Hver EØS-stat skal formidle til Kommisjonen og de andre EØS-statene kontaktopplysninger for de tjenestemennene som er nevnt i nr. 4.16 i del B av ISPS-regelverket, og opplysningene fastsatt i nr. 4.41 i del B av ISPS-regelverket, når et fartøy bortvises fra eller nektes adgang til en havn i EØS-området.

3. Hver EØS-stat skal utarbeide en liste over berørte havneanlegg på grunnlag av de gjennomførte sårbarhetsvurderingene av havneanlegg, og fastslå omfanget av tiltakene som er truffet for å gjennomføre bestemmelsene i nr. 2 i regel 2 (omfanget når det gjelder havneanlegg som leilighetsvis betjener utenriksfart) i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten.

Hver EØS-stat skal innen 1. juli 2004 formidle den nevnte listen til de andre EØS-statene og til Kommisjonen. Kommisjonen og alle berørte EØS-stater skal også få tilstrekkelige opplysninger om de tiltakene som er truffet.

Artikkel 5

Alternative sikkerhetsavtaler eller tilsvarende sikkerhetsordninger

1. Ved gjennomføringen av denne forordning kan regel 11 (alternative sikkerhetsavtaler) i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten, også få anvendelse på rutetrafikk innenfor EØS-området på faste ruter som benytter tilhørende havneanlegg.

2. For dette formål kan EØS-statene seg imellom hver for eget vedkommende, inngå bilaterale eller multilaterale avtaler som fastsatt i nevnte SOLAS-regel. EØS-statene kan inngå slike avtaler særlig for å fremme nærskipfart innenfor EØS-området.

De berørte EØS-statene skal underrette Kommisjonen om avtalene og gi tilstrekkelige opplysninger om tiltakene til at Kommisjonen kan undersøke om avtalene svekker beredskapsnivået for andre fartøyer eller for havneanlegg som ikke er omfattet av avtalene. Opplysninger om tiltak som er direkte knyttet til nasjonal sikkerhet, kan eventuelt utelates fra underretningen til Kommisjonen.

Kommisjonen skal undersøke om avtalene sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå, særlig når det gjelder kravene i nr. 2 i ovennevnte SOLAS-regel 11, og om de er i samsvar med fellesskapsretten og med det indre markedes virkemåte. Dersom avtalene ikke oppfyller disse kriteriene, skal Kommisjonen innen fire måneder treffe en beslutning etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 11 nr. 3; i slike tilfeller skal de berørte EØS-statene oppheve eller tilpasse avtalene i samsvar med dette.

3. Den periodiske revisjonen av slike avtaler som er fastsatt i nr. 4 i regel 11 i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten, skal finne sted minst hvert femte år.

4. EØS-statene kan for nasjonal skipsfart og for havneanlegg som er nevnt i artikkel 3 nr. 2 og artikkel 3 nr. 3 i denne forordning, vedta tilsvarende sikkerhetsordninger som fastsatt i regel 12 (tilsvarende sikkerhetsordninger) i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten, forutsatt at slike sikkerhetsordninger er minst like effektive som dem som er foreskrevet i kapittel XI-2 i SOLAS-konvensjonen og de relevante bindende bestemmelsene i ISPS-regelverket.

Den berørte EØS-staten skal oversende Kommisjonen tilstrekkelige opplysninger om slike ordninger når de vedtas, sammen med resultatet av de periodiske revisjonene innen fem år etter at de ble vedtatt eller sist ble revidert.

Vilkårene for anvendelsen av slike ordninger skal være underlagt Kommisjonens inspeksjoner fastsatt i artikkel 9 nr. 4, 5 og 6 i denne forordning, og i samsvar med reglene fastsatt der.

Artikkel 6

Framlegging av sikkerhetsopplysninger før anløp i en havn i en EØS-stat

1. Når et fartøy som omfattes av bestemmelsene i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten og i ISPS-regelverket, eller av artikkel 3 i denne forordning, meddeler at det har til hensikt å anløpe en havn i en EØS-stat, skal vedkommende sjøfartssikkerhetsmyndighet i denne EØS-staten kreve at opplysningene nevnt i nr. 2.1 i regel 9 (fartøy som har til hensikt å anløpe en havn i en annen avtalestat) i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten, legges fram. Nevnte myndighet analyserer i den grad det er nødvendig, de framlagte opplysningene, og anvender eventuelt den framgangsmåten som er fastsatt i nr. 2 i samme SOLAS-regel.

2. Opplysningene nevnt i nr. 1, skal framlegges:

- a) minst 24 timer på forhånd, eller
- b) senest på det tidspunktet fartøyet forlater forrige havn, dersom reisetiden er mindre enn 24 timer, eller
- c) dersom anløpshavnen ikke er kjent, eller dersom den endres under reisen, så snart anløpshavnen blir kjent.

3. Det skal oppbevares en rapport over den framgangsmåten som er fulgt for hvert enkelt fartøy som har vært utsatt for en sikkerhetshendelse, som definert i nr. 1.13 i regel 1 (definisjoner) i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten.

Artikkel 7

Unntak fra bestemmelsene om framlegging av sikkerhetsopplysninger før anløp i en havn

1. EØS-stater kan unnta rutetrafikk som går mellom havneanlegg som ligger på deres territorium, fra kravet fastsatt i artikkel 6, når følgende vilkår er oppfylt:

- a) rederiet som driver rutetrafikken nevnt ovenfor, utarbeider og ajourfører en liste over de berørte fartøyene og sender den til vedkommende sjøfartssikkerhetsmyndighet for den berørte havnen,
- b) for hver reise som foretas, stilles opplysningene som er fastsatt i nr. 2.1 i regel 9 i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten, på anmodning til rådighet for vedkommende sjøfartssikkerhetsmyndighet. Rederiet skal utarbeide et internt system for å sikre at nevnte opplysninger, 24 timer i døgnet og uten forsinkelser, på anmodning kan sendes til vedkommende sjøfartssikkerhetsmyndighet.

2. Når det drives internasjonal rutetrafikk mellom to eller flere EØS-stater, kan de enkelte berørte EØS-statene anmode de øvrige EØS-statene om et unntak fra denne tjenesten i samsvar med vilkårene fastsatt i nr. 1.

3. EØS-statene skal regelmessig kontrollere at vilkårene fastsatt nr. 1 og 2, er oppfylt. Når minst ett av disse vilkårene ikke lenger er oppfylt, skal EØS-statene omgående trekke tilbake retten til unntak for det berørte rederiet.

4. EØS-statene skal utarbeide en liste over rederier og fartøyer som er gitt unntak i henhold til denne artikkel, og skal ajourføre denne listen. De skal oversende denne listen og ajourføringer av den til Kommisjonen og alle berørte EØS-stater.

5. Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 1 og 2, kan en EØS-stat ut fra sikkerhetshensyn og en vurdering i hvert enkelt tilfelle be om at opplysningene nevnt i nr. 2.1 i regel 9 i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten, framlegges før anløp i en havn.

Artikkel 8

Sikkerhetskontroller i en EØS-stats havner

1. Kontrollen av sertifikatet, som definert i nr. 1.1 i regel 9 (kontroll av fartøyer i havn) i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten, skal utføres i havnen enten av vedkommende sjøfartssikkerhetsmyndighet som definert i artikkel 2 nr. 7 i denne forordning, eller av inspektører definert i artikkel 2 nr. 5 i direktiv [95/21/EF](#).

2. Når tjenestemannen som utfører sertifikatkontrollen nevnt i nr. 1, har begrunnet mistanke om at fartøyet ikke oppfyller kravene i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten og i ISPS-regelverket, men ikke tilhører en myndighet som i denne EØS-staten har ansvar for å utføre tiltakene fastsatt i nr. 1.2 og 1.3 i regel 9 i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten, skal vedkommende omgående henvise saken til nevnte myndighet.

Artikkel 9

Gjennomføring og samsvarskontroll

1. EØS-statene skal utføre de administrative oppgavene og kontrolloppgavene som kreves i henhold til bestemmelsene i SOLAS-konvensjonens særlige tiltak for å bedre sjøfartssikkerheten og i ISPS-regelverket. De skal sikre at alle nødvendige midler avsettes og faktisk er tilgjengelige for gjennomføringen av bestemmelsene i denne forordning.

2. EØS-statene skal utpeke et kontaktorgan for sjøfartssikkerhet innen 1. juli 2004.

3. Hver EØS-stat skal vedta et nasjonalt program for gjennomføringen av denne forordning.

4. Seks måneder etter datoen for gjennomføringen av de relevante tiltakene nevnt i artikkel 3, skal Kommisjonen i samarbeid med kontaktorganet nevnt i nr. 2, innlede inspeksjoner, herunder inspeksjoner av et passende utvalg av havneanlegg og berørte rederier, for å overvåke EØS-statenes gjennomføring av denne forordning. Disse inspeksjonene skal ta hensyn til de opplysningene som er gitt av kontaktorganet nevnt i nr. 2, herunder kontrollrapporter. Nærmere regler for slike inspeksjoner skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 11 nr. 2.

5. De tjenestemenn som Kommisjonen gir i oppdrag å utføre slike inspeksjoner i samsvar med nr. 4, skal utøve sin myndighet etter å ha framlagt en skriftlig fullmakt utstedt av Kommisjonen, og som angir inspeksjonens gjenstand og formål, og datoen da den skal begynne. Kommisjonen skal i god tid før inspeksjonen underrette de EØS-statene som berøres av inspeksjonene.

Den berørte EØS-staten skal underkaste seg slike inspeksjoner og sikre at berørte organer eller personer også underkaster seg inspeksjonene.

6. Kommisjonen skal oversende inspeksjonsrapportene til den berørte EØS-staten, som innen tre måneder etter at rapporten er mottatt, skal gi tilstrekkelige opplysninger om hvilke tiltak som er truffet for å rette opp eventuelle mangler. Rapporten og listen over tiltak som er truffet, skal oversendes komiteen nevnt i artikkel 11 nr. 1.

Artikkel 10

Innarbeiding av endringer i internasjonale dokumenter

1. De gjeldende internasjonale dokumentene som er nevnt i artikkel 2, som anvendes i samsvar med artikkel 3 nr. 1, skal være de som har trådt i kraft, herunder de siste endringene av disse, med unntak av de endringene som er unntatt fra denne forordnings virkeområde som følge av framgangsmåten for samsvarskontroll fastsatt i nr. 5.

2. Innarbeidingen av endringer i internasjonale dokumenter nevnt i artikkel 2, med hensyn til fartøyer i innenriksfart og de havneanleggene som betjener dem, som denne forordning får anvendelse på, i den grad de utgjør en teknisk ajourføring av bestemmelsene i SOLAS-konvensjonen og ISPS-regelverket, skal avgjøres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 11 nr. 2. Framgangsmåten for samsvarskontroll fastsatt i nr. 5, får ikke anvendelse i disse tilfellene.

3. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 11 nr. 2, kan det vedtas bestemmelser for å fastsette harmoniserte framgangsmåter for anvendelsen av ISPS-regelverkets bindende bestemmelser, uten at virkeområdet til denne forordning utvides.

4. Ved gjennomføringen av denne forordning og for å redusere faren for konflikt mellom EØS-områdetets sjøfartsregelverk og internasjonale dokumenter, skal EØS-statene og Kommisjonen samarbeide ved hjelp av samordningsmøter og/eller andre hensiktsmessige midler, for i forekommende tilfelle å fastlegge en felles holdning eller strategi i vedkommende internasjonale fora.

5. Det fastsettes en framgangsmåte for samsvarskontroll for å unnta fra denne forordningens virkeområde enhver endring av et internasjonalt dokument bare dersom det, på grunnlag av en vurdering fra Kommisjonen, er en klar fare for at en slik endring vil senke nivået for sjøfartssikkerhet eller være uforenlig med EØS-områdetets regelverk.

Framgangsmåten for samsvarskontroll kan brukes bare for å gjøre endringer i denne forordning på de områdene som uttrykkelig omfattes av framgangsmåten nevnt i artikkel 11 nr. 2, og utelukkende innenfor rammen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen.

6. Under de omstendigheter som er nevnt i nr. 5, skal framgangsmåten for samsvarskontroll innledes av Kommisjonen, eventuelt på anmodning fra en EØS-stat.

Kommisjonen skal umiddelbart etter vedtakelse av en endring i et internasjonalt dokument, framlegge for komiteen nevnt i artikkel 11 nr. 1, et forslag til tiltak for å utelukke den aktuelle endringen fra denne forordning.

Framgangsmåten for samsvarskontroll, herunder eventuelt framgangsmåtene fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning [1999/468/EF](#), skal fullføres senest én måned før utløpet av den tidsfristen som er fastsatt internasjonalt for stilltiende godkjenning av den aktuelle endringen, eller senest én måned før nevnte endrings planlagte ikrafttredelsesdato.

7. Dersom det skulle oppstå en fare som nevnt i nr. 5 første ledd, skal EØS-statene under framgangsmåten for samsvarskontroll, avstå fra ethvert initiativ som har som mål å innarbeide endringen i nasjonal lovgivning eller anvende endringen i det berørte internasjonale dokumentet.

8. Alle relevante endringer av internasjonale dokumenter som er innarbeidet i EØS-områdetets sjøfartsregelverk i samsvar med nr. 5 og 6, skal av informasjonshensyn offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 11 **Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av en komité.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning [1999/468/EF](#) anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning [1999/468/EF](#), skal være én måned.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 6 og 7 i beslutning [1999/468/EF](#) anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommene fastsatt i henholdsvis bokstav b) og c) i artikkel 6 i beslutning [1999/468/EF](#), skal være én måned.

4. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 12

Hemmeligholdelse

Ved anvendelsen av denne forordning, skal Kommisjonen i samsvar med bestemmelsene i kommisjonsbeslutning [2001/844/EF](#), ECSC, Euratom av 29. november 2001 om endring av dens forretningsorden, ¹ treffe hensiktsmessige tiltak for å beskytte taushetsbelagte opplysninger som den har tilgang til eller som den er blitt meddelt av EØS-statene.

EØS-statene skal treffe tilsvarende tiltak i samsvar med relevant nasjonal lovgivning.

Alt personell som utfører sikkerhetsinspeksjoner eller håndterer fortrolig informasjon i tilknytning til denne forordning, skal gjennomgå en egnet sikkerhetsklarering, som skal utføres av EØS-staten som personellet er statsborgere i.

¹ EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1.

Artikkel 13

Spredning av opplysninger

1. Uten at dette berører allmennhetens rett til tilgang til dokumenter som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. [1049/2001](#) av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter, ¹ skal inspeksjonsrapportene og svarene fra EØS-statene nevnt i artikkel 4 nr. 3, artikkel 5 nr. 2 og 4 og artikkel 9 nr. 6, holdes hemmelige og ikke offentliggjøres. De skal stilles til rådighet bare for vedkommende myndigheter, som skal bringe dem videre bare til berørte parter som har behov for innsyn, i samsvar med gjeldende nasjonale regler for spredning av følsomme opplysninger.

2. EØS-statene skal så langt det er mulig og i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning behandle opplysninger fra inspeksjonsrapporter og svar fra EØS-stater som fortrolige, når de gjelder andre EØS-stater.

3. Med mindre det er klart at inspeksjonsrapportene og svarene skal, eller ikke skal, offentliggjøres, skal EØS-statene eller Kommisjonen rådføre seg med den berørte EØS-staten.

¹ EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43.

Artikkel 14

Sanksjoner

EØS-statene skal sørge for å innføre sanksjoner som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende, ved brudd på bestemmelsene i denne forordning.

Artikkel 15

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juli 2004, med unntak av bestemmelsene i artikkel 3 nr. 2 og 3, og artikkel 9 nr. 4, som skal tre i kraft og få anvendelse fra de datoene som er angitt der.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle EØS-stater.

Utferdiget i Strasbourg, 31. mars 2004.

For Europaparlamentet

P. COX

President

For Rådet

D. ROCHE

Formann

VEDLEGG I ENDRINGER I VEDLEGGET TIL DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS, 1974, MED ENDRINGER

« KAPITTEL XI-2 SÆRLIGE TILTAK FOR Å BEDRE SJØFARTSSIKKERHETEN

Regel 1

Definisjoner

1 Med mindre annet uttrykkelig er angitt, menes i dette kapitlet med:

- .1 «Bulkskip»: et bulkskip som definert i regel IX/1.6.
- .2 «Kjemikalietankskip»: et kjemikalietankskip som definert i regel VII/8.2.
- .3 «Gasstankskip»: et gasstankskip som definert i regel VII/11.2.
- .4 «Hurtiggående fartøy »: et hurtiggående fartøy som definert i regel X/1.2.
- .5 « Flyttbar boreplattform »: en mekanisk propelldrevet flyttbar boreplattform, som definert i regel IX/1, som ikke er stasjonær.
- .6 « Oljetankskip »: et oljetankskip som definert i regel II-1/2.12.
- .7 « Rederi »: et rederi som definert i regel IX/1.
- .8 « Kontakt mellom fartøy og havn »: det samspillet som oppstår når et fartøy direkte og umiddelbart påvirkes av handlinger som omfatter forflytning av personer eller varer eller ytelsen av havnetjenester til eller fra fartøyet.
- .9 « Havneanlegg »: et sted som fastsatt av avtalestaten eller av den utpekte myndigheten, der kontakt mellom fartøy og havn finner sted. Dette omfatter områder som ankerplasser, venteplasser og ankomst fra sjøsiden, etter hva som er aktuelt.
- .10 « Virksomhet mellom fartøyer »: all virksomhet som ikke er knyttet til et havneanlegg, men som omfatter overføring av varer eller personer fra et fartøy til et annet.
- .11 « Utpekt myndighet »: den eller de organisasjoner eller den eller de myndigheter som i avtalestaten er utpekt som ansvarlig for å sikre gjennomføringen av bestemmelsene i dette kapitlet om sikkerhet for havneanlegg og kontakt mellom fartøy og havn, sett fra havneanleggets synspunkt.
- .12 « Internasjonalt regelverk for sikkerhet for fartøyer og havneanlegg (ISPS-regelverket) »: det internasjonale regelverket for sikkerhet for fartøyer og havneanlegg, som består av del A (med bindende bestemmelser) og del B (med veiledende bestemmelser), vedtatt 12. desember 2002 gjennom resolusjon 2 ved konferansen for avtalestater til Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974, som kan endres gjennom IMO, forutsatt at:
 - .1 endringer i del A av regelverket vedtas, settes i kraft og får virkning i samsvar med artikkel VIII i denne konvensjonen om framgangsmåter for endringer som gjelder vedlegget, bortsett fra kapittel I, og
 - .2 endringer i del B av regelverket vedtas av IMOs sjø sikkerhetskomité i samsvar med dens forretningsorden.

- .13 « Sikkerhetshendelse »: en mistenkelig handling eller omstendighet som utgjør en trussel mot et fartøy, herunder en flyttbar boreplattform og et hurtiggående fartøy, eller mot et havneanlegg, kontakt mellom fartøy og havn, eller virksomhet mellom fartøyer.
 - .14 « Beredskapsnivå »: en angivelse av graden av risiko for at en sikkerhetshendelse vil bli forsøkt utført eller vil inntreffe.
 - .15 « Sikkerhetserklæring »: en avtale inngått mellom et fartøy og enten et havneanlegg eller et annet fartøy som det har kontakt med, og som angir de sikkerhetstiltakene begge parter vil gjennomføre.
 - .16 « Anerkjent sikkerhetsorganisasjon »: en organisasjon med relevant ekspertise i sikkerhetsspørsmål og med tilstrekkelig kjennskap til drift av fartøyer og havner, som har myndighet til å utføre de vurderingene, verifiseringene, godkjenningene eller sertifiseringene som kreves i dette kapitlet eller i del A av ISPS-regelverket.
- 2 Termen «fartøy», når den brukes i regel 3-13, omfatter flyttbare boreplattformer og hurtiggående fartøyer.
- 3 Med termen « alle fartøyer », når den brukes i dette kapitlet, menes alle fartøyer som dette kapitlet får anvendelse på.
- 4 Termen «avtalestat», når den brukes i regel 3, 4, 7, 10, 11, 12 og 13, omfatter en henvisning til den «utpekte myndighet».

Regel 2

Anvendelse

- 1 Dette kapitlet får anvendelse på:
 - .1 følgende typer fartøyer i utenriksfart:
 - .1.1. passasjerfartøyer, herunder hurtiggående passasjerfartøyer,
 - .1.2. lastefartøyer, herunder hurtiggående fartøyer, med en bruttotonnasje på 500 eller over, og
 - .1.3. flyttbare boreplattformer, og
 - .2 havneanlegg som betjener fartøyer i utenriksfart.
- 2 Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 1.2, skal avtalestatene beslutte i hvilket omfang dette kapitlet og de relevante avsnittene i del A av ISPS-regelverket får anvendelse på de havneanleggene som ligger på deres territorium, som selv om de i hovedsak brukes av fartøyer som ikke er i utenriksfart, av og til må betjene fartøyer som anløper eller forlater havneanleggene i forbindelse med utenriksfart.
- 2.1 Avtalestatene skal bygge de beslutningene som de tar i henhold til nr. 2, på en sårbarhetsvurdering av havneanleggene som utføres i samsvar med bestemmelsene i del A av ISPS-regelverket.
- 2.2 En beslutning som tas av en avtalestat i henhold til nr. 2, skal ikke svekke det beredskapsnivået som søkes oppnådd gjennom dette kapitlet eller del A av ISPS-regelverket.
- 3 Dette kapitlet får ikke anvendelse på krigsskip, militære hjelpefartøyer eller andre fartøyer som eies eller drives av en avtalestat, og som bare brukes i statlig, ikke-kommersiell drift.
- 4 Ingenting i dette kapitlet skal berøre statenes rettigheter eller forpliktelser i henhold til internasjonal lovgivning.

Regel 3

Avtalestatenes forpliktelser med hensyn til sikkerhet

- 1 Myndighetene skal fastsette beredskapsnivået og sørge for at fartøyer som har rett til å

seile under deres flagg, får opplysninger om beredskapsnivået. Når beredskapsnivået endres, skal opplysningene om beredskapsnivået ajourføres etter hva omstendighetene krever.

- 2 Avtalestatene skal fastsette beredskapsnivået og sørge for at havneanlegg som ligger på deres territorium, og fartøyer før anløp i en havn eller som ligger i en havn på deres territorium, får opplysninger om beredskapsnivået. Når beredskapsnivået endres, skal opplysningene om beredskapsnivået ajourføres etter hva omstendighetene krever.

Regel 4

Krav til rederier og fartøyer

- 1 Rederier skal oppfylle de relevante kravene i dette kapitlet og i del A av ISPS-regelverket, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av ISPS-regelverket.
- 2 Fartøyer skal oppfylle de relevante kravene i dette kapitlet og i del A av ISPS-regelverket, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av ISPS-regelverket, og det skal bekreftes og sertifiseres at de oppfyller nevnte krav i samsvar med bestemmelsene i del A av ISPS-regelverket.
- 3 Et fartøy skal, før det anløper en havn eller mens det befinner seg i en havn på territoriet til en avtalestat, oppfylle kravene til beredskapsnivå fastsatt av denne avtalestaten, dersom dette beredskapsnivået er høyere enn beredskapsnivået fastsatt av dette fartøyets myndighet.
- 4 Fartøyer skal uten unødig forsinkelse reagere på enhver endring til et høyere beredskapsnivå.
- 5 Når et fartøy ikke oppfyller kravene i dette kapitlet eller i del A av ISPS-regelverket, eller ikke kan oppfylle kravene til det beredskapsnivået som myndigheten eller en annen avtalestat har fastsatt og som er gjeldende for dette fartøyet, skal fartøyet underrette den relevante vedkommende myndighet før det skjer noe kontakt mellom fartøy og havn, eller før anløp i havn, avhengig av hva som skjer først.

Regel 5

Rederiers særlige ansvar

Rederiet skal sørge for at skipsføreren til enhver tid har opplysninger til rådighet om bord, som gjør det mulig for tjenestemenn med behørig fullmakt fra en avtalestat, å fastslå:

- .1 hvem som har ansvar for å utnevne besetningsmedlemmer eller andre personer som for tiden er ansatt eller sysselsatt om bord på fartøyet i en funksjon som er knyttet til fartøyets virksomhet,
- .2 hvem som har ansvar for å beslutte hvordan fartøyet skal anvendes, og
- .3 dersom fartøyet anvendes i henhold til én eller flere befraktningsavtaler, hvem som er parter i denne eller disse befraktningsavtalene.

Regel 6

Fartøyets terroralarmsystem

- 1 Alle fartøyer skal være utstyrt med et terroralarmsystem, som angitt nedenfor:
 - .1 fartøyer bygd 1. juli 2004 eller senere,
 - .2 passasjerfartøyer, herunder hurtiggående passasjerfartøyer, bygd før 1. juli 2004, ikke senere enn ved første besiktigelse av radioinstallasjonen som skjer etter 1. juli 2004,
 - .3 oljetankskip, kjemikalietankskip, gasstankskip, bulkskip og hurtiggående lastefartøyer med en bruttotonnasje på 500 eller over, bygd før 1. juli 2004, ikke senere enn ved første besiktigelse av radioinstallasjonen som skjer etter 1. juli 2004, og

- .4 andre lastefartøyer med en bruttotonnasje på 500 eller over og flyttbare boreplattformer bygd før 1. juli 2004, ikke senere enn ved første besiktigelse av radioinstallasjonen som skjer etter 1. juli 2006.
2. Når fartøyets terroralarmsystem aktiveres, skal det:
 - .1 utløse og oversende en terroralarm fra fartøyet til en vedkommende myndighet i land utpekt av myndigheten, som under disse omstendighetene kan omfatte rederiet, som identifiserer fartøyet og dets posisjon og angir at fartøyets sikkerhet er truet eller er satt i fare,
 - .2 ikke sende terroralarmen til noen andre fartøyer,
 - .3 ikke aktivere alarmer om bord på fartøyet, og
 - .4 fortsette å sende terroralarmen helt til den deaktiveres og/eller tilbakestilles.
- 3 Fartøyets terroralarmsystem skal:
 - .1 kunne aktiveres fra kommandobroen og fra minst ett annet sted, og
 - .2 oppfylle kvalitetsstandarder som ikke er dårligere enn dem som er vedtatt av IMO.
- 4 Aktiveringspunktene for fartøyets terroralarmsystem skal være konstruert slik at terroralarmen ikke kan settes i gang utilsiktet.
- 5 Kravet om et terroralarmsystem på fartøyet kan oppfylles ved å bruke den radioinstallasjonen som er montert for å oppfylle kravene i kapittel IV, forutsatt at alle kravene i denne regelen er oppfylt.
- 6 Når en myndighet mottar melding om en terroralarm fra et fartøy, skal den straks underrette den eller de statene som er nærmest det området der fartøyet for øyeblikket er i fart.
- 7 Når en avtalestat mottar melding om en terroralarm fra et fartøy som ikke er berettiget til å seile under dens flagg, skal denne avtalestaten straks underrette den berørte myndigheten, og eventuelt den/de statene som er nærmest det området der fartøyet for øyeblikket er i fart.

Regel 7

Trusler mot fartøyer

- 1 Avtalestatene skal fastsette beredskapsnivåer og sørge for at opplysninger om beredskapsnivå sendes til fartøyer som er i fart i deres sjøterritorium, eller har sendt melding om at de har til hensikt å gå inn i deres sjøterritorium.
- 2 Avtalestatene skal opprette et kontaktorgan der slike fartøyer kan be om råd eller assistanse og der slike fartøyer kan rapportere eventuelle sikkerhetsproblemer som angår andre fartøyer, bevegelser eller underretninger.
- 3 Når det er identifisert en angrepsrisiko, skal den berørte avtalestaten underrette de berørte fartøyene og deres myndigheter om:
 - .1 det aktuelle beredskapsnivået,
 - .2 eventuelle sikkerhetstiltak som de berørte fartøyene bør gjennomføre for å beskytte seg mot angrep, i samsvar med bestemmelsene i del A av ISPS-regelverket, og
 - .3 sikkerhetstiltak som kyststaten kan ha besluttet å gjennomføre.

Regel 8

Skipsførers skjønn i forbindelse med fartøyets sikkerhet

- 1 Skipsføreren skal ikke hindres av rederiet, befrakteren eller noen annen person i å treffe eller iverksette noen beslutning som etter skipsførers faglige vurdering er nødvendig for å opprettholde fartøyets sikkerhet. Dette omfatter å nekte å slippe om bord personer (bortsett fra dem som er identifisert som behørig bemyndiget av en avtalestat) eller deres effekter og å nekte å laste gods, herunder containere eller andre lukkede

transportenheter.

- 2 Dersom det etter skipsførerens faglige vurdering oppstår en konflikt mellom de sikkerhetskravene som gjelder for fartøyet når det er i fart, skal skipsføreren oppfylle de kravene som er nødvendige for å opprettholde fartøyets sikkerhet. I slike tilfeller kan skipsføreren iverksette midlertidige sikkerhetstiltak og deretter omgående underrette myndigheten, og om nødvendig avtalestaten i hvis havn fartøyet er i fart eller har til hensikt å anløpe. Slike midlertidige sikkerhetstiltak som gjennomføres i henhold til denne regelen, skal i så høy grad som mulig svare til det gjeldende beredskapsnivået. Når slike tilfeller påvises, skal myndigheten sørge for at konfliktene løses og at muligheten for en gjentakelse reduseres så mye som mulig.

Regel 9

Tiltak for kontroll og overholdelse av bestemmelsene

- 1 Kontroll av fartøyer i havn
 - 1.1 I henhold til dette kapitlet er alle fartøyer som dette kapitlet får anvendelse på, underlagt kontroll når de befinner seg i en havn i en annen avtalestat, av tjenestemenn med behørig fullmakt fra denne staten, og som kan være de samme som utfører funksjonene i regel I/19. Denne kontrollen skal begrenses til å verifisere at det om bord finnes et gyldig internasjonalt sikkerhets sertifikat for fartøyer eller et gyldig midlertidig internasjonalt sikkerhets sertifikat for fartøyer, som er utstedt i henhold til bestemmelsene i del A av ISPS-regelverket (sertifikat), som skal godtas dersom det er gyldig, med mindre det er begrunnet mistanke om at fartøyet ikke oppfyller kravene i dette kapitlet eller i del A av ISPS-regelverket.
 - 1.2 Når det foreligger slik begrunnet mistanke, eller når det på anmodning ikke kan framlegges et gyldig sertifikat, skal tjenestemennene med behørig fullmakt fra avtalestaten pålegge ett eller flere kontrolltiltak som gjelder fartøyet, som fastsatt i nr. 1.3. Alle tiltak som pålegges, skal stå i rimelig forhold til overtredelsen, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av ISPS-regelverket.
 - 1.3 Disse kontrolltiltakene er som følger: inspeksjon av fartøyet, forsinkelse eller tilbakeholdelse av fartøyet, driftsrestriksjoner, herunder forflytninger innenfor havnen, eller bortvisning av fartøyet fra havnen. Slike kontrolltiltak kan i tillegg eller alternativt omfatte andre mindre, administrative eller korrigerende tiltak.
- 2 Fartøyer som har til hensikt å anløpe en havn i en annen avtalestat
 - 2.1 I henhold til dette kapitlet kan en avtalestat kreve at fartøy som har til hensikt å anløpe dets havner, gir følgende opplysninger til tjenestemenn med behørig fullmakt fra denne staten, for å sikre at fartøyet oppfyller kravene i dette kapitlet før anløp i havnen, slik at det unngås at fartøyet pålegges kontrolltiltak:
 - .1 at fartøyet er i besittelse av et gyldig sertifikat og navnet på den utstedende myndigheten,
 - .2 det beredskapsnivået som fartøyet for tiden opererer i henhold til,
 - .3 det beredskapsnivået som fartøyet opererer i henhold til i tidligere anløpte havner der det har vært kontakt mellom fartøy og havn innenfor tidsrammen angitt i nr. 2.3,
 - .4 eventuelle særlige eller ytterligere sikkerhetstiltak som ble truffet av fartøyet i tidligere anløpte havner der det har vært kontakt mellom fartøy og havn innenfor tidsrammen angitt i nr. 2.3,
 - .5 at passende sikkerhetsprosedyrer for fartøyet ble opprettholdt under eventuell virksomhet mellom fartøyer innenfor tidsrammen angitt i nr. 2.3, eller
 - .6 andre praktiske opplysninger knyttet til sikkerheten (men ikke detaljer om fartøyets sikkerhetsplan), samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i

del B av ISPS-regelverket.

Dersom avtalestaten ber om det, skal fartøyet eller rederiet framlegge en bekreftelse som avtalestaten kan godta, på opplysningene som kreves ovenfor.

- 2.2 Alle fartøyer som dette kapittelet får anvendelse på, og som har til hensikt å anløpe en havn i en annen avtalestat, skal framlegge opplysningene nevnt i nr. 2.1 på anmodning fra de tjenestemennene som har behørig fullmakt fra denne staten. Skipsføreren kan avslå å framlegge slike opplysninger, men skal i så fall være innforstått med at fartøyet kan bli nektet adgang til havnen.
- 2.3 Fartøyet skal oppbevare fortegninger over opplysningene nevnt i nr. 2.1, for de siste 10 anløpene i havneanlegg.
- 2.4 Dersom tjenestemennene med behørig fullmakt fra avtalestaten i hvis havn fartøyet har til hensikt å anløpe, etter mottak av opplysningene nevnt i nr. 2.1, har begrunnet mistanke om at fartøyet ikke oppfyller kravene i dette kapittelet eller i del A av ISPS-regelverket, skal disse tjenestemennene forsøke å opprette kommunikasjon med og mellom fartøyene og myndigheten for å rette opp den manglende oppfyllelsen. Dersom slik kommunikasjon ikke fører til at den manglende oppfyllelsen rettes opp, eller dersom disse tjenestemennene for øvrig har begrunnet mistanke om at fartøyet ikke oppfyller kravene i dette kapittelet eller i del A av ISPS-regelverket, kan tjenestemennene treffe tiltak overfor dette fartøyet som fastsatt i nr. 2.5. Alle slike tiltak som treffes, skal stå i rimelig forhold til overtredelsen, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av ISPS-regelverket.
- 2.5 Disse tiltakene er som følger:
 - .1 et krav om at den manglende oppfyllelsen rettes opp,
 - .2 et krav om at fartøyet går videre til et nærmere angitt sted innenfor avtalestatens sjøterritorium eller innlands vannveier,
 - .3 inspeksjon av fartøyet dersom fartøyet befinner seg i sjøterritoriet til avtalestaten hvis havn fartøyet har til hensikt å anløpe, eller
 - .4 nektelse av adgang til havnen.

Før noen slike tiltak treffes, skal avtalestaten orientere fartøyet om sine hensikter. Etter å ha mottatt disse opplysningene, kan skipsføreren avstå fra å anløpe denne havnen. I slike tilfeller får denne regelen ikke anvendelse.

3. Tilleggsbestemmelser

3.1 Dersom:

- .1 det pålegges et kontrolltiltak, med unntak av de mindre, administrative eller korrigerende tiltakene som er nevnt i nr. 1.3, eller
 - .2 noen av tiltakene nevnt i nr. 2.5 treffes, skal en tjenestemann med behørig fullmakt fra avtalestaten straks skriftlig informere myndigheten om hvilke kontrolltiltak som er blitt pålagt eller hvilke tiltak som er truffet og grunnene til det. Avtalestaten som pålegger kontrolltiltak eller andre tiltak, skal også underrette den anerkjente sikkerhetsorganisasjonen som utstedte sertifikatet for det berørte fartøyet, samt IMO, når slike kontrolltiltak er pålagt eller andre tiltak er truffet.
- 3.2 Når fartøyet nektes adgang til havnen eller fartøyet bortvises fra havnen, skal myndighetene i havnestaten gi melding om relevante fakta til myndighetene i den staten der neste aktuelle anløpshavn ligger, dersom den er kjent, og alle andre aktuelle kyststater, samtidig som det tas hensyn til retningslinjer som skal utarbeides av IMO. Det skal sikres at slike opplysninger holdes fortrolige og beskyttes.
 - 3.3. Et fartøy skal nektes adgang til en havn i henhold til nr. 2.4 og 2.5, eller bortvises fra en havn i henhold til nr. 1.1-1.3, bare dersom tjenestemennene med behørig fullmakt fra avtalestaten har begrunnet mistanke om at fartøyet utgjør en umiddelbar trussel

mot personers, fartøyers eller annen eiendoms sikkerhet, og det ikke er andre passende måter å fjerne denne trusselen på.

- 3.4 Kontrolltiltakene nevnt i nr. 1.3, og tiltakene nevnt i nr. 2.5, skal i henhold til denne regelen bare pålegges inntil den manglende oppfyllelsen som har ført til kontrolltiltak eller andre tiltak, er blitt korrigert til avtalestatens tilfredshet, samtidig som det tas hensyn til eventuelle tiltak foreslått av fartøyet eller myndigheten.
- 3.5 Når avtalestater utøver kontroll i henhold til nr. 1 eller treffer tiltak i henhold til nr. 2:
- .1 skal alle mulige anstrengelser gjøres for å unngå at et fartøy holdes tilbake eller forsinkes unødig. Dersom et fartøy dermed holdes tilbake eller forsinkes unødig, skal det ha rett til erstatning for eventuelle tap eller eventuell skade som det har lidd, og
 - .2 skal nødvendig adgang til fartøyet ikke hindres i forbindelse med nødssituasjoner, av humanitære grunner eller ut fra sikkerhetsformål.

Regel 10

Krav til havneanlegg

- 1 Havneanlegg skal oppfylle de relevante kravene i dette kapitlet og i del A av ISPS-regelverket, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av ISPS-regelverket.
- 2 Avtalestater med ett eller flere havneanlegg på sine territorier, som denne regel får anvendelse på, skal sikre at:
 - .1 sårbarhetsvurderinger av havneanlegg utføres, gjennomgås og godkjennes i samsvar med bestemmelsene i del A av ISPS-regelverket, og
 - .2 sikkerhetsplaner for havneanlegg utarbeides, gjennomgås, godkjennes og gjennomføres i samsvar med bestemmelsene i del A av ISPS-regelverket.
- 3 Avtalestatene skal angi og informere om de tiltakene som det er nødvendig å ta opp i en sikkerhetsplan for et havneanlegg på de forskjellige beredskapsnivåene, herunder når en sikkerhetserklæring kreves framlagt.

Regel 11

Alternative sikkerhetsavtaler

- 1 Avtalestatene kan når de gjennomfører dette kapitlet og del A av ISPS-regelverket, inngå skriftlige bilaterale eller multilaterale avtaler med andre avtalestater om alternative sikkerhetsavtaler som dekker korte internasjonale reiser på faste ruter mellom havneanlegg som ligger på deres territorier.
- 2 Slike avtaler skal ikke sette beredskapsnivået for andre fartøyer eller havneanlegg som ikke er omfattet av avtalen, i fare.
- 3 Ingen fartøyer som er omfattet av en slik avtale, får utføre noen virksomhet mellom fartøyer, med fartøyer som ikke er omfattet av avtalen.
- 4 Slike avtaler skal revideres regelmessig, og det skal tas hensyn til de erfaringene som er oppnådd samt eventuelle endringer i de særlige omstendighetene eller de vurderte truslene mot sikkerheten til fartøyene, havneanleggene eller rutene som er omfattet av avtalen.

Regel 12

Tilsvarende sikkerhetsordninger

- 1 En myndighet kan tillate at et bestemt fartøy eller en gruppe fartøyer som er berettiget til å seile under dens flagg, gjennomfører andre sikkerhetstiltak som tilsvarer dem som er foreskrevet i dette kapitlet eller i del A av ISPS-regelverket, forutsatt at slike sikkerhetstiltak er minst like effektive som dem som er foreskrevet i dette kapitlet eller i del A av ISPS-regelverket. Den myndigheten som tillater slike sikkerhetstiltak, skal gi

IMO nærmere opplysninger om dette.

- 2 Ved gjennomføring av dette kapitlet og del A av ISPS-regelverket, kan en avtalestat tillate at et bestemt havneanlegg eller en gruppe havneanlegg som ligger på dens territorium, bortsett fra dem som omfattes av en avtale inngått i henhold til regel 11, gjennomfører sikkerhetstiltak som tilsvarer dem som er foreskrevet i dette kapitlet eller i del A av ISPS-regelverket, forutsatt at slike sikkerhetstiltak er minst like effektive som dem som er foreskrevet i dette kapitlet eller i del A av ISPS-regelverket. Den avtalestaten som tillater slike sikkerhetstiltak, skal gi IMO nærmere opplysninger om dette.

Regel 13 **Formidling av opplysninger**

- 1 Avtalestaten skal innen 1. juli 2004 underrette IMO om og gjøre tilgjengelig til orientering for rederier og fartøyer:
 - .1 navn og kontaktopplysninger for deres nasjonale myndighet(er) som har ansvar for sikkerhet for fartøyer og havneanlegg,
 - .2 de stedene på deres territorium som omfattes av godkjente sikkerhetsplaner for havneanlegg,
 - .3 navn og kontaktopplysninger for de personene som er utpekt til å stå til rådighet døgnet rundt for å motta og reagere på terroralarm fra fartøyer til land, som nevnt i regel 6.2.1,
 - .4 navn og kontaktopplysninger for de personene som er utpekt til å stå til rådighet døgnet rundt for å motta og reagere på enhver underretning fra avtalestater som utøver kontroll- og overholdelsestiltak som nevnt i regel 9.3.1, og
 - .5 navn og kontaktopplysninger for de personene som er utpekt til å stå til rådighet døgnet rundt for å gi råd eller assistanse til fartøyer, og som fartøyer kan rapportere eventuelle sikkerhetsproblemer til, som nevnt i regel 7.2; disse opplysningene skal deretter ajourføres når det forekommer endringer i dem. IMO skal formidle slike opplysninger til andre avtalestater til orientering for deres tjenestemenn.
- 2 Avtalestatene skal innen 1. juli 2004 underrette IMO om navn og kontaktopplysninger for enhver anerkjent sikkerhetsorganisasjon som har fullmakt til å handle på deres vegne, sammen med nærmere opplysninger om det særlige ansvaret og vilkårene for fullmaktene som er delegert til disse organisasjonene. Disse opplysningene skal ajourføres når det forekommer endringer i dem. IMO skal formidle slike opplysninger til andre avtalestater til orientering for deres tjenestemenn.
- 3 Avtalestatene skal innen 1. juli 2004 oversende IMO en liste som viser godkjente sikkerhetsplaner for de havneanleggene som ligger på deres territorium, sammen med opplysninger om det stedet eller de stedene som omfattes av hver godkjent sikkerhetsplan for havneanlegg og den tilhørende godkjenningsdatoen, og skal deretter videre gi underretning når noen av følgende endringer finner sted:
 - .1 endringer av det stedet eller de stedene som omfattes av en godkjent sikkerhetsplan for havneanlegg, skal innføres eller er blitt innført. I slike tilfeller skal opplysningene som formidles, angi endringer av det stedet eller de stedene som omfattes av planen, og den dato da slike endringer skal innføres eller ble gjennomført,
 - .2 en godkjent sikkerhetsplan for havneanlegg som tidligere var med på listen oversendt til IMO, skal trekkes tilbake eller er trukket tilbake. I slike tilfeller skal opplysningene som formidles, angi den dato da tilbaketrekkingen skal tre i kraft eller ble gjennomført. Opplysninger av denne typen skal formidles til IMO så snart som praktisk mulig, og
 - .3 det skal gjøres tilføyelser på listen over godkjente sikkerhetsplaner for havneanlegg. I slike tilfeller skal opplysningene som formidles, angi det stedet eller de stedene som

omfattes av planen, samt godkjenningsdatoen.

- 4 Avtalestatene skal fra 1. juli 2004 hvert femte år oversende IMO en revidert og ajourført liste som viser alle godkjente sikkerhetsplaner for de havneanleggene som ligger på deres territorium, sammen med opplysninger om det stedet eller de stedene som omfattes av hver godkjent sikkerhetsplan for havneanlegg og den tilhørende godkjenningsdatoen (og godkjenningsdatoen for eventuelle endringer i den). Denne listen avløser og erstatter alle opplysninger som er formidlet til IMO, i henhold til nr. 3, i løpet av de foregående fem år.
- 5 Avtalestatene skal underrette IMO om at det er inngått en avtale i henhold til regel 11. Underretningen skal inneholde følgende:
 - .1 navnene på de avtalestatene som har inngått avtalen,
 - .2 havneanleggene og de faste rutene som omfattes av avtalen,
 - .3 hvor ofte avtalen skal revideres,
 - .4 hvilken dato avtalen trer i kraft, og
 - .5 opplysninger om eventuelle samråd som har funnet sted med andre avtalestater, og avtalestaten skal deretter så snart som praktisk mulig underrette IMO når avtalen er blitt endret eller har opphørt.
- 6 En avtalestat som i henhold til regel 12 tillater tilsvarende sikkerhetsordninger med hensyn til et fartøy som har rett til å seile under dens flagg, eller med hensyn til et havneanlegg som ligger på dens territorium, skal underrette IMO om detaljene i dette.
- 7 IMO skal på anmodning gjøre alle opplysninger som er formidlet i henhold til nr. 3, tilgjengelig for andre avtalestater.»

VEDLEGG II

«INTERNASJONALT REGELVERK FOR SIKKERHET FOR FARTØYER OG HAVNEANLEGG

INNLEDNING

1. Under den diplomatiske konferanse om sjøfartssikkerhet, som ble avholdt i London i desember 2002, ble det vedtatt nye bestemmelser i Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974, og i dette regelverket for å bedre sjøfartssikkerheten. Disse nye kravene utgjør den internasjonale rammen som fartøyer og havneanlegg kan samarbeide innenfor for å oppdage og hindre handlinger som kan true sikkerheten i sjøtransportsektoren.
2. Som en følge av de tragiske hendelsene 11. september 2001, besluttet man under det 22. møtet i Den internasjonale sjøfartsorganisasjonens («IMO») forsamling i november 2001 enstemmig å utarbeide nye tiltak knyttet til sikkerhet for fartøyer og havneanlegg, med henblikk på vedtak ved en konferanse i desember 2002 av avtalestater til Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974 (også kalt den diplomatiske konferanse om sjøfartssikkerhet). Forberedelsen av den diplomatiske konferansen ble overlatt til IMOs sjøsikkerhetskomité på grunnlag av dokumenter innlevert av EØS-stater, mellomstatlige organisasjoner og ikke-statlige organisasjoner i samråd med IMO.
3. For å framskynde utviklingen og vedtaket av egnede sikkerhetstiltak nedsatte IMOs sjøsikkerhetskomité ved sitt første ekstraordinære møte, som også ble holdt i november 2001, en særlig arbeidsgruppe for sjøfartssikkerhet som møtes i tidsrommet mellom møtene. Det første møtet i denne arbeidsgruppen ble avholdt i februar 2002, og resultatet av dens drøftelser ble rapportert til og behandlet av IMOs sjøsikkerhetskomites 75. møte i mai 2002, der det ble nedsatt en midlertidig arbeidsgruppe for å videreutvikle de forslagene som var framsatt. Under det 75. møtet i IMOs sjøsikkerhetskomité behandlet man rapporten fra denne arbeidsgruppen og anbefalte at arbeidet skulle

videreføres gjennom enda et møte i den særlige arbeidsgruppen, som ble avholdt i september 2002. Under det 76. møtet i IMOs sjøsikkerhetskomité drøftet man resultatet av den særlige arbeidsgruppens møte i september 2002 og det ytterligere arbeidet som ble utført av arbeidsgruppen i forbindelse med komiteens 76. møte i desember 2002, umiddelbart før den diplomatiske konferansen, og man ble enige om den endelige versjonen av tekstutkastene som skulle behandles av den diplomatiske konferansen.

4. Under den diplomatiske konferansen (9.-13. desember 2002) vedtok man også endringer i de eksisterende bestemmelsene i Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974 (SOLAS 74), for å påskynde gjennomføringen av kravet om å installere automatiske identifikasjonssystemer, og vedtok nye regler i kapittel XI-1 i SOLAS 74 om angivelse av fartøyets identifikasjonsnummer og oppbevaring av dokumentasjon over fartøyets historikk (CSR). Under den diplomatiske konferansen vedtok man også en rekke resolusjoner, herunder slike som omfatter gjennomføring og revisjon av dette regelverket, teknisk samarbeid og samarbeid med Den internasjonale arbeidsorganisasjon og Verdens tollorganisasjon. Det ble erkjent at det kan være nødvendig med revisjon og endring av enkelte nye bestemmelser om sjøfartssikkerhet når disse to organisasjonene har slutført sitt arbeid.
5. Bestemmelsene i kapittel XI-2 i SOLAS 74 og i dette regelverket gjelder både fartøyer og havneanlegg. Beslutningen om å utvide SOLAS 74 til å omfatte havneanlegg ble tatt på grunnlag av at SOLAS 74 er den raskeste metoden til å sikre at de nødvendige sikkerhetstiltakene trer i kraft og får virkning hurtig. Imidlertid ble man enige om at bestemmelsene som gjelder havneanlegg, utelukkende bør gjelde kontakt mellom fartøy og havn. Det mer omfattende spørsmålet om sikkerhet for havneområder vil bli gjort til gjenstand for ytterligere felles arbeid mellom Den internasjonale sjøfartsorganisasjon og Den internasjonale arbeidsorganisasjon. Det ble også besluttet at bestemmelsene ikke skulle omfatte faktiske reaksjoner på angrep eller eventuelt nødvendig opprydningsarbeid etter et slikt angrep.
6. Ved utarbeiding av bestemmelsen er det lagt vekt på å sikre samsvar med bestemmelsene i IMOs internasjonale konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjøfolk, 1978, med endringer, Det internasjonale regelverk for sikkerhetsstyring (ISM) og Det harmoniserte system for besiktigelse og sertifisering.
7. Bestemmelsene står for en vesentlig endring av den internasjonale skipsfartssektorens tilnærming til spørsmålet om sikkerhet i sjøtransportsektoren. Det erkjennes at de muligens vil legge en betydelig ekstrabyrde på enkelte avtalestater. Betydningen av teknisk samarbeid for å hjelpe avtalestatene til å gjennomføre bestemmelsene, erkjennes fullt ut.
8. Gjennomføring av bestemmelsene vil kreve kontinuerlig og effektivt samarbeid og forståelse mellom alle dem som berøres av eller bruker fartøyer og havneanlegg, herunder fartøyenes besetning, havnepersonell, passasjerer, avskipere, skips- og havneforvaltning samt myndigheter med ansvar for sikkerhet på nasjonalt og lokalt plan. Eksisterende praksis og framgangsmåter vil måtte revideres og endres dersom de ikke gir et tilstrekkelig beredskapsnivå. For å bedre sjøfartssikkerheten må skipsfarts- og havnesektorene samt nasjonale og lokale myndigheter påta seg ytterligere ansvar.
9. Ved gjennomføringen av sikkerhetsbestemmelsene som er oppført i kapittel XI-2 av SOLAS 74 og i del A av dette regelverket, bør det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket. Det erkjennes imidlertid at virkeområdet for veiledningen kan variere avhengig av typen havneanlegg eller fartøy, deres bransje og/eller last.
10. Ingenting i dette regelverket skal fortolkes eller anvendes på en måte som strider mot respekten for grunnleggende rettigheter og friheter som fastsatt i internasjonale dokumenter, særlig de som gjelder sjøfolk eller flyktninger, herunder Den internasjonale arbeidsorganisasjons erklæring om grunnleggende prinsipper og rettigheter i arbeidslivet samt internasjonale standarder for sjøfolk og havnearbeidere.

11. I erkjennelse av at konvensjonen om forenkling av internasjonal sjøtransport, 1965, med endringer, fastslår at offentlige myndigheter skal tillate at utenlandske besetningsmedlemmer får gå i land, mens det fartøyet de ankommer med, ligger i havn, forutsatt at formalitetene for fartøyets ankomst er oppfylt, og at de offentlige myndighetene ikke har noen grunn til å nekte dem tillatelse til å gå i land av hensyn til folkehelsen, offentlig sikkerhet eller offentlig orden, skal avtalestater når de godkjenner sikkerhetsplaner for fartøyer og havneanlegg, ta i betraktning det faktum at fartøyets besetning oppholder seg og arbeider om bord på fartøyet og har behov for landlov og tilgang til landbaserte velferdstiltak for sjøfolk, herunder legehjelp.

DEL A

UFRAVIKELIGE KRAV SOM GJELDER BESTEMMELSENE I KAPITTEL XI-2 I VEDLEGGET TIL DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS, 1974, MED ENDRINGER

1 ALLMENT

1.1 Innledning

Denne delen av det internasjonale regelverket for sikkerhet for fartøyer og havneanlegg inneholder bindende bestemmelser som det henvises til i kapittel XI-2 av Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974, med endringer.

1.2 Mål

Målene med dette regelverket er:

- .1 å opprette en internasjonal ramme for samarbeid mellom avtalestater, offentlige organer, lokale myndigheter og skipsfarts- og havnesektorer for å oppdage sikkerhetstrusler og treffe forebyggende tiltak mot sikkerhetshendelser som påvirker fartøyer eller havneanlegg som brukes i internasjonal handel,
- .2 å fastslå de respektive rollene og ansvarsområdene til avtalestater, offentlige organer, lokale myndigheter og skipsfarts- og havnesektorer på nasjonalt og internasjonalt plan, med henblikk på sjøfartssikkerhet,
- .3 å sikre tidlig og effektiv innsamling og utveksling av opplysninger knyttet til sikkerheten,
- .4 å presentere en metodikk for sårbarhetsvurdering med det formål å ha planer og framgangsmåter for å kunne reagere på endringer i beredskapsnivået, og
- .5 å sikre tiltroen til at tilstrekkelige og egnede sikkerhetstiltak for sjøfartssikkerheten er iverksatt.

1.3 Funksjonelle krav

For at målene i regelverket skal oppnås, inneholder det en rekke funksjonelle krav. Disse omfatter, men er ikke begrenset til:

- .1 innsamling og vurdering av opplysninger med hensyn til sikkerhetstrusler, og utveksling av slike opplysninger med relevante avtalestater,
- .2 krav om ajourføring av kommunikasjonsprotokoller for fartøyer og havneanlegg,
- .3 hindring av ulovlig adgang til fartøyer og havneanlegg og disses adgangsbegrensede områder,
- .4 forebygging av innføring av ulovlige våpen, antennelige innretninger eller sprengstoff til fartøyer eller havneanlegg,
- .5 framskaffelse av systemer for å slå alarm som reaksjon på sikkerhetstrusler eller sikkerhetshendelser,
- .6 krav om sikkerhetsplaner for fartøyer og havneanlegg som bygger på

sårbarhetsvurderinger, og

.7 krav om opplæring, trening og øvelser for å sikre kjennskap til sikkerhetsplanene og -prosedyrene.

2 DEFINISJONER

2.1 Med mindre annet uttrykkelig er angitt, menes i denne delen med:

.1 « Konvensjon »: Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974, med endringer.

.2 « Regel »: en regel i konvensjonen.

.3 « Kapittel »: et kapittel i konvensjonen.

.4 « Fartøyets sikkerhetsplan »: en plan som er utarbeidet for å sikre at det om bord på fartøyet anvendes tiltak som skal beskytte personer om bord, last, transportenheter, skipsforsyninger eller fartøyet mot risikoene ved en sikkerhetshendelse.

.5 « Havneanleggets sikkerhetsplan »: en plan som er utarbeidet for å sikre at det anvendes tiltak som skal beskytte havneanlegget og fartøyene, personer, last, transportenheter og skipsforsyninger i havneanlegget mot risikoene ved en sikkerhetshendelse.

.6 « Fartøyets sikkerhetsoffiser »: den personen om bord på fartøyet som rapporterer til skipsføreren, og som er utpekt av rederiet som ansvarlig for sikkerheten på fartøyet, herunder gjennomføring og ajourføring av fartøyets sikkerhetsplan, og for kontakt med rederiets sikkerhetsoffiser og havneanleggets sikkerhetsansvarlige.

.7 « Rederiets sikkerhetsoffiser »: den personen som er utpekt av rederiet for å sikre at det utføres en sårbarhetsvurdering av fartøyet, at det utarbeides en sikkerhetsplan for fartøyet, som framlegges for godkjenning og deretter gjennomføres og ajourføres, og for kontakt med havneanleggets sikkerhetsansvarlige og fartøyets sikkerhetsoffiser.

.8 « Havneanleggets sikkerhetsansvarlige »: den personen som er utpekt som ansvarlig for utarbeiding, gjennomføring, revisjon og ajourføring av havneanleggets sikkerhetsplan og for kontakt med fartøyets sikkerhetsoffiser og rederiets sikkerhetsoffiser.

.9 « Beredskapsnivå 1 »: det nivået som egnede, minste sikkerhetstiltak alltid skal holdes på.

.10 « Beredskapsnivå 2 »: det nivået som egnede, ytterligere sikkerhetstiltak skal holdes på i et tidsrom som følge av økt risiko for en sikkerhetshendelse.

.11 « Beredskapsnivå 3 »: det nivået som ytterligere, særlige sikkerhetstiltak skal holdes på i et begrenset tidsrom når en sikkerhetshendelse er sannsynlig eller umiddelbart forestående, selv om det kanskje ikke er mulig å utpeke det spesifikke målet.

2.2 Uttrykket « fartøy », når det brukes i dette regelverket, omfatter flyttbare boreplattformer og hurtiggående fartøyer som definert i regel XI-2/1.

2.3 Uttrykket « avtalestat » i forbindelse med henvisning til et havneanlegg, når det brukes i avsnitt 14-18, omfatter en henvisning til den utpekte myndigheten.

2.4 Uttrykk som ikke er definert i denne delen, skal ha samme betydning som de har i kapittel I og XI-2.

3 ANVENDELSE

3.1 Dette regelverket får anvendelse på:

- .1 følgende typer fartøyer i utenriksfart:
 - .1 passasjerfartøyer, herunder hurtiggående passasjerfartøyer,
 - .2 lastefartøyer, herunder hurtiggående fartøyer, med en bruttotonnasje på 500 eller over, og
 - .3 flyttbare boreplattformer, og
 - .2 havneanlegg som betjener fartøyer i utenriksfart.
- 3.2 Uten hensyn til bestemmelsene i avsnitt 3.1.2, skal avtalestatene beslutte i hvilket omfang denne delen av regelverket får anvendelse på de havneanleggene som ligger på deres territorium, som selv om de i hovedsak brukes av fartøyer som ikke er i utenriksfart, av og til må betjene fartøyer som anløper eller forlater havneanleggene i forbindelse med utenriksfart.
- 3.2.1 Avtalestatene skal bygge de beslutningene som de tar i henhold til avsnitt 3.2, på en sårbarhetsvurdering av havneanleggene som utføres i samsvar med denne delen av regelverket.
- 3.2.2 En beslutning som tas av en avtalestat i henhold til avsnitt 3.2, skal ikke svekke det beredskapsnivået som søkes oppnådd gjennom kapittel XI-2 eller gjennom denne delen av regelverket.
- 3.3 Dette regelverket får ikke anvendelse på krigsskip, militære hjelpefartøyer eller andre fartøyer som eies eller drives av en avtalestat, og som bare brukes i statlig, ikke-kommersiell drift.
- 3.4 Avsnitt 5-13 og 19 i denne delen får anvendelse på rederier og fartøyer som angitt i regel XI-2/4.
- 3.5 Avsnitt 5 og 14-18 i denne delen får anvendelse på havneanlegg som angitt i regel XI-2/10.
- 3.6 Ingenting i dette regelverket skal berøre statenes rettigheter eller forpliktelser i henhold til internasjonal lovgivning.
- 4 AVTALESTATENES ANSVAR
- 4.1 Med forbehold for bestemmelsene i regel XI-2/3 og XI-2/7, skal avtalestatene fastsette beredskapsnivåene og gi veiledning for beskyttelse mot sikkerhetshendelser. Høyere beredskapsnivå angir større sannsynlighet for at det kan inntreffe en sikkerhetshendelse. Faktorer som bør vurderes ved fastsettelsen av et egnet beredskapsnivå, omfatter:
- .1 hvor troverdige opplysningene om trusselen er,
 - .2 i hvilken grad opplysningene om trusselen kan bekreftes,
 - .3 hvor spesifikke eller overhengende opplysningene om trusselen er, og
 - .4 de mulige konsekvensene av en slik sikkerhetshendelse.
- 4.2 Når avtalestatene fastsetter beredskapsnivå 3, skal de etter behov utstede egnede instruksjoner og levere sikkerhetstilknnyttede opplysninger til fartøyet og havneanlegg som kan bli berørt.
- 4.3 Avtalestatene kan delegerer visse av deres sikkerhetstilknnyttede oppgaver i henhold til kapittel XI-2 og denne delen av regelverket til en anerkjent sikkerhetsorganisasjon, med unntak av:
- .1 å fastsette det gjeldende beredskapsnivået,
 - .2 å godkjenne en sårbarhetsvurdering for havneanlegg og etterfølgende endringer av en godkjent vurdering,
 - .3 å fastslå hvilke havneanlegg som skal utpeke en sikkerhetsansvarlig for anlegget,

- .4 å godkjenne en sikkerhetsplan for et havneanlegg og etterfølgende endringer av en godkjent plan,
 - .5 å gjennomføre kontroll- og overholdelsestiltak i henhold til regel XI-2/9, og
 - .6 å fastsette kravene til en sikkerhetserklæring.
- 4.4 Avtalestatene skal, i den grad de anser det som hensiktsmessig, prøve effektiviteten i sikkerhetsplanene for fartøyer og havneanlegg, eller eventuelt endringer i disse planene, som de har godkjent, eller når det gjelder fartøyer, planer som er godkjent på deres vegne.
5. SIKKERHETSERKLÆRING
- 5.1 Avtalestatene skal bestemme når det er behov for en sikkerhetserklæring ved å vurdere den risikoen som kontakt mellom fartøy og havn eller virksomhet mellom fartøyer utgjør for personer, eiendom og miljø.
- 5.2 Et fartøy kan be om at det utarbeides en sikkerhetserklæring, dersom:
- .1 fartøyet opererer på et høyere beredskapsnivå enn havneanlegget eller et annet fartøy som det er i kontakt med,
 - .2 det foreligger en avtale om en sikkerhetserklæring mellom avtalestater som omfatter visse internasjonale ruter eller særlige fartøyer på disse rutene,
 - .3 det har vært en sikkerhetstrussel eller en sikkerhetshendelse som har berørt fartøyet eller havneanlegget,
 - .4 fartøyet befinner seg i en havn som ikke er pålagt å ha og å gjennomføre en godkjent sikkerhetsplan for havneanlegg, eller
 - .5 fartøyet utfører virksomhet mellom fartøyer med et annet fartøy som ikke er pålagt å ha og å gjennomføre en godkjent sikkerhetsplan for fartøyer.
- 5.3 Mottak av anmodninger om å utarbeide en sikkerhetserklæring i henhold til dette avsnittet, skal bekreftes av det relevante havneanlegget eller fartøyet.
- 5.4 Sikkerhetserklæringen skal utarbeides av:
- .1 skipsføreren eller fartøyets sikkerhetsoffiser på vegne av fartøyet/fartøyene, og om nødvendig
 - .2 havneanleggets sikkerhetsansvarlige, eller dersom avtalestaten bestemmer noe annet, av et annet organ med ansvar for sikkerhet på landsiden, på vegne av havneanlegget.
- 5.5 Sikkerhetserklæringen skal omhandle de sikkerhetskravene som skal oppfylles i fellesskap av et havneanlegg og et fartøy (eller flere fartøyer), og skal fastslå ansvarsområdet for hver av disse.
- 5.6 Avtalestatene skal, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i regel XI-2/9.2.3, angi det minste tidsrommet som havneanleggene som ligger på deres territorium, skal oppbevare sikkerhetserklæringene i.
- 5.7 Myndighetene skal, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i regel XI-2/9.2.3, angi det minste tidsrommet som fartøyer som har rett til å seile under deres flagg, skal oppbevare sikkerhetserklæringene i.
- 6 REDERIETS FORPLIKTELSER
- 6.1 Rederiet skal sikre at fartøyets sikkerhetsplan inneholder en tydelig erklæring som understreker skipsførerens myndighet. Rederiet skal fastslå i fartøyets sikkerhetsplan at skipsføreren har den overordnede myndigheten og det overordnede ansvaret for å ta beslutninger om fartøyets sikkerhet, og for å anmode om assistanse fra rederiet eller en avtalestat, etter hva som er nødvendig.
- 6.2 Rederiet skal sørge for at rederiets sikkerhetsoffiser, skipsføreren og fartøyets

sikkerhetsoffiser får den nødvendige støtten til ivareta sine oppgaver og sitt ansvar i samsvar med kapittel XI-2 og denne delen av regelverket.

7. SIKKERHET FOR FARTØYER

- 7.1 Et fartøy skal treffe tiltak som tilsvarer beredskapsnivåene fastsatt av avtalestatene i henhold til nedenstående.
- 7.2 På beredskapsnivå 1 skal følgende typer virksomhet utføres gjennom hensiktsmessige tiltak på alle fartøyer, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket, for å identifisere og treffe forebyggende tiltak mot sikkerhetshendelser:
- .1 sørge for at alle oppgaver knyttet til fartøyets sikkerhet utføres,
 - .2 kontrollere adgangen til fartøyet,
 - .3 kontrollere ombordstigningen av personer og deres effekter,
 - .4 overvåke adgangsbegrensede områder for å sikre at bare personer med fullmakt har adgang til disse,
 - .5 overvåke dekkarealer og områder omkring fartøyet,
 - .6 føre tilsyn med håndteringen av last og skipsforsyninger, og
 - .7 sørge for at sikkerhetskommunikasjonssystemet er raskt tilgjengelig.
- 7.3 På beredskapsnivå 2 skal ytterligere forebyggende tiltak som er angitt i fartøyets sikkerhetsplan, gjennomføres for hver type virksomhet som er beskrevet i avsnitt 7.2, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 7.4 På beredskapsnivå 3 skal ytterligere, særlige beskyttelsestiltak som er angitt i fartøyets sikkerhetsplan, gjennomføres for hver type virksomhet som er beskrevet i avsnitt 7.2, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 7.5 Når myndigheten fastsetter beredskapsnivå 2 eller 3, skal fartøyet bekrefte å ha mottatt instruksjonene om endret beredskapsnivå.
- 7.6 Før et fartøy anløper en havn eller mens det ligger i en havn på territoriet til en avtalestat som har fastsatt beredskapsnivå 2 eller 3, skal fartøyet bekrefte å ha mottatt denne instruksjonen og skal bekrefte overfor havneanleggets sikkerhetsoffiser at man har påbegynt gjennomføringen av hensiktsmessige tiltak og framgangsmåter som er beskrevet i fartøyets sikkerhetsplan, og når det gjelder beredskapsnivå 3, i de instruksjonene som er utstedt av den avtalestaten som har fastsatt beredskapsnivå 3. Fartøyet skal rapportere om eventuelle problemer med gjennomføringen. I slike tilfeller skal havneanleggets sikkerhetsansvarlige og fartøyets sikkerhetsoffiser holde kontakt med hverandre og samordne hensiktsmessige tiltak.
- 7.7 Dersom myndigheten krever at et fartøy endrer til, eller det allerede har et høyere beredskapsnivå enn det som er fastsatt for den havnen det har til hensikt å anløpe eller der det allerede befinner seg, skal fartøyet omgående underrette vedkommende myndighet i den avtalestaten på hvis territorium havneanlegget ligger, samt havneanleggets sikkerhetsansvarlige om situasjonen.
- 7.7.1 I slike tilfeller skal fartøyets sikkerhetsoffiser holde kontakt med havneanleggets sikkerhetsansvarlige og ved behov samordne hensiktsmessige tiltak.
- 7.8 En myndighet som krever at fartøyer som seiler under dens flagg, skal endre til beredskapsnivå 2 eller 3 i en havn i en annen avtalestat, skal omgående underrette denne avtalestaten om dette.
- 7.9 Når avtalestater fastsetter beredskapsnivåer og sørger for at det gis opplysninger om beredskapsnivå til fartøyer som er i fart på deres sjøterritorium, eller som har meddelt

at de har til hensikt å gå inn i deres sjøterritorium, skal slike fartøyer rådes til å utvise aktpågivenhet og rapportere omgående til sin myndighet og eventuelle kyststater i nærheten om alle opplysninger som de blir oppmerksomme på som kan påvirke sjøfartssikkerheten i området.

- 7.9.1 Når en avtalestat underretter slike fartøyer om det gjeldende beredskapsnivået, skal den samtidig som den tar hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket, også underrette disse fartøyene om eventuelle sikkerhetstiltak som de skal treffe, og om nødvendig om tiltak som er truffet av avtalestaten for å gi beskyttelse mot trusselen.

8. SÅRBARHETSVURDERING AV FARTØYER

- 8.1 Sårbarhetsvurderingen av et fartøy er en vesentlig og integrert del av prosessen med å utarbeide og ajourføre fartøyets sikkerhetsplan.

- 8.2 Rederiets sikkerhetsoffiser skal sørge for at sårbarhetsvurderingen av fartøyet utføres av personer med tilstrekkelige kvalifikasjoner til å vurdere sikkerheten for et fartøy, i samsvar med dette avsnittet, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.

- 8.3 Med forbehold for bestemmelsene i avsnitt 9.2.1, kan en anerkjent sikkerhetsorganisasjon utføre sårbarhetsvurderingen av et bestemt fartøy.

- 8.4 Sårbarhetsvurderingen av et fartøy skal omfatte sikkerhetsundersøkelse på stedet, og minst følgende elementer:

- .1 identifisering av eksisterende sikkerhetstiltak, -framgangsmåter og -virksomhet,
- .2 identifisering og vurdering av vesentlige funksjoner om bord som det er viktig å beskytte,
- .3 identifisering av mulige trusler mot vesentlige funksjoner om bord og sannsynligheten for at de skal oppstå, med det formål å fastsette og prioritere sikkerhetstiltakene, og
- .4 identifisering av svakheter, herunder menneskelige faktorer, i infrastrukturen, politikken og framgangsmåtene.

- 8.5 Fartøyets sårbarhetsvurdering skal dokumenteres, gjennomgås, godtas og oppbevares av rederiet.

9 SIKKERHETSPLAN FOR FARTØYER

- 9.1 Om bord på hvert fartøy skal det finnes en sikkerhetsplan som er godkjent av myndigheten. Planen skal inneholde bestemmelser om de tre beredskapsnivåene som er definert i denne delen av regelverket.

- 9.1.1 Med forbehold for bestemmelsene i avsnitt 9.2.1, kan en anerkjent sikkerhetsorganisasjon utarbeide sikkerhetsplanen for et bestemt fartøy.

- 9.2 Myndigheten kan overlate gjennomgåelsen og godkjenningen av fartøyets sikkerhetsplaner, eller endringer i en tidligere godkjent plan, til anerkjente sikkerhetsorganisasjoner.

- 9.2.1 I slike tilfeller skal den anerkjente sikkerhetsorganisasjonen som gjennomfører gjennomgåelsen og godkjenningen av en sikkerhetsplan for et bestemt fartøy, eller endringer av den, ikke ha vært involvert i verken sårbarhetsvurderingen av fartøyet eller utarbeidingen eller endringer av den sikkerhetsplanen som gjennomgås.

- 9.3 Når et fartøys sikkerhetsplan eller endringer av en tidligere godkjent plan innleveres for godkjenning, skal den vedlegges den sårbarhetsvurderingen som utgjør det grunnlaget som planen eller endringene er utarbeidet på.

- 9.4 En slik plan skal utarbeides samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket, og den skal utarbeides på fartøyets arbeidsspråk. Dersom

språket eller språkene som brukes ikke er engelsk, fransk eller spansk, skal det foreligge en oversettelse på ett av disse språkene. Planen skal minst omfatte følgende:

- .1 tiltak rettet mot å hindre at våpen, farlige stoffer og anordninger beregnet til bruk mot personer, fartøyer eller havner, som fartøyer ikke har tillatelse til å frakte, bringes om bord på fartøyet,
 - .2 identifisering av adgangsbegrensede områder og tiltak for å hindre ulovlig adgang til dem,
 - .3 tiltak for å hindre ulovlig adgang til fartøyet,
 - .4 framgangsmåter for å reagere på sikkerhetstrusler eller brudd på sikkerheten, herunder bestemmelser for å opprettholde kritiske funksjoner på fartøyet eller ved kontakt mellom fartøy og havn,
 - .5 framgangsmåter for å reagere på eventuelle sikkerhetsinstruksjoner som avtalestater kan gi på beredskapsnivå 3,
 - .6 framgangsmåter for evakuering i tilfelle sikkerhetstrusler eller brudd på sikkerheten,
 - .7 oppgaver for besetningsmedlemmer om bord som er tildelt ansvar for sikkerhet, og for andre besetningsmedlemmer med hensyn til sikkerhet,
 - .8 framgangsmåter for kontroll av virksomhet knyttet til sjøfartssikkerhet,
 - .9 framgangsmåter for opplæring, trening og øvelser knyttet til planen,
 - .10 framgangsmåter for samspill med havneanleggenes sikkerhetsvirksomhet,
 - .11 framgangsmåter for den periodiske revisjonen og ajourføringen av planen,
 - .12 framgangsmåter for rapportering av sikkerhetshendelser,
 - .13 identifisering av fartøyets sikkerhetsoffiser,
 - .14 identifisering av rederiets sikkerhetsoffiser, herunder opplysninger for kontakt 24 timer i døgnet,
 - .15 framgangsmåter for å sikre inspeksjon, prøving, kalibrering og vedlikehold av alt sikkerhetsutstyr om bord,
 - .16 hyppighet for prøving eller kalibrering av alt sikkerhetsutstyr om bord,
 - .17 identifisering av de stedene der fartøyets terroralarmsystem kan aktiveres, og
 - .18 framgangsmåter, instruksjoner og retningslinjer for bruken av fartøyets terroralarmsystem, herunder prøving, aktivering, deaktivering, tilbakestilling og begrenning av falske alarmer.
- 9.4.1 Personell som utfører interne kontroller av sikkerhetsvirksomhet angitt i planen eller vurderer gjennomføringen av slik virksomhet, skal være uavhengig av den virksomhet som kontrolleres, med mindre dette er upraktisk på grunn av rederiets eller fartøyets størrelse eller type.
- 9.5 Myndigheten skal beslutte hvilke endringer av en godkjent sikkerhetsplan for fartøyer eller av sikkerhetsutstyr som er angitt i en godkjent plan, som ikke skal gjennomføres med mindre de relevante endringene av planen er godkjent av myndigheten. Slike endringer skal være minst like effektive som de tiltakene som er fastsatt i kapittel XI-2 og i denne delen av regelverket.
- 9.5.1 Den typen endringer av fartøyets sikkerhetsplan eller av sikkerhetsutstyr som er uttrykkelig godkjent av myndigheten i henhold til avsnitt 9.5, skal dokumenteres på en slik måte at godkjenningen framgår tydelig. Denne godkjenningen skal være tilgjengelig om bord og skal framlegges sammen med det internasjonale sikkerhetsattestifikatet for fartøyer (eller det midlertidige internasjonale

sikkerhetscertifikatet for fartøyer). Dersom disse endringene er midlertidige, er det ikke lenger nødvendig å oppbevare denne dokumentasjonen om bord på fartøyet, når de opprinnelige godkjente tiltakene er gjeninnført.

- 9.6 Planen kan oppbevares i elektronisk format. I så fall skal den beskyttes av framgangsmåter som har til hensikt å hindre ulovlig sletting, ødeleggelse eller endring av den.
- 9.7 Planen skal beskyttes mot ulovlig tilgang eller videreformidling.
- 9.8 Fartøyets sikkerhetsplaner er ikke underlagt inspeksjon av tjenestemenn som har behørig fullmakt fra en avtalestat til å gjennomføre kontroll- og overholdelsestiltak i samsvar med regel XI-2/9, bortsett fra i tilfeller angitt i avsnitt 9.8.1.
- 9.8.1 Dersom tjenestemennene med behørig fullmakt fra en avtalestat har begrunnet mistanke om at fartøyet ikke oppfyller kravene i kapittel XI-2 eller i del A av dette regelverket, og den eneste måten å bekrefte eller korrigere den manglende oppfyllelsen på, er å gjennomgå de relevante kravene i fartøyets sikkerhetsplan, kan begrenset tilgang til de særlige delene av planen knyttet til manglende oppfyllelse, tillates i særlige tilfeller, men bare med samtykke fra avtalestaten eller skipsføreren med ansvar for det berørte fartøyet. Imidlertid skal bestemmelsene i planen som vedrører avsnitt 9.4 underavsnitt .2, .4, .5, .7, .15, .17 og .18 i denne delen av regelverket, betraktes som fortrolige opplysninger, som ikke kan underlegges inspeksjon med mindre de berørte avtalestatene har inngått avtale om det.

10 FORTEGNELSER

- 10.1 Fortegnelser over følgende typer virksomhet som omhandles av fartøyets sikkerhetsplan, skal oppbevares om bord i minst det minste tidsrommet som er angitt av myndigheten, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i regel XI-2/9.2.3:
 - .1 opplæring, trening og øvelser,
 - .2 sikkerhetstrusler og sikkerhetshendelser,
 - .3 brudd på sikkerheten,
 - .4 endringer i beredskapsnivået,
 - .5 kommunikasjon som gjelder fartøyets direkte sikkerhet, slik som spesifikke trusler mot fartøyet eller havneanleggene der fartøyet er eller har vært,
 - .6 interne kontroller og revisjoner av sikkerhetsvirksomhet,
 - .7 periodisk revisjon av fartøyets sårbarhetsvurdering,
 - .8 periodisk revisjon av fartøyets sikkerhetsplan,
 - .9 gjennomføring av eventuelle endringer i planen, og
 - .10 vedlikehold, kalibrering og prøving av eventuelt sikkerhetsutstyr som finnes om bord, herunder prøving av fartøyets terroralarmsystem.
- 10.2 Fortegnelsene skal føres på fartøyets arbeidsspråk. Dersom språket eller språkene som brukes ikke er engelsk, fransk eller spansk, skal det foreligge en oversettelse på ett av disse språkene.
- 10.3 Fortegnelsene kan oppbevares i elektronisk format. I så fall skal de beskyttes av framgangsmåter som har til hensikt å hindre ulovlig sletting, ødeleggelse eller endring av dem.
- 10.4 Fortegnelsene skal beskyttes mot ulovlig tilgang eller videreformidling.

11 REDERIETS SIKKERHETSOFFISER

- 11.1 Rederiet skal utpeke en sikkerhetsoffiser. Den personen som er utpekt til rederiets sikkerhetsoffiser, kan fungere som rederiets sikkerhetsoffiser for ett eller flere fartøyer, avhengig av antallet eller typene av fartøyer som rederiet driver, forutsatt at

det går klart fram hvilke fartøyer denne personen har ansvaret for. Et rederi kan, avhengig av antallet eller typene av fartøyer som det driver, utpeke flere personer som sikkerhetsoffiserer, forutsatt at det går klart fram hvilke fartøyer hver person har ansvaret for.

- 11.2 I tillegg til de oppgavene og ansvarsområdene som er angitt på annet sted i denne delen av regelverket, skal oppgavene og ansvarsområdene til rederiets sikkerhetsoffiser omfatte, men ikke begrenses til, følgende:
- .1 informere om den graden av trusler som fartøyet sannsynligvis vil risikere å møte, ved hjelp av hensiktsmessige sårbarhetsvurderinger og andre relevante opplysninger,
 - .2 sørge for at det gjennomføres sårbarhetsvurderinger av fartøyet,
 - .3 sørge for at det utarbeides en sikkerhetsplan for fartøyet, at den innleveres til godkjenning og at den deretter gjennomføres og ajourføres,
 - .4 sørge for at fartøyets sikkerhetsplan endres etter behov, for å utbedre mangler og oppfylle sikkerhetskravene for det enkelte fartøy,
 - .5 tilrettelegge for interne kontroller og revisjoner av sikkerhetsvirksomhet,
 - .6 tilrettelegge for myndighetens eller den anerkjente sikkerhetsorganisasjonens første og etterfølgende kontroller av fartøyet,
 - .7 sørge for at mangler og manglende samsvar som oppdages under interne kontroller, periodiske revisjoner, sikkerhetsinspeksjoner og kontroll av overholdelse av kravene, raskt tas hånd om og utbedres,
 - .8 styrke aktsomheten og aktpågivenheten når det gjelder sikkerhet,
 - .9 sørge for at besetningsmedlemmene som har ansvar for fartøyets sikkerhet, får tilstrekkelig opplæring,
 - .10 sikre effektiv kommunikasjon og samarbeid mellom fartøyets sikkerhetsoffiser og havneanleggets relevante sikkerhetsansvarlige,
 - .11 sikre samsvar mellom de forskjellige sikkerhetskravene,
 - .12 sørge for at dersom sikkerhetsplanene for søsterfartøyet eller hele flåten benyttes, gjenspeiler planen for hvert enkelt fartøy de fartøyspesifikke opplysningene nøyaktig, og
 - .13 sørge for at eventuelle alternative eller tilsvarende ordninger som er godkjent for et bestemt fartøy eller en bestemt gruppe av fartøyer, gjennomføres og ajourføres.

12 FARTØYETS SIKKERHETSOFFISER

12.1 Det skal utpekes en sikkerhetsoffiser om bord på hvert fartøy.

12.2 I tillegg til de oppgavene og ansvarsområdene som er angitt på annet sted i denne delen av regelverket, skal oppgavene og ansvarsområdene til fartøyets sikkerhetsoffiser omfatte, men ikke begrenses til, følgende:

- .1 utføre regelmessige sikkerhetsinspeksjoner av fartøyet for å sikre at hensiktsmessige sikkerhetstiltak opprettholdes,
- .2 ajourføre og overvåke gjennomføringen av fartøyets sikkerhetsplan, herunder eventuelle endringer i planen,
- .3 samordne de sikkerhetsmessige aspektene ved håndteringen av last og skipsforsyninger med andre besetningsmedlemmer og med relevante sikkerhetsansvarlige for havneanlegget,
- .4 foreslå endringer i fartøyets sikkerhetsplan,
- .5 underrette rederiets sikkerhetsoffiser om eventuelle mangler og manglende

samsvar som oppdages under interne kontroller, periodiske revisjoner, sikkerhetsinspeksjoner og kontroll av overholdelse samt gjennomføring av korrigerende tiltak,

- .6 styrke aktsomheten og aktpågivenheten når det gjelder sikkerhet om bord,
- .7 sørge for at besetningsmedlemmene som har ansvar for fartøyssikkerhet, ved behov får tilstrekkelig opplæring,
- .8 rapportere alle sikkerhetshendelser,
- .9 samordne gjennomføringen av fartøyets sikkerhetsplan med rederiets sikkerhetsoffiser og den relevante sikkerhetsansvarlige for havneanlegget, og
- .10 sørge for at eventuelt sikkerhetsutstyr brukes, prøves, kalibreres og vedlikeholdes korrekt.

13 OPPLÆRING, TRENING OG ØVELSER I FORBINDELSE MED SIKKERHET FOR FARTØYER

- 13.1 Rederiets sikkerhetsoffiser og vedkommende landbasert personell skal ha nødvendig kunnskap og skal ha fått opplæring, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 13.2 Fartøyets sikkerhetsoffiser skal ha nødvendig kunnskap og skal ha fått opplæring, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 13.3 Besetningsmedlemmer som har særlige sikkerhetsmessige oppgaver og ansvarsområder, skal forstå det ansvaret de har for fartøyets sikkerhet som beskrevet i fartøyets sikkerhetsplan, og skal ha tilstrekkelig kunnskap og evne til å utføre de oppgavene de er blitt tildelt, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 13.4 For å sikre at fartøyets sikkerhetsplan gjennomføres på en effektiv måte, skal det gjennomføres øvelser med jevne mellomrom, idet det tas hensyn til type fartøy, endringer i fartøyets besetning, havneanlegg som skal anløpes og andre relevante omstendigheter, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 13.5 Rederiets sikkerhetsoffiser skal sikre en effektiv samordning og gjennomføring av fartøyenes sikkerhetsplaner ved å delta i øvelser med jevne mellomrom, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.

14 SIKKERHET FOR HAVNEANLEGG

- 14.1 Et havneanlegg skal treffe tiltak som tilsvarer beredskapsnivåene fastsatt av den avtalestaten på hvis territorium det ligger. Det skal anvendes sikkerhetstiltak og sikkerhetsprosedyrer ved havneanlegget som forårsaker minst mulig forstyrrelser eller forsinkelser for passasjerer, fartøyer, fartøyers besetning og besøkende, samt for varer og tjenester.
- 14.2 På beredskapsnivå 1 skal følgende typer virksomhet utføres gjennom hensiktsmessige tiltak i alle havneanlegg, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket, for å identifisere og treffe forebyggende tiltak mot sikkerhetshendelser:
 - .1 sørge for at alle oppgaver knyttet til havneanleggets sikkerhet utføres,
 - .2 kontrollere adgangen til havneanlegget,
 - .3 overvåke havneanlegget, herunder ankerplasser og fortøyningsområder,
 - .4 overvåke adgangsbegrensede områder for å sikre at bare godkjente personer har adgang til disse,
 - .5 føre tilsyn med håndteringen av last,

- .6 føre tilsyn med håndteringen av skipsforsyninger, og
 - .7 sørge for at sikkerhetskommunikasjonssystemet er raskt tilgjengelig.
- 14.3 På beredskapsnivå 2 skal ytterligere beskyttelsestiltak som er angitt i havneanleggets sikkerhetsplan, gjennomføres for hver type virksomhet som er beskrevet i avsnitt 14.2, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 14.4 På beredskapsnivå 3 skal ytterligere, særlige beskyttelsestiltak som er angitt i havneanleggets sikkerhetsplan, gjennomføres for hver type virksomhet som er beskrevet i avsnitt 14.2, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 14.4.1 I tillegg skal havneanlegg på beredskapsnivå 3 reagere på og gjennomføre alle sikkerhetsinstruksjoner gitt av den avtalestaten på hvis territorium havneanlegget ligger.
- 14.5 Når en sikkerhetsansvarlig for et havneanlegg informeres om at et fartøy har problemer med å oppfylle kravene i kapittel XI-2 eller i denne delen, eller med å gjennomføre de relevante tiltakene og prosedyrene som er beskrevet i fartøyets sikkerhetsplan, og i tilfelle beredskapsnivå 3 innføres som følge av sikkerhetsinstruksjoner gitt av den avtalestaten på hvis territorium havneanlegget ligger, skal havneanleggets sikkerhetsansvarlige og fartøyets sikkerhetsoffiser holde kontakt med hverandre og samordne hensiktsmessige tiltak.
- 14.6 Når en sikkerhetsansvarlig for et havneanlegg informeres om at et fartøy har et beredskapsnivå som er høyere enn det som gjelder for havneanlegget, skal den sikkerhetsansvarlige for havneanlegget rapportere dette til vedkommende myndighet, ta kontakt med fartøyets sikkerhetsoffiser og ved behov samordne hensiktsmessige tiltak.
- 15 SÅRBARHETSVURDERING AV HAVNEANLEGG
- 15.1 Sårbarhetsvurderingen av et havneanlegg er en vesentlig og integrert del av prosessen med å utarbeide og ajourføre et havneanleggs sikkerhetsplan.
- 15.2 Sårbarhetsvurderingen av havneanlegget skal utføres av den avtalestaten på hvis territorium havneanlegget ligger. En avtalestat kan gi en anerkjent sikkerhetsorganisasjon myndighet til å utføre sårbarhetsvurderingen for et bestemt havneanlegg som ligger på dens territorium.
- 15.2.1 Når sårbarhetsvurderingen av havneanlegget er utført av en anerkjent sikkerhetsorganisasjon, skal den avtalestaten på hvis territorium havneanlegget ligger, gjennomgå og godkjenne vurderingen med hensyn til samsvar med dette avsnittet.
- 15.3 Personene som utfører vurderingen, skal ha tilstrekkelige kvalifikasjoner til å vurdere sikkerheten for et havneanlegg i samsvar med dette avsnittet, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 15.4 Sårbarhetsvurderingen av havneanlegget skal revideres og ajourføres regelmessig, idet det tas hensyn til endringer med hensyn til trusler og/eller mindre endringer i havneanlegget, og den skal alltid revideres og ajourføres når det foretas større endringer i havneanlegget.
- 15.5 Sårbarhetsvurderingen av havneanlegget skal minst omfatte følgende elementer:
- .1 identifisering og vurdering av viktige eiendeler og infrastruktur som det er viktig å beskytte,
 - .2 identifisering av mulige trusler mot eiendelene og infrastrukturen og sannsynligheten for at de skal oppstå, med det formål å fastsette og prioritere sikkerhetstiltakene,

- .3 identifisering, utvelging og prioritering av mottiltak og endringer av framgangsmåter, og hvor effektive disse er for å redusere sårbarheten, og
 - .4 identifisering av svakheter, herunder menneskelige faktorer, i infrastrukturen, politikken og framgangsmåtene.
- 15.6 Avtalestatene kan tillate at en sårbarhetsvurdering for havneanlegg omfatter mer enn ett havneanlegg, dersom operatøren, beliggenheten, driften, utstyret og utformingen av disse havneanleggene er like. Avtalestater som tillater en slik ordning, skal gi IMO nærmere opplysninger om dette.
- 15.7 Når sårbarhetsvurderingen av havneanlegget er gjennomført, skal det utarbeides en rapport som består av et sammendrag av hvordan vurderingen ble utført, en beskrivelse av hvert enkelt sårbart punkt som ble funnet under vurderingen, og en beskrivelse av de mottiltakene som kan brukes til å rette på hvert sårbart punkt. Rapporten skal beskyttes mot ulovlig tilgang eller videreformidling.
- 16 SIKKERHETSPLAN FOR HAVNEANLEGG
- 16.1 På grunnlag av en sårbarhetsvurdering for hvert enkelt havneanlegg skal det utarbeides og ajourføres en sikkerhetsplan for havneanlegg som omfatter kontakt mellom fartøy og havn. Planen skal inneholde bestemmelser om de tre beredskapsnivåene som er definert i denne delen av regelverket.
- 16.1.1 Med forbehold for bestemmelsene i avsnitt 16.2, kan en anerkjent sikkerhetsorganisasjon utarbeide sikkerhetsplanen for et bestemt havneanlegg.
- 16.2 Sikkerhetsplanen for havneanlegget skal godkjennes av den avtalestaten på hvis territorium havneanlegget ligger.
- 16.3 En slik plan skal utarbeides samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket, og den skal utarbeides på havneanleggets arbeidsspråk. Planen skal minst omfatte følgende:
- .1 tiltak rettet mot å hindre at våpen, farlige stoffer og anordninger beregnet til bruk mot personer, fartøyer eller havner, og som det ikke er tillatt å frakte, bringes inn på havneanlegget eller om bord på et fartøy,
 - .2 tiltak beregnet på å hindre ulovlig adgang til havneanlegget, til fartøyer fortøyd ved anlegget og til adgangsbegrensede områder ved anlegget,
 - .3 framgangsmåter for å reagere på sikkerhetstrusler eller brudd på sikkerheten, herunder bestemmelser for å opprettholde kritiske funksjoner på havneanlegget eller ved kontakt mellom fartøy og havn,
 - .4 framgangsmåter for å reagere på eventuelle sikkerhetsinstruksjoner som den avtalestaten på hvis territorium havneanlegget ligger, kan gi på beredskapsnivå 3,
 - .5 framgangsmåter for evakuering i tilfelle sikkerhetstrusler eller brudd på sikkerheten,
 - .6 oppgaver for havneanleggets personell som er tildelt ansvar for sikkerhet, og for annet personell ved anlegget med hensyn til sikkerhet,
 - .7 framgangsmåter for samspill med fartøyenes virksomhet knyttet til sjøfartssikkerhet,
 - .8 framgangsmåter for den periodiske revisjonen og ajourføringen av planen,
 - .9 framgangsmåter for rapportering av sikkerhetshendelser,
 - .10 identifisering av havneanleggets sikkerhetsansvarlige, herunder opplysninger for kontakt 24 timer i døgnet,
 - .11 tiltak for å beskytte opplysningene i planen,

- .12 tiltak som effektivt skal sikre last og utstyr til håndtering av last ved havneanlegget,
 - .13 framgangsmåter for kontroll av havneanleggets sikkerhetsplan,
 - .14 framgangsmåter for å reagere i tilfelle terroralarmsystemet på et fartøy ved havneanlegget aktiveres, og
 - .15 framgangsmåter for å tilrettelegge for landlov for fartøyenes besetninger eller utskiftning av besetninger, samt adgang for besøkende til fartøyer, herunder representanter for velferds- og arbeidsorganisasjoner for sjøfolk.
- 16.4 Personell som utfører interne kontroller av sikkerhetsvirksomhet angitt i planen eller vurderer gjenmføringen av slik virksomhet, skal være uavhengig av den virksomheten som kontrolleres, med mindre dette er upraktisk på grunn av havneanleggets størrelse eller type.
- 16.5 Sikkerhetsplanen for havneanlegget kan kombineres med eller være en del av havnens sikkerhetsplan eller andre planer eller beredskapsplaner for havnen.
- 16.6 Den avtalestaten på hvis territorium havneanlegget ligger, skal beslutte hvilke endringer i sikkerhetsplanen for havneanlegget som ikke skal gjennomføres med mindre de relevante endringene i planen er godkjent av denne staten.
- 16.7 Planen kan oppbevares i elektronisk format. I så fall skal den beskyttes av framgangsmåter som har til hensikt å hindre ulovlig sletting, ødeleggelse eller endring av den.
- 16.8 Planen skal beskyttes mot ulovlig tilgang eller videreformidling.
- 16.9 Avtalestatene kan tillate at en sikkerhetsplan omfatter mer enn ett havneanlegg dersom operatøren, beliggenheten, driften, utstyret og utformingen av disse havneanleggene er like. Avtalestater som tillater en slik alternativ ordning, skal gi IMO nærmere opplysninger om dette.
- 17 HAVNEANLEGGETS SIKKERHETSANSVARLIGE
- 17.1 Det skal utpekes en sikkerhetsansvarlig for hvert havneanlegg. En person kan utpekes til sikkerhetsansvarlig for ett eller flere havneanlegg.
- 17.2 I tillegg til de oppgavene og ansvarsområdene som er angitt på annet sted i denne delen av regelverket, skal oppgavene og ansvarsområdene til havneanleggets sikkerhetsansvarlige omfatte, men ikke begrenses til, følgende:
- .1 utføre en innledende, omfattende sikkerhetsundersøkelse av havneanlegget, samtidig som det tas hensyn til den relevante sårbarhetsvurderingen for havneanlegget,
 - .2 sørge for utarbeidelse og ajourføring av havneanleggets sikkerhetsplan,
 - .3 gjennomføre og iverksette havneanleggets sikkerhetsplan,
 - .4 utføre regelmessige sikkerhetsinspeksjoner av havneanlegget for å sikre at hensiktsmessige sikkerhetstiltak videreføres,
 - .5 anbefale og eventuelt innarbeide endringer i havneanleggets sikkerhetsplan for å utbedre mangler og ajourføre planen for å ta hensyn til relevante endringer i havneanlegget,
 - .6 styrke aktsomheten og aktpågivenheten til havneanleggets personell når det gjelder sikkerhet,
 - .7 sørge for at personell med ansvar for havneanleggets sikkerhet, får tilstrekkelig opplæring,
 - .8 rapportere til vedkommende myndigheter og registrere hendelser som truer havneanleggets sikkerhet,

- .9 samordne gjennomføringen av havneanleggets sikkerhetsplan med rederiets og fartøyenes sikkerhetsoffiserer,
 - .10 sørge for nødvendig samordning med sikkerhetstjenestene,
 - .11 sørge for at standardene for personell med ansvar for havneanleggets sikkerhet, oppfylles,
 - .12 sørge for at eventuelt sikkerhetsutstyr brukes, prøves, kalibreres og vedlikeholdes korrekt, og
 - .13 etter anmodning bistå fartøyets sikkerhetsoffiser med å bekrefte identiteten til de personene som ønsker å gå om bord på fartøyet.
- 17.3 Havneanleggets sikkerhetsansvarlige skal gis den støtten som er nødvendig for å oppfylle oppgavene og ansvarsområdene som vedkommende pålegges gjennom kapittel XI-2 og denne delen av regelverket.
- 18 **OPPLÆRING, TRENING OG ØVELSER I FORBINDELSE MED SIKKERHET FOR HAVNEANLEGG**
- 18.1 Havneanleggets sikkerhetsansvarlige og vedkommende personell med ansvar for anleggets sikkerhet skal ha nødvendig kunnskap og skal ha fått opplæring, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 18.2 Personell ved havneanlegget som har særlige sikkerhetsmessige oppgaver, skal forstå de oppgavene og det ansvaret de har for havneanleggets sikkerhet som beskrevet i havneanleggets sikkerhetsplan, og skal ha tilstrekkelig kunnskap og evne til å utføre de oppgavene de er blitt tildelt, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 18.3 For å sikre at havneanleggets sikkerhetsplan gjennomføres på en effektiv måte, skal det gjennomføres øvelser med jevne mellomrom, idet det tas hensyn til de forskjellige funksjonene ved havneanlegget, endringer i personell ved havneanlegget, type fartøy som havneanlegget betjener, og andre relevante omstendigheter, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 18.4 Havneanleggets sikkerhetsansvarlige skal sikre en effektiv samordning og gjennomføring av sikkerhetsplanen for havneanlegget ved å delta i øvelser med jevne mellomrom, samtidig som det tas hensyn til veiledningen som gis i del B av dette regelverket.
- 19 **KONTROLL OG SERTIFISERING AV FARTØYER**
- 19.1 **Kontroll**
- 19.1.1 Hvert fartøy som denne delen av regelverket får anvendelse på, skal underlegges følgende kontroller:
- .1 en førstegangskontroll før fartøyet settes i drift eller før sertifikatet som kreves i henhold til avsnitt 19.2, utstedes for første gang, som skal omfatte en komplett kontroll av dets sikkerhetssystem og alt tilhørende sikkerhetsutstyr som omfattes av de relevante bestemmelsene i kapittel XI-2, denne delen av regelverket og den godkjente sikkerhetsplanen for fartøyet. Denne kontrollen skal sikre at fartøyets sikkerhetssystem og tilhørende sikkerhetsutstyr fullt ut oppfyller de gjeldende kravene i kapittel XI-2 og denne delen av regelverket, samt at det er i tilfredsstillende stand og egner seg til den driften som fartøyet er beregnet på,
 - .2 en fornyet kontroll med mellomrom som fastsettes av myndigheten, men som ikke må overstige fem år, unntatt når avsnitt 19.3 får anvendelse. Denne kontrollen skal sikre at fartøyets sikkerhetssystem og alt tilhørende sikkerhetsutstyr fullt ut oppfyller de gjeldende kravene i kapittel XI-2, denne delen av regelverket og den godkjente sikkerhetsplanen for fartøyet, samt at det er i tilfredsstillende stand og egner seg til den driften som fartøyet er beregnet på,

- .3 minst én mellomliggende kontroll. Dersom det bare gjennomføres én mellomliggende kontroll, skal den finne sted mellom andre og tredje årsdag for sertifikatet som definert i regel I/2 n). Den mellomliggende kontrollen skal omfatte inspeksjon av fartøyets sikkerhetssystem og alt tilhørende sikkerhetsutstyr for å sikre at det fortsatt er i tilfredsstillende stand for den driften som fartøyet er beregnet på. Slike mellomliggende kontroller skal påtegnes på sertifikatet,
- .4 eventuelle ytterligere kontroller som fastsettes av myndigheten.
- 19.1.2 Kontrollene av fartøyene skal utføres av tjenestemenn fra myndigheten. Myndigheten kan imidlertid overlate kontrollene til en anerkjent sikkerhetsorganisasjon som nevnt i regel XI-2/1.
- 19.1.3 I alle tilfeller skal den berørte myndigheten fullt ut garantere at kontrollen er fullstendig og effektiv, og skal påta seg å treffe de nødvendige tiltakene for å oppfylle denne forpliktelsen.
- 19.1.4 Fartøyets sikkerhetssystem og alt tilhørende sikkerhetsutstyr skal etter kontroll vedlikeholdes slik at det er i samsvar med bestemmelsene i regel XI-2/4.2 og XI-2/6, denne delen av regelverket og den godkjente sikkerhetsplanen for fartøyet. Når kontrollen i henhold til avsnitt 19.1.1 er utført, skal det ikke foretas noen endringer av fartøyets sikkerhetssystem, i noe tilhørende sikkerhetsutstyr eller i den godkjente sikkerhetsplanen for fartøyet uten at dette er blitt godkjent av myndigheten.
- 19.2 Utstedelse eller påtegning av sertifikater**
- 19.2.1 Et internasjonalt sikkerhetssertifikat for fartøyer skal utstedes etter førstegangs kontroll eller fornyet kontroll i samsvar med bestemmelsene i avsnitt 19.1.
- 19.2.2 Dette sertifikatet skal utstedes eller påtegnes av enten myndigheten eller av en anerkjent sikkerhetsorganisasjon som handler på vegne av myndigheten.
- 19.2.3 En annen avtalestat kan, på anmodning fra myndigheten, sørge for at fartøyet kontrolleres. Dersom staten er forvisset om at bestemmelsene i avsnitt 19.1.1 er oppfylt, skal den utstede eller tillate utstedelsen av et internasjonalt sikkerhetssertifikat for fartøyer, og når det er relevant, påtegne eller tillate påtegning av dette sertifikatet for fartøyet, i samsvar med dette regelverket.
- 19.2.3.1 En kopi av sertifikatet og en kopi av kontrollrapporten skal så snart som mulig oversendes til den myndigheten som ber om det.
- 19.2.3.2 Sertifikater som utstedes på denne måten, skal inneholde en erklæring om at de er utstedt etter anmodning fra myndigheten. De skal ha samme virkning og skal anerkjennes på samme måte som sertifikatet utstedt i henhold til avsnitt 19.2.2.
- 19.2.4 Det internasjonale sikkerhetssertifikatet for fartøyer skal utarbeides i et format som svarer til modellen i vedlegget til dette regelverket. Dersom språket som brukes ikke er engelsk, fransk eller spansk, skal teksten omfatte en oversettelse på ett av disse språkene.
- 19.3 Sertifikatets varighet og gyldighet**
- 19.3.1 Et internasjonalt sikkerhetssertifikat for fartøyer skal utstedes for et tidsrom fastsatt av myndigheten, og dette tidsrommet skal ikke være lenger enn fem år.
- 19.3.2 Når det utføres fornyet kontroll innen tre måneder før utløpsdatoen for det eksisterende sertifikatet, skal det nye sertifikatet gjelde fra den datoen den fornyede kontrollen utføres, til en dato som ikke er senere enn fem år fra utløpsdatoen for det eksisterende sertifikatet.
- 19.3.2.1 Når det utføres fornyet kontroll etter utløpsdatoen for det eksisterende sertifikatet, skal det nye sertifikatet gjelde fra den datoen den fornyede kontrollen utføres, til en dato som ikke er senere enn fem år fra utløpsdatoen for det eksisterende sertifikatet.

- 19.3.2.2 Når det utføres fornyet kontroll mer enn tre måneder før utløpsdatoen for det eksisterende sertifikatet, skal det nye sertifikatet gjelde fra den datoen den fornyede kontrollen utføres, til en dato som ikke er senere enn fem år fra den datoen den fornyede kontrollen ble utført.
- 19.3.3 Dersom et sertifikat utstedes for et tidsrom på mindre enn fem år, kan myndigheten forlenge sertifikatets gyldighet ut over utløpsdatoen til det lengste tidsrommet som er angitt i avsnitt 19.3.1, forutsatt at kontrollene nevnt i avsnitt 19.1.1 og som gjelder når et sertifikat utstedes for et tidsrom på fem år, er gjennomført.
- 19.3.4 Dersom det er utført fornyet kontroll og et nytt sertifikat ikke kan utstedes eller plasseres om bord på fartøyet før utløpsdatoen for det eksisterende sertifikatet, kan myndigheten eller den anerkjente sikkerhetsorganisasjonen som handler på vegne av myndigheten, påtegne det eksisterende sertifikatet, og dette sertifikatet skal godtas som gyldig i et ytterligere tidsrom som ikke skal være lenger enn fem måneder fra utløpsdatoen.
- 19.3.5 Dersom et fartøy på det tidspunktet dets sertifikat utløper, ikke befinner seg i en havn der fartøyet skal kontrolleres, kan myndigheten forlenge sertifikatets gyldighetstid, men denne forlengelsen skal bare gis for å gjøre det mulig for fartøyet å fullføre sin reise til den havnen der det skal kontrolleres, og da bare i tilfeller der det synes rett og rimelig. Ingen sertifikater skal forlenges med mer enn tre måneder, og et fartøy som har fått forlengelse, kan ikke etter ankomst i den havnen der det skal kontrolleres, i kraft av forlengelsen forlate denne havnen uten å ha fått et nytt sertifikat. Når den fornyede kontrollen er utført, skal det nye sertifikatet være gyldig til en dato som ikke er senere enn fem år fra den utløpsdatoen det eksisterende sertifikatet hadde før forlengelsen ble gitt.
- 19.3.6 Et sertifikat utstedt til et fartøy i trafikk på korte ruter, som ikke er blitt forlenget i henhold til foregående bestemmelser i dette avsnittet, kan forlenges av myndigheten i et tidsrom på opp til én måned fra den utløpsdatoen som er angitt på sertifikatet. Når den fornyede kontrollen er utført, skal det nye sertifikatet være gyldig til en dato som ikke er senere enn fem år fra den utløpsdatoen det eksisterende sertifikatet hadde før forlengelsen ble gitt.
- 19.3.7 Dersom det er utført en mellomliggende kontroll innenfor det tidsrommet som er angitt i avsnitt 19.1.1, gjelder følgende:
- .1 utløpsdatoen vist på sertifikatet, skal endres gjennom påtegning til en dato som ikke skal ligge mer enn tre år fram i tid enn den datoen da den mellomliggende kontrollen ble utført,
 - .2 utløpsdatoen kan forbli uendret forutsatt at én eller flere ytterligere kontroller utføres, slik at de maksimale intervallene mellom kontrollene fastsatt i avsnitt 19.1.1, ikke overstiges.
- 19.3.8 Et sertifikat som er utstedt i henhold til avsnitt 19.2, skal opphøre å gjelde:
- .1 dersom de relevante kontrollene ikke er utført innenfor tidsrommene angitt i avsnitt 19.1.1,
 - .2 dersom sertifikatet ikke er påtegnet i samsvar med avsnitt 19.1.1.3 og 19.3.7.1, når dette er relevant,
 - .3 når et rederi påtar seg ansvaret for driften av et fartøy som ikke tidligere er blitt drevet av dette rederiet, og
 - .4 ved overføring av fartøyet til en annen stats flagg.
- 19.3.9 Når det gjelder:
- .1 overføring av et fartøy til en annen avtalestats flagg, skal den avtalestaten hvis flagg fartøyet tidligere seilte under, så snart som mulig oversende til den myndigheten som mottar fartøyet, kopier av eller alle opplysninger knyttet til det

internasjonale sikkerhetsattestifikatet for fartøyer som fartøyet hadde før overføringen, og kopier av tilgjengelige kontrollrapporter, eller

- .2 et rederi som påtar seg ansvaret for driften av et fartøy som ikke tidligere er blitt drevet av dette rederiet, skal det tidligere rederiet så snart som mulig oversende til det mottakende rederiet kopier av alle opplysninger knyttet til det internasjonale sikkerhetsattestifikatet for fartøyer, eller tilrettelegge for kontrollene beskrevet i avsnitt 19.4.2.

19.4 Midlertidig sertifisering

19.4.1 Atestifikatene angitt i avsnitt 19.2, skal utstedes bare når den myndigheten som utsteder dem, er fullstendig forvisset om at fartøyet oppfyller kravene i avsnitt 19.1. Etter 1. juli 2004 kan imidlertid myndigheten når det gjelder:

- .1 et fartøy som mangler attestifikat når det leveres eller før det tas i bruk eller på nytt tas i bruk,
- .2 overføring av et fartøy fra en avtalestats flagg til en annen avtalestats flagg,
- .3 overføring av et fartøy til en avtalestats flagg fra en annen ikke-avtalestats flagg, eller
- .4 et rederi som påtar seg ansvaret for driften av et fartøy som ikke tidligere er blitt drevet av dette rederiet,

til attestifikatet som er nevnt i avsnitt 19.2, utstedes, sørge for at det utstedes et midlertidig internasjonalt sikkerhetsattestifikat i et format som svarer til modellen i vedlegget til denne delen av regelverket.

19.4.2 Et midlertidig internasjonalt sikkerhetsattestifikat for fartøyer skal bare utstedes når myndigheten eller en anerkjent sikkerhetsorganisasjon på vegne av myndigheten har kontrollert at:

- .1 den sårbarhetsvurderingen av fartøyet som kreves i denne delen av regelverket, er utført,
- .2 en kopi av fartøyets sikkerhetsplan, som oppfyller kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket, finnes om bord, er blitt framlagt for gjennomgåelse og godkjenning, og gjennomføres på fartøyet,
- .3 fartøyet er utstyrt med et terroralarmsystem som oppfyller kravene i regel XI-2/6, dersom dette kreves,
- .4 rederiets sikkerhetsoffiser:
 - .1 har sørget for følgende:
 - .1 gjennomgåelse av fartøyets sikkerhetsplan for å sikre overholdelse av denne delen av regelverket,
 - .2 at planen er blitt framlagt for godkjenning, og
 - .3 at planen gjennomføres på fartøyet, og
 - .2 har gjennomført de nødvendige tiltakene, herunder tiltak for trening, øvelser og interne kontroller, som har forvisset rederiets sikkerhetsoffiser om at fartøyet vil kunne gjennomføre den påkrevde kontrollen i samsvar med avsnitt 19.1.1.1, innen seks måneder,
- .5 det er truffet tiltak for å utføre de kontrollene som kreves i henhold til avsnitt 19.1.1.1,
- .6 skipsføreren, fartøyets sikkerhetsoffiser og andre besetningsmedlemmer med særlige sikkerhetsmessige oppgaver er kjent med sine oppgaver og sitt ansvar som fastsatt i denne delen av regelverket, og med de relevante bestemmelsene i fartøyets sikkerhetsplan som skal finnes om bord, og har fått slike opplysninger

- på arbeidsspråket til fartøyets besetning eller på språk som de forstår, og .7 fartøyets sikkerhetsoffiser oppfyller kravene i denne delen av regelverket.
- 19.4.3 Et midlertidig internasjonalt sikkerhetssertifikat for fartøyer kan utstedes av myndigheten eller av en anerkjent sikkerhetsorganisasjon som har fullmakt til å handle på dens vegne.
- 19.4.4 Et midlertidig internasjonalt sikkerhetssertifikat for fartøyer skal være gyldig i 6 måneder, eller inntil sertifikatet som kreves i henhold til avsnitt 19.2, utstedes, avhengig av hva som inntreffer først, og det kan ikke forlenges.
- 19.4.5 En avtalestat skal ikke la et etterfølgende, midlertidig internasjonalt sikkerhetssertifikat utstedes til et fartøy, dersom én av fartøyets eller rederiets hensikter med å be om et slikt sertifikat, etter myndighetens eller den anerkjente sikkerhetsorganisasjonens skjønn er å unngå full oppfyllelse av kapittel XI-2 og denne delen av regelverket, ut over det tidsrommet som det første midlertidige sertifikatet gjelder i, som angitt i avsnitt 19.4.4.
- 19.4.6 Når det gjelder regel XI-2/9, kan avtalestatene, før de godtar et midlertidig internasjonalt sikkerhetssertifikat for fartøyer som et gyldig sertifikat, sikre at kravene i avsnitt 19.4.2.4-19.4.2.6 er oppfylt.

Tillegg til del A

Tillegg 1

Modell for internasjonalt sikkerhetssertifikat for fartøyer

INTERNASJONALT SIKKERHETSSERTIFIKAT FOR FARTØYER

(Offentlig stempel)

(Stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene i
 DET INTERNASJONALE REGELVERK FOR SIKKERHET FOR FARTØYER OG
 HAVNEANLEGG
 (ISPS-REGELVERKET)

Etter fullmakt fra regjeringen i
(Statens navn)

av
(Bemyndiget person eller organisasjon)

Fartøyets navn:

Kjenningnummer eller -bokstaver:

Hjemsted:

Fartøytype:

Bruttotonnasje:

IMO-nummer:

Rederiets navn og adresse:

DET ATTESTERES:

- 1 at fartøyets sikkerhetssystem og alt tilhørende sikkerhetsutstyr er blitt kontrollert i samsvar med avsnitt 19.1 i del A av ISPS-regelverket,
- 2 at kontrollen viste at fartøyets sikkerhetssystem og alt tilhørende sikkerhetsutstyr i alle henseender er tilfredsstillende og at fartøyet oppfyller de gjeldende kravene i kapittel XI-2 i konvensjonen og i del A av ISPS-regelverket, og
- 3 at fartøyet har en godkjent sikkerhetsplan.

Dato for førstegangskontroll / fornyet kontroll som utgjør grunnlaget for dette sertifikatet

Dette sertifikatet er gyldig til

med forbehold for kontroller som utføres i samsvar med avsnitt 19.1.1 i del A av ISPS-regelverket.

Utstedt i

(Sertifikatets utstedelsessted)

Utstedelsesdato

.....

(Underskrift til tjenestemann med behørig fullmakt som utsteder sertifikatet)

.....

(Myndighetens segl eller stempel)

PÅTEGNING VED MELLOMLIGGENDE KONTROLL

DET ATTESTERES at det er utført en mellomliggende kontroll som foreskrevet i avsnitt 19.1.1 i del A av ISPS-regelverket, og at fartøyet er funnet å oppfylle de relevante bestemmelsene i kapittel XI-2 i konvensjonen og i del A av ISPS-regelverket.

Mellomliggende kontroll Underskrift:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(Myndighetens segl eller stempel)

PÅTEGNING VED YTTERLIGERE KONTROLL

Ytterligere kontroll Underskrift:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(Myndighetens segl eller stempel)

Ytterligere kontroll Underskrift:

Ytterligere kontroll

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(Myndighetens segl eller stempel)

Underskrift:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(Myndighetens segl eller stempel)

YTTERLIGERE KONTROLL I SAMSVAR MED AVSNITT A/19.3.7.2 I ISPS-REGELVERKET

DET ATTESTERES at det er utført en ytterligere kontroll som foreskrevet i avsnitt 19.3.7.2 i del A av ISPS-regelverket, og at fartøyet er funnet å oppfylle de relevante bestemmelsene i kapittel XI-2 i konvensjonen og i del A av ISPS-regelverket.

Underskrift:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(Myndighetens segl eller stempel)

PÅTEGNING VED FORLENGELSE AV SERTIFIKATETS GYLDIGHETSTID DERSOM DEN ER MINDRE ENN FEM ÅR, NÅR AVSNITT A/19.3.3 I ISPS-REGELVERKET FÅR ANVENDELSE

Dette fartøyet oppfyller de relevante bestemmelsene i del A av ISPS-regelverket, og sertifikatet skal i samsvar med avsnitt 19.3.3 i del A av ISPS-regelverket godtas som gyldig til

.....

Underskrift:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(Myndighetens segl eller stempel)

PÅTEGNING NÅR DEN FORNYEDE KONTROLLEN ER UTFØRT OG AVSNITT A/19.3.4 I ISPS-REGELVERKET FÅR ANVENDELSE

Dette fartøyet oppfyller de relevante bestemmelsene i del A av ISPS-regelverket, og sertifikatet skal i samsvar med avsnitt 19.3.4 i del A av ISPS-regelverket godtas som gyldig til

.....

Underskrift:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(Myndighetens segl eller stempel)

PÅTEGNING VED FORLENGELSE AV SERTIFIKATETS GYLDIGHET TIL FARTØYET ANLØPER KONTROLLHAVNEN, NÅR AVSNITT A/19.3.5 I ISPS-REGELVERKET FÅR ANVENDELSE, ELLER I EN HENSTANDSPERIODE, NÅR AVSNITT A/19.3.6 I ISPS-REGELVERKET FÅR ANVENDELSE

Dette sertifikatet skal i samsvar med avsnitt 19.3.5/19.3.6 * i del A av ISPS-regelverket, godtas som gyldig til

Underskrift:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(Myndighetens segl eller stempel)

PÅTEGNING VED FRAMSKYTELSE AV UTLØPSDATOEN, NÅR AVSNITT A/19.3.7.1 I ISPS-REGELVERKET FÅR ANVENDELSE

I samsvar med avsnitt 19.3.7.1 i del A av ISPS-regelverket, er den nye utløpsdatoen **

Underskrift:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(Myndighetens segl eller stempel)

* Stryk det som ikke passer.

** Dersom denne delen av sertifikatet fylles ut, skal utløpsdatoen på forsiden av sertifikatet endres tilsvarende.

Tillegg 2

Modell for midlertidig internasjonalt sikkerhets sertifikat for fartøyer

MIDLERTIDIG INTERNASJONALT SIKKERHETSSERTIFIKAT FOR FARTØYER

(Offentlig stempel)

(Stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene i

DET INTERNASJONALE REGELVERK FOR SIKKERHET FOR FARTØYER OG HAVNEANLEGG

(ISPS-REGELVERKET)

Etter fullmakt fra regjeringen i

(Statens navn)

av
(Bemyndiget person eller organisasjon)

Fartøyets navn:

Kjenningsnummer eller -bokstaver:

Hjemsted:

Fartøytype:

Bruttotonnasje:

IMO-nummer:

Rederiets navn og adresse:

Er dette et etterfølgende, midlertidig sertifikat? Ja/Nei *

Dersom Ja, angi utstedelsesdato for det første midlertidige sertifikatet

DET ATTESTERES at kravene i avsnitt A/19.4.2 i ISPS-regelverket er oppfylt.

Dette sertifikatet er utstedt i henhold til avsnitt A/19.4 i ISPS-regelverket.

Dette sertifikatet er gyldig til

Utstedt i

(Sertifikatets utstedelsessted)

Utstedelsesdato

.....

(Underskrift til tjenestemann med behørig fullmakt som utsteder sertifikatet)

.....

(Myndighetens segl eller stempel)

* Stryk det som ikke passer.

VEDLEGG III

« del b

veiledning om bestemmelsene i kapittel xi-2 i vedlegget til den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974, med endringer, og del A av dette regelverket

1. INNLEDNING

Allment

- 1.1 I innledningen til dette regelverket angis det at kapittel XI-2 og del A av dette regelverket utgjør den nye internasjonale rammen for tiltak som har som formål å styrke sjøfartssikkerheten, og som fartøyer og havneanlegg i samarbeid kan bruke for å påvise og hindre handlinger som truer sikkerheten i sjøtransportsektoren.
- 1.2 I denne innledningen redegjøres det kort for de prosessene som er planlagt for å fastsette og gjennomføre de tiltakene og ordningene som er nødvendige for oppnå

og opprettholde samsvar med bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket, og hovedelementene i veiledningen fastslås. Veiledningen gis i nr. 2-19. Den inneholder også viktige problemstillinger som det bør tas hensyn til når veiledningen skal anvendes i forbindelse med fartøyer og havneanlegg.

- 1.3 Dersom leseren bare er interessert i fartøyer, anbefales det likevel sterkt å lese denne delen av regelverket under ett, særlig avsnittene om havneanlegg. Det samme gjelder for dem som hovedsakelig er interessert i havneanlegg. De bør også lese avsnittene om fartøyer.
- 1.4 Veiledningen i avsnittene nedenfor gjelder hovedsakelig beskyttelse av fartøyet når det ligger i et havneanlegg. Det kan imidlertid være situasjoner der et fartøy kan utgjøre en trussel for havneanlegget, f.eks. fordi det, når det befinner seg i havneanlegget, kan brukes som base for et angrep. I vurderingen av egnede sikkerhetstiltak mot fartøybaserte sikkerhetstrusler, skal de personene som foretar havneanleggets sårbarhetsvurdering eller utarbeider havneanleggets sikkerhetsplan, overveie å foreta hensiktsmessige tilpasninger av veiledningen i avsnittene nedenfor.
- 1.5 Leseren gjøres oppmerksom på at ingenting i denne delen av regelverket skal leses eller tolkes i strid med noen av bestemmelsene i enten kapittel XI-2 eller del A av dette regelverket, og at ovennevnte bestemmelser alltid har forrang framfor og tilsidesetter enhver utilsiktet motsetning som feilaktig kan ha kommet til uttrykk i denne delen av regelverket. Veiledningen i denne delen av regelverket skal alltid leses, tolkes og anvendes på en måte som er forenlig med målene, målsettingene og prinsippene fastsatt i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket.

Avtalestatenes ansvar

- 1.6 Avtalestatene har i henhold til bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket ulike ansvarsområder som blant annet består i:
 - å fastsette det gjeldende beredskapsnivået,
 - å godkjenne fartøyet sikkerhetsplan og relevante endringer av en tidligere godkjent plan,
 - å kontrollere at fartøyet oppfyller bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket og utstede det internasjonale sikkerhetssertifikatet for fartøyer til fartøyene,
 - å bestemme hvilke av havneanleggene på deres territorium som skal utpeke en sikkerhetsansvarlig for havneanlegget, som skal ha ansvar for å utarbeide havneanleggets sikkerhetsplan,
 - å utarbeide og godkjenne havneanleggets sårbarhetsvurdering og eventuelle senere endringer av en tidligere godkjent vurdering,
 - å godkjenne havneanleggets sikkerhetsplan og eventuelle senere endringer av en tidligere godkjent plan,
 - å gjennomføre kontroll- og overholdelsestiltak,
 - å prøve godkjente planer og
 - å informere Den internasjonale sjøfartsorganisasjon og skipsfarts- og havnesektoren.
- 1.7 Avtalestatene kan utpeke eller opprette utpekte myndigheter innenfor staten som når det gjelder havneanlegg, skal ivareta deres sikkerhetsmessige oppgaver i henhold til kapittel XI-2 og del A av dette regelverket og gjøre det mulig for anerkjente sikkerhetsorganisasjoner å utføre visse arbeidsoppgaver i forbindelse med havneanlegg, men den endelige avgjørelsen om å akseptere og godkjenne dette arbeidet skal foretas av avtalestaten eller den utpekte myndigheten. Myndighetene kan også delegerer utførelsen av visse sikkerhetsmessige oppgaver i forbindelse med

fartøyer til anerkjente sikkerhetsorganisasjoner. Følgende oppgaver eller typer virksomhet kan ikke delegeres til en anerkjent sikkerhetsorganisasjon:

- å fastsette det gjeldende beredskapsnivået,
- å bestemme hvilke av havneanleggene på en avtalestats territorium som skal utpeke en sikkerhetsansvarlig for havneanlegget og utarbeide havneanleggets sikkerhetsplan,
- å godkjenne havneanleggets sårbarhetsvurdering eller eventuelle senere endringer av en tidligere godkjent vurdering,
- å godkjenne havneanleggets sikkerhetsplan eller eventuelle senere endringer av en tidligere godkjent plan,
- å gjennomføre kontroll- og overholdelsestiltak, og
- å fastsette kravene til en sikkerhetserklæring.

Fastsette beredskapsnivået

- 1.8 Avtalestatene har ansvar for å fastsette beredskapsnivået som til enhver tid gjelder og kan anvendes på fartøyer og havneanlegg. Del A av dette regelverket definerer tre beredskapsnivåer til bruk på internasjonalt plan. Disse er:
- beredskapsnivå 1, normalt: det nivået som fartøyer og havneanlegg normalt opererer på,
 - beredskapsnivå 2, økt: det nivået som gjelder så lenge det er økt risiko for en sikkerhetshendelse, og
 - beredskapsnivå 3, ekstraordinært: det nivået som gjelder i tidsrommet der det er en sannsynlig eller overhengende risiko for en sikkerhetshendelse.

Rederiet og fartøyet

- 1.9 Alle rederier som har fartøyer som kapittel XI-2 og del A av dette regelverket får anvendelse på, skal utpeke en sikkerhetsoffiser for rederiet og en sikkerhetsoffiser for hvert av sine fartøyer. Disse offiserenes oppgaver, ansvarsområder og opplæringskrav samt kravene til trening og øvelser er fastsatt i del A av dette regelverket.
- 1.10 Rederiets sikkerhetsoffiser har bl.a. ansvar for å sørge for at fartøyets sårbarhetsvurdering foretas på riktig måte, at det utarbeides en sikkerhetsplan som framlegges for godkjenning av eller på vegne av myndigheten og deretter plasseres om bord på hvert av fartøyene som del A av dette regelverket får anvendelse på, og der denne personen er utpekt som rederiets sikkerhetsoffiser.
- 1.11 Fartøyets sikkerhetsplan skal angi de driftsmessige og fysiske sikkerhetstiltakene som fartøyet selv skal treffe for å sikre at det alltid opererer på beredskapsnivå 1. Planene skal også angi ytterligere eller forsterkede sikkerhetstiltak som fartøyet selv kan treffe for å gå til og operere på beredskapsnivå 2 når det blir bedt om det. Videre skal planen angi mulige forberedende tiltak som fartøyet kan treffe for å muliggjøre en rask reaksjon på instruksjoner som fartøyet kan få fra dem som reagerer på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette på beredskapsnivå 3.
- 1.12 De fartøyene som kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket får anvendelse på, er pålagt å ha og operere i samsvar med en sikkerhetsplan som er godkjent av eller på vegne av myndigheten. Rederiets og fartøyets sikkerhetsoffiserer skal kontrollere at planen til enhver tid er relevant og effektiv, herunder foreta interne kontroller. Endringer av de elementene i den godkjente planen som myndigheten har fastlagt at det kreves godkjenning for, skal framlegges for gjennomgåelse og godkjenning før de innarbeides i den godkjente planen og gjennomføres på fartøyet.
- 1.13 Fartøyet skal ha et internasjonalt sikkerhetssertifikat for fartøyer der det framgår at

det oppfyller kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket. Del A av dette regelverket omfatter bestemmelser om kontroll og sertifisering av at fartøyet oppfyller kravene på grunnlag av en førstegangskontroll, fornyet kontroll og mellomliggende kontroll.

- 1.14 Når et fartøy ligger ved havn eller er på vei til en havn i en avtalestat, har avtalestaten i henhold til bestemmelsene i regel XI-2/9 rett til å gjennomføre ulike kontroll- og overholdelsestiltak i tilknytning til dette fartøyet. Fartøyet er underlagt havnestatens kontrollinspeksjoner, men slike inspeksjoner vil vanligvis bare omfatte undersøkelse av selve sikkerhetsplanen. Fartøyet kan også underlegges ytterligere kontrolltiltak dersom den avtalestaten som gjennomfører kontroll- og overholdelsestiltakene, har grunn til å tro at fartøyets sikkerhet eller sikkerheten for havneanleggene som fartøyet har anløpt, er brakt i fare.
- 1.15 Fartøyet er også pålagt å ha opplysninger om bord som på anmodning kan framlegges for avtalestaten, og som angir hvem som har ansvar for beslutninger om ansettelse av fartøyets besetning og ulike forhold med hensyn til fartøyets anvendelse.

Havneanlegget

- 1.16 Hver enkelt avtalestat skal sørge for at det foretas en sårbarhetsvurdering av hvert av havneanleggene som ligger på statens territorium, og som betjener fartøyer i utenriksfart. Avtalestaten, en utpekt myndighet eller en anerkjent sikkerhetsorganisasjon kan foreta denne vurderingen. Havneanleggets endelige sårbarhetsvurdering skal godkjennes av den berørte avtalestaten eller utpekte myndigheten. Denne godkjenningen kan ikke delegeres. Sårbarhetsvurderinger for havneanlegg skal revideres regelmessig.
- 1.17 Havneanleggets sårbarhetsvurdering er hovedsakelig en risikoanalyse av alle sider ved driften av et havneanlegg for å bestemme hvilken eller hvilke deler av anlegget som er mest utsatt og/eller har størst sannsynlighet for å bli angrepet. Sikkerhetsrisikoen avhenger av trusselen om et angrep kombinert med målets sårbarhet og følgene av et angrep.
- Vurderingen skal omfatte følgende elementer:
- å bestemme den sannsynlige trusselen mot havneinstallasjoner og -infrastruktur,
 - å avdekke mulige sårbare områder og
 - å beregne følgene av hendelser.
- Når analysen er fullført, vil det være mulig å foreta en generell vurdering av risikonivået. Havneanleggets sårbarhetsvurdering vil bidra til å bestemme hvilke havneanlegg som skal utpeke en sikkerhetsansvarlig og utarbeide en sikkerhetsplan.
- 1.18 Havneanleggene som skal oppfylle kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket, må utpeke en sikkerhetsansvarlig. Disse ansvarliges oppgaver, ansvarsområder og opplæringskrav samt kravene til trening og øvelser er fastsatt i del A av dette regelverket.
- 1.19 Havneanleggets sikkerhetsplan skal angi de driftsmessige og fysiske sikkerhetstiltakene som havneanlegget skal treffe for å sikre at det alltid opererer på beredskapsnivå 1. Planene skal også angi ytterligere eller forsterkede sikkerhetstiltak som havneanlegget kan treffe for å gå til og operere på beredskapsnivå 2 når det blir bedt om det. Videre skal planen angi mulige forberedende tiltak som havneanlegget kan treffe for å muliggjøre en rask reaksjon på instruksjoner som anlegget kan få fra dem som reagerer på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette på beredskapsnivå 3.
- 1.20 Havneanleggene som skal oppfylle kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket, er pålagt å ha og operere i samsvar med en sikkerhetsplan som er

godkjent av den berørte avtalestaten eller den utpekte myndigheten. Havneanleggets sikkerhetsansvarlige skal gjen mføre planens bestemmelser og kontrollere at den til enhver tid er effektiv og relevant, herunder bestille interne kontroller av anvendelsen av planen. Endringer av de elementene i den godkjente planen som den berørte avtalestaten eller den utpekte myndigheten har fastlagt at det kreves godkjenning for, skal framlegges for gjen mgåelse og godkjenning før de innarbeides i den godkjente planen og gjen mføres i havneanlegget. Den berørte avtalestaten eller den utpekte myndigheten kan kontrollere hvor effektiv planen er. Sårbarhetsvurderingen som omfatter havneanlegget, eller som har vært grunnlag for utarbeidingen av planen, skal revideres regelmessig. Alle disse typer virksomhet kan føre til endring av den godkjente planen. Alle endringer av bestemte elementer i en godkjent plan skal framlegges for godkjenning av den berørte avtalestaten eller den utpekte myndigheten.

- 1.21 Fartøyer som bruker havneanlegg, kan underlegges havnestatens kontrollinspeksjoner og ytterligere kontrolltiltak som angitt i regel XI-2/9. Vedkommende myndigheter kan be om opplysninger om fartøyet, lasten, passasjerene og besetningen før fartøyet anløper havnen. Under visse omstendigheter kan fartøyet nektes adgang til havnen.

Opplysninger og kommunikasjon

- 1.22 I henhold til kapittel XI-2 og del A av dette regelverket skal avtalestatene framlegge visse opplysninger for Den internasjonale sjøfartsorganisasjon og gjøre opplysningene tilgjengelige for å oppnå effektiv kommunikasjon mellom avtalestatene og mellom rederiets/fartøyets sikkerhetsoffiser og havneanleggets sikkerhetsansvarlige.

2. DEFINISJONER

- 2.1 Det finnes ingen veiledning om definisjonene fastsatt i kapittel XI-2 eller del A av dette regelverket.

- 2.2 I denne delen av regelverket:

.1 menes med « avsnitt », et avsnitt i del A av regelverket, og det skal være angitt som « avsnitt A/ < etterfulgt av avsnittets nummer > »,

.2 menes med « nummer », et nummer i denne delen av regelverket, og det skal være angitt som « nummer < etterfulgt av avsnittets nummer > », og

.3 menes med « avtalestat » når det brukes i nr. 14-18, « avtalestat på hvis territorium havneanlegget ligger », og det skal inneholde en henvisning til den utpekte myndigheten.

3. ANVENDELSE

Allment

- 3.1 Når kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket skal gjennomføres, skal det tas hensyn til veiledningen i denne delen av regelverket.
- 3.2 Det skal imidlertid understrekes at i hvilken grad veiledningen om fartøyer får anvendelse, avhenger av fartøyets type, last og/eller passasjerer, handelsmønstre og kjennetegnene ved havneanleggene som fartøyet anløper.
- 3.3 Når det gjelder veiledningen om havneanlegg, er i hvilken grad veiledningen får anvendelse, på samme måte avhengig av havneanleggene, typen fartøyer som bruker havneanlegget, type last og/eller passasjerer og handelsmønstre for fartøyene som anløper havneanlegget.
- 3.4 Bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket er ikke ment å få anvendelse på havneanlegg som er utformet for og hovedsakelig brukes til militære formål.

4. AVTALESTATENES ANSVAR

Vurderingenes og planenes sikkerhet

- 4.1 Avtalestatene skal sørge for at det er truffet hensiktsmessige tiltak for å unngå ulovlig videreformidling av eller tilgang til følsomt materiale som gjelder sårbarhetsvurderinger og sikkerhetsplaner for fartøyer, sårbarhetsvurderinger og sikkerhetsplaner for havneanlegg, og til individuelle vurderinger eller planer.

Utpekte myndigheter

- 4.2 Avtalestatene kan fastsette en utpekt myndighet innenfor staten som skal utføre deres sikkerhetsmessige oppgaver i tilknytning til havneanleggene som angitt i kapittel XI-2 eller del A av dette regelverket.

Anerkjente sikkerhetsorganisasjoner

- 4.3 Avtalestatene kan gi en anerkjent sikkerhetsorganisasjon tillatelse til å utføre viss sikkerhetstilknyttet virksomhet, herunder:
- .1 å godkjenne fartøyets sikkerhetsplaner, eller endringer av disse, på vegne av myndigheten,
 - .2 å kontrollere og sertifisere at fartøyene oppfyller kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket på vegne av myndigheten, og
 - .3 å foreta sårbarhetsvurderinger for havneanlegget som påkrevd av avtalestaten.
- 4.4 En anerkjent sikkerhetsorganisasjon kan også gi råd til eller bistå rederier eller havneanlegg i sikkerhetsspørsmål, herunder sårbarhetsvurderinger og sikkerhetsplaner for fartøyer og sårbarhetsvurderinger og sikkerhetsplaner for havneanlegg. Dette kan omfatte utarbeiding av en sårbarhetsvurdering eller sikkerhetsplan for fartøyet eller en sårbarhetsvurdering eller sikkerhetsplan for havneanlegget. Dersom en anerkjent sikkerhetsorganisasjon har utarbeidet en slik sårbarhetsvurdering eller sikkerhetsplan for et fartøy, skal denne anerkjente sikkerhetsorganisasjonen ikke ha tillatelse til å godkjenne vedkommende sikkerhetsplan.
- 4.5 Når avtalestatene gir fullmakt til en anerkjent sikkerhetsorganisasjon, skal de vurdere organisasjonens kompetanse. En anerkjent sikkerhetsorganisasjon skal kunne dokumentere:
- .1 sakkunnskap om relevante sikkerhetsaspekter,
 - .2 hensiktsmessig kunnskap om drift av fartøyer og havner, herunder kunnskap om skipskonstruksjon og skipsbygging dersom de leverer tjenester som gjelder fartøyer, og konstruksjon og bygging av havner dersom de leverer tjenester som gjelder havneanlegg,
 - .3 sin evne til å vurdere de sannsynlige sikkerhetsrisikoene som kan oppstå i forbindelse med drift av fartøyer og havneanlegg, herunder kontakt mellom fartøy og havneanlegg, og hvordan slike risikoer kan reduseres i størst mulig grad,
 - .4 sin evne til å opprettholde og forbedre personellets kompetanse,
 - .5 sin evne til å overvåke at personellet alltid er pålitelige,
 - .6 sin evne til å opprettholde egnede tiltak for å unngå ulovlig videreformidling av eller tilgang til følsomt materiale knyttet til sikkerheten,
 - .7 sin kunnskap om kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket, og om sikkerhetsregler i relevant nasjonal lovgivning og internasjonalt regelverk,
 - .8 sin kunnskap om gjeldende sikkerhetstrusler og -mønstre,
 - .9 sin kunnskap om gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,

- .10 sin kunnskap om gjenkjenning uten forskjellsbehandling av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en sikkerhetstrussel,
- .11 sin kunnskap om metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak, og
- .12 sin kunnskap om sikkerhets- og overvåkingsutstyr og -systemer og begrensningene ved bruk av slikt utstyr og slike systemer.

Når avtalestatene, herunder myndighetene, delegerer bestemte oppgaver til en anerkjent sikkerhetsorganisasjon, skal de sørge for at den anerkjente sikkerhetsorganisasjonen har den kompetansen som er nødvendig for å utføre oppgaven.

- 4.6 En anerkjent organisasjon som nevnt i regel I/6, og som oppfyller kravene i regel XI-1/1, kan utpekes som en anerkjent sikkerhetsorganisasjon dersom den har den relevante sakkunnskapen tilknyttet sikkerheten som er oppført i nr. 4.5.
- 4.7 En havnemyndighet eller havneanleggsoperatør kan utpekes som en anerkjent sikkerhetsorganisasjon dersom den har den relevante sakkunnskapen knyttet til sikkerheten som er oppført i nr. 4.5.

Fastsette beredskapsnivået

- 4.8 Når avtalestatene skal fastsette beredskapsnivået, skal de ta hensyn til generelle og særlige trusselopplysninger. Avtalestatene skal fastsette beredskapsnivået for fartøyer eller havneanlegg til ett av følgende tre nivåer:
 - beredskapsnivå 1, normalt: det nivået som fartøyet og havneanlegget normalt opererer på,
 - beredskapsnivå 2, økt: det nivået som gjelder så lenge det er økt risiko for en sikkerhetshendelse og
 - beredskapsnivå 3, ekstraordinært: det nivået som gjelder i tidsrommet der det er en sannsynlig eller overhengende risiko for en sikkerhetshendelse.
- 4.9 Å fastsette beredskapsnivå 3 er et ekstraordinært tiltak som får anvendelse bare når det foreligger pålitelige opplysninger om at en sikkerhetshendelse er sannsynlig eller overhengende. Beredskapsnivå 3 skal bare fastsettes for det tidsrommet som den påviste sikkerhetstrusselen eller faktiske sikkerhetshendelsen varer. Beredskapsnivået kan endres fra beredskapsnivå 1 via beredskapsnivå 2 til beredskapsnivå 3, men det er også mulig å endre beredskapsnivået direkte fra beredskapsnivå 1 til beredskapsnivå 3.
- 4.10 Skipsføreren har til enhver tid det endelige ansvaret for fartøyets sikkerhet. Selv på beredskapsnivå 3 kan skipsføreren be om avklaring eller endring av instruksjoner som er gitt av dem som reagerer på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette, dersom det er grunn til å tro at overholdelse av en instruksjon kan bringe fartøyets sikkerhet i fare.
- 4.11 Rederiets eller fartøyets sikkerhetsoffiser skal på et tidligst mulig tidspunkt ta kontakt med den sikkerhetsansvarlige for havneanlegget som fartøyet har til hensikt å anløpe, for å fastsette det beredskapsnivået som gjelder for vedkommende fartøy i havneanlegget. Når havneanleggets sikkerhetsansvarlige har oppnådd kontakt med et fartøy, skal denne underrette fartøyet om eventuelle senere endringer i havneanleggets beredskapsnivå og gi fartøyet alle relevante sikkerhetsopplysninger.
- 4.12 Et fartøy kan under særlige omstendigheter operere på et høyere beredskapsnivå enn havneanlegget det anløper, men et fartøy kan under ingen omstendighet ha lavere beredskapsnivå enn havneanlegget det anløper. Dersom et fartøy har høyere beredskapsnivå enn havneanlegget det har til hensikt å anløpe, skal rederiets eller fartøyets sikkerhetsoffiser umiddelbart orientere havneanleggets sikkerhetsansvarlige. Havneanleggets sikkerhetsansvarlige skal i samråd med rederiets eller fartøyets sikkerhetsoffiser foreta en vurdering av den særlige

situasjonen og avtale egnede sikkerhetstiltak med fartøyet, og disse kan omfatte utfylling og undertegning av en sikkerhetserklæring.

- 4.13 Avtalestatene skal vurdere hvordan opplysninger om endringer i beredskapsnivået kan formidles raskt. Myndighetene kan ønske å bruke NAVTEX-meldinger eller Etterretninger for sjøfarende som metode for å underrette fartøyet og rederiets og fartøyets sikkerhetsoffiserer om slike endringer i beredskapsnivået. Eller de ønsker kanskje å vurdere andre kommunikasjonsmetoder som gir tilsvarende eller bedre hastighet og dekning. Avtalestatene skal fastsette metoder for å underrette havneanleggenes sikkerhetsansvarlige om endringer i beredskapsnivået. Avtalestatene skal samle og vedlikeholde kontaktopplysninger til en liste over dem som skal underrettes om endringer i beredskapsnivået. Selv om beredskapsnivået ikke trenger å anses som særlig følsomt, kan de underliggende trusselopplysningene være svært følsomme. Avtalestatene skal vurdere nøye hvilken type opplysninger som skal gis, hvor detaljerte de skal være og hvordan de skal overbringes til fartøyets sikkerhetsoffiser, rederiets sikkerhetsoffiser og havneanleggets sikkerhetsansvarlige.

Kontaktorganer og opplysninger om sikkerhetsplaner for havneanlegg

- 4.14 Når et havneanlegg har en sikkerhetsplan, skal organisasjonen underrettes om denne, og disse opplysningene skal også gjøres tilgjengelige for rederiets og fartøyets sikkerhetsoffiserer. Det er ikke nødvendig å offentliggjøre andre opplysninger om havneanleggets sikkerhetsplan enn at den foreligger. Avtalestatene skal vurdere å opprette enten sentrale eller regionale kontaktorganer eller andre metoder for å levere ajourførte opplysninger om de stedene der det finnes sikkerhetsplaner for havneanlegg, samt kontaktopplysninger for den relevante sikkerhetsansvarlige. Det skal offentliggjøres at slike kontaktorganer finnes. De kan også gi opplysninger om anerkjente sikkerhetsorganisasjoner som er utpekt til å handle på vegne av avtalestaten, samt nærmere opplysninger om de bestemte ansvarsområdene og vilkårene for den fullmakten som er delegert til slike anerkjente sikkerhetsorganisasjoner.
- 4.15 Dersom en havn ikke har en sikkerhetsplan (og derfor ikke har en sikkerhetsansvarlig for havneanlegget) skal det sentrale eller regionale kontaktorganet kunne henvise til en passende kvalifisert person på land som kan sørge for at det gjennomføres hensiktsmessige sikkerhetstiltak, om nødvendig så lenge fartøyet ligger i havnen.
- 4.16 Avtalestatene skal også framlegge kontaktopplysninger om de statstjenestemennene som et fartøys og et rederis sikkerhetsoffiserer og et havneanleggs sikkerhetsansvarlige kan rapportere sikkerhetsproblemer til. Disse statstjenestemennene skal vurdere slike rapporter før de treffer hensiktsmessige tiltak. Slike rapporterte problemer kan vedrøre de sikkerhetstiltakene som hører inn under en annen avtalestats jurisdiksjon. I slike tilfeller skal avtalestatene vurdere å kontakte sin motpart i den andre avtalestaten for å diskutere om utbedringstiltak er hensiktsmessige. Kontaktopplysningene for statstjenestemennene bør derfor oversendes til Den internasjonale sjøfartsorganisasjon.
- 4.17 Avtalestatene skal også på anmodning gjøre opplysningene angitt i nr. 4.14-4.16, tilgjengelige for andre avtalestater.

Identifikasjonsdokumenter <2v> 4.18 Avtalestatene oppfordres til å utstede egnede identifikasjonsdokumenter til statstjenestemenn som har rett til å gå om bord på fartøyer eller få adgang til havneanlegg når de utfører sine offisielle oppgaver, og til å fastsette framgangsmåter for kontroll av at slike dokumenter er gyldige.

Faste og flytende plattformer og flyttbare boreplattformer på stedet

- 4.19 Avtalestatene skal vurdere å innføre egnede sikkerhetstiltak for faste og flytende plattformer og flyttbare boreplattformer på stedet for å muliggjøre samhandling med fartøyer som er pålagt å oppfylle bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av dette

regelverket.

Fartøyer som ikke er pålagt å overholde del A av dette regelverket

- 4.20 Avtalestatene skal vurdere å innføre egnede sikkerhetstiltak for å bedre sikkerheten for fartøyer som kapittel XI-2 og del A av dette regelverket ikke får anvendelse på, og sørge for at eventuelle sikkerhetsbestemmelser som gjelder for slike fartøyer, tillater samhandling med fartøyer som del A av dette regelverket får anvendelse på.

Trusler mot fartøyer og andre hendelser til sjøs

- 4.21 Avtalestatene skal gi generelle retningslinjer om de tiltakene som anses som hensiktsmessige for å redusere sikkerhetsrisikoen for fartøyer som seiler under deres flagg, når de er til sjøs. De skal gi særlige råd om de tiltakene som skal treffes på beredskapsnivå 1-3, dersom:

- .1 det skjer en endring i beredskapsnivået som får anvendelse på fartøyet når det er til sjøs, f.eks. på grunn av det geografiske området der det er i fart, eller i tilknytning til selve fartøyet, og
- .2 en sikkerhetshendelse eller trussel om dette som omfatter fartøyet, forekommer mens det er til sjøs.

Avtalestatene skal fastslå hvilke metoder og framgangsmåter som er best for disse formålene. Ved overhengende fare for angrep skal fartøyet forsøke å opprette direkte kommunikasjon med de personene i flaggstaten som er ansvarlige for å reagere på sikkerhetshendelser.

- 4.22 Avtalestatene skal også opprette et kontaktorgan som kan gi råd om sikkerheten for alle fartøyer:

- .1 som har rett til å seile under deres flagg, eller
- .2 som er i fart i deres sjøterritorium eller har meddelt at de har til hensikt å seile inn i deres sjøterritorium.

- 4.23 Avtalestatene skal tilby rådgivning til fartøyer som er i fart i deres sjøterritorium eller har meddelt at de har til hensikt å seile inn i deres sjøterritorium, som kan omfatte råd:

- .1 om å endre eller utsette den planlagte overfarten,
- .2 om å navigere etter en bestemt kurs eller fortsette til et bestemt sted,
- .3 om tilgjengeligheten av personell og utstyr som kan plasseres på fartøyet, og
- .4 om å samordne overfarten, ankomsten til eller avgangen fra havnen slik at de kan følges med patruljefartøyer, fly eller helikopter.

Avtalestatene skal minne fartøyer som er i fart i deres sjøterritorium, eller som har meddelt at de har til hensikt å seile inn i deres sjøterritorium, om eventuelle midlertidig adgangsbegrensede områder som de har offentliggjort.

- 4.24 Avtalestatene skal anbefale fartøyer som er i fart i deres sjøterritorium, eller som har meddelt at de har til hensikt å seile inn i deres sjøterritorium, om umiddelbart å iverksette alle sikkerhetstiltak som avtalestaten har anbefalt, for å beskytte fartøyet eller for å beskytte andre fartøyer i nærheten.

- 4.25 Planene som avtalestatene utarbeider for formålene angitt i nr. 4.22, skal omfatte opplysninger om et egnet kontaktorgan i avtalestaten, herunder myndigheten, som er tilgjengelig døgnet rundt. Disse planene skal også omfatte opplysninger om hvilke omstendigheter myndigheten mener krever bistand fra nærliggende kyststater og en framgangsmåte for å opprette kontakt mellom havneanleggets sikkerhetsansvarlige og fartøyetets sikkerhetsoffiser.

Alternative sikkerhetsavtaler

- 4.26 Avtalestatene kan når de vurderer hvordan de skal gjennomføre kapittel XI-2 og del A av dette regelverket, inngå en eller flere avtaler med en eller flere avtalestater. Omfanget av en avtale er begrenset til korte internasjonale reiser på faste ruter mellom havneanlegg innenfor avtalepartenes territorium. Avtalestatene skal når de inngår en avtale og deretter, rådføre seg med andre avtalestater og myndigheter som har interesse av avtalens virkninger. Fartøyer som seiler under flagget til en stat som ikke er part i avtalen, skal bare få tillatelse til å gå i fart på de faste rutene som avtalen omfatter, dersom deres myndighet godtar at fartøyet skal overholde bestemmelsene i avtalen og pålegger fartøyet å gjøre dette. En slik avtale kan ikke under noen omstendigheter bringe beredskapsnivået for andre fartøyer og havneanlegg som ikke er omfattet av den, i fare, og særlig kan ingen fartøyer som er omfattet av en slik avtale, utføre virksomhet med fartøyer som ikke er omfattet av avtalen. All driftsmessig kontakt som opprettes av fartøyer som er omfattet av avtalen, skal inngå i denne. Det skal føres løpende tilsyn med hvordan hver enkelt avtale fungerer, den skal endres når det er behov for det, og skal i alle tilfeller revideres hvert femte år.

Tilsvarende ordninger for havneanlegg

- 4.27 For visse særskilte havneanlegg med begrenset eller spesiell drift, men med mer enn tilfeldige anløp, kan det være hensiktsmessig å sikre samsvar med sikkerhetstiltak som tilsvarer dem som er fastsatt i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket. Dette kan særlig gjelde anlegg som er tilknyttet fabrikker eller kaiområder uten hyppig drift.

Bemanning

- 4.28 Når myndigheten fastsetter sikkerhetsbemanningen for et fartøy, skal den ta hensyn til at bestemmelsene om sikkerhetsbemanning i regel V/14 bare gjelder sikker skipsfart. Myndigheten skal også ta hensyn til den eventuelle ekstra arbeidsbyrden som gjennomføringen av fartøyets sikkerhetsplan kan medføre, og sørge for at fartøyet er tilstrekkelig og effektivt bemannet. Samtidig skal myndigheten kontrollere at fartøyene kan overholde kravene til hviletid og andre tiltak for å motvirke tretthet som er vedtatt i nasjonal lov, i forbindelse med alle arbeidsoppgavene om bord på fartøyet som de ulike besetningsmedlemmene er pålagt .

Kontroll- og overholdelsestiltak

Allment

- 4.29 I regel XI-2/9 beskrives kontroll- og overholdelsestiltakene som får anvendelse på fartøyer i henhold til kapittel XI-2. Den er inndelt i tre atskilte avsnitt: kontroll med fartøyer som allerede er i havn, kontroll med fartøyer som har til hensikt å anløpe en havn i en annen avtalestat, og tilleggsbestemmelser som får anvendelse på begge situasjoner.
- 4.30 Ved regel XI-2/9.1, kontroll med fartøyer i havn, iverksettes et system for kontroll med fartøyer mens de ligger i utenlandsk havn, der avtalestatens tjenestemenn med behørig fullmakt (tjenestemenn med behørig fullmakt) har rett til å gå om bord på fartøyet for å kontrollere at de påkrevde sertifikatene er i orden. Dersom det er begrunnet mistanke om at fartøyet ikke overholder reglene, kan det deretter treffes kontrolltiltak som ekstra inspeksjoner eller tilbakeholdelse. Dette gjenspeiler de gjeldende kontrollsystemene. Regel XI-2/9.1 bygger på slike systemer og åpner for tilleggstiltak (herunder bortvisning av et fartøy fra en havn som et kontrolltiltak) når tjenestemenn med behørig fullmakt har begrunnet mistanke om at et fartøy ikke oppfyller kravene i kapittel XI-2 eller del A av dette regelverket. I regel XI-2/9.3 beskrives de forebyggende tiltakene som fremmer en rettfærdig og forholdsmessig gjennomføring av disse tilleggstiltakene.
- 4.31 Regel XI-2/9.2 anvender kontrolltiltak for å sikre at fartøyer som har til hensikt å

anløpe en havn i en annen avtalestat, oppfyller bestemmelsene og innfører en helt annen oppfatning av kontroll i kapittel XI-2 som bare gjelder sikkerhet. I henhold til denne regelen kan det gjennomføres tiltak før fartøyet anløper havnen, for bedre å trygge sikkerheten. Som i regel XI-2/9.1 er dette ekstra kontrollsystemet basert på ideen om begrunnet mistanke om at fartøyet ikke oppfyller kravene i kapittel XI-2 eller del A av dette regelverket, og omfatter betydelige forebyggende tiltak i regel XI-2/9.2.2 og XI-2/9.2.5 samt i regel XI-2/9.3.

4.32 Begrunnet mistanke om at fartøyet ikke oppfyller kravene betyr bevis for eller pålitelige opplysninger om at fartøyet ikke tilfredsstiller kravene i kapittel XI-2 eller del A av dette regelverket, idet det tas hensyn til veiledningen i denne delen av regelverket. Slike bevis eller pålitelige opplysninger kan være et resultat av den faglige vurderingen til tjenestemannen med behørig fullmakt eller observasjoner som er innhentet under kontrollen av fartøyets internasjonale sikkerhets sertifikat eller midlertidige internasjonale sikkerhets sertifikat utstedt i samsvar med del A av dette regelverket (sertifikat), eller kan komme fra andre kilder. Selv om et gyldig sertifikat finnes om bord på fartøyet, kan tjenestemennene med behørig fullmakt likevel ha begrunnet mistanke om at fartøyet ikke oppfyller kravene, på grunnlag av sin faglige vurdering.

4.33 Eksempler på mulig begrunnet mistanke i henhold til regel XI-2/9.1 og XI-2/9.2 kan være:

- .1 bevis fra en revisjon av sertifikatet for at det er ugyldig eller utløpt,
- .2 bevis for eller pålitelige opplysninger om at det er alvorlige mangler ved sikkerhetsutstyret, dokumentasjonen eller ordningene som kreves i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket,
- .3 en mottatt rapport eller klage som etter den faglige vurderingen til tjenestemannen med behørig fullmakt inneholder pålitelige opplysninger som tydelig angir at fartøyet ikke oppfyller kravene i kapittel XI-2 eller del A av dette regelverket,
- .4 bevis for eller observasjon av at skipsføreren eller fartøyets besetning etter den faglige vurderingen til tjenestemannen med behørig fullmakt ikke er kjent med vesentlige sikkerhetsprosedyrer om bord på fartøyet eller ikke kan gjennomføre trening i tilknytning til fartøyets sikkerhet, eller at slike prosedyrer eller slik trening ikke er gjennomført,
- .5 bevis for eller observasjon av at sentrale besetningsmedlemmer etter den faglige vurderingen til tjenestemannen med behørig fullmakt ikke er i stand til å kommunisere ordentlig med andre sentrale besetningsmedlemmer med ansvar for sikkerheten om bord på fartøyet,
- .6 bevis for eller pålitelige opplysninger om at fartøyet har tatt om bord personer eller lastet om bord forsyninger eller varer i et havneanlegg eller fra et annet fartøy der enten havneanlegget eller det andre fartøyet overtrer kravene i kapittel XI-2 eller del A av dette regelverket, og vedkommende fartøy ikke har fylt ut en sikkerhetserklæring og heller ikke truffet egnede, særlige eller ekstra sikkerhetstiltak eller ikke har anvendt egnede sikkerhetsprosedyrer for fartøyet,
- .7 bevis for eller pålitelige opplysninger om at fartøyet har tatt om bord personer eller lastet om bord forsyninger eller varer i et havneanlegg eller fra en annen kilde (f.eks. et annet fartøy eller et helikopter) der enten havneanlegget eller den andre kilden ikke er pålagt å oppfylle kravene i kapittel XI-2 eller del A av dette regelverket, og fartøyet ikke har truffet egnede, særlige eller ekstra sikkerhetstiltak eller ikke har overholdt egnede sikkerhetsprosedyrer, og
- .8 dersom fartøyet løpende har fått utstedt et etterfølgende, midlertidig internasjonalt sikkerhets sertifikat som beskrevet i avsnitt A/19.4, og dersom et av

fartøyets eller rederiets formål med å søke om et slikt sertifikat ifølge den faglige vurderingen til en tjenestemann med behørig fullmakt er å unngå fullstendig samsvar med kapittel XI-2 og del A av dette regelverket utover det tidsrommet som det første midlertidige sertifikatet er gyldig, som beskrevet i avsnitt A/19.4.4.

- 4.34 Konsekvensene av regel XI-2/9 på internasjonal rett er særlige relevante, og regelen skal gjennomføres idet det tas hensyn til regel XI-2/2.4, ettersom det kan oppstå situasjoner der det enten vil bli truffet tiltak som faller utenfor virkeområdet til kapittel XI-2, eller der det skal tas hensyn til rettighetene til berørte fartøyer som ikke er omfattet av kapittel XI-2. Regel XI-2/9 er dermed ikke til hinder for at avtalestaten kan treffe tiltak som har utgangspunkt i og er i samsvar med internasjonal rett for å trygge sikkerheten til personer, fartøyer, havneanlegg og annen eiendom i tilfeller der fartøyet, selv om det oppfyller kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket, fremdeles anses å utgjøre en sikkerhetsrisiko.
- 4.35 Når en avtalestat pålegger et fartøy kontrolltiltak, skal myndigheten umiddelbart underrettes og motta tilstrekkelige opplysninger til at den kan samarbeide fullt ut med avtalestaten.

Kontroll av fartøyer i havn

- 4.36 Når manglende samsvar enten skyldes feil ved utstyr eller mangelfull dokumentasjon som fører til at fartøyet holdes tilbake, og det manglende samsvaret ikke kan utbedres i havnen der inspeksjonen foretas, kan avtalestaten tillate at fartøyet seiler til en annen havn, forutsatt at alle vilkår som er avtalt mellom havnestatene og myndigheten eller skipsføreren, blir oppfylt.

Fartøyer som har til hensikt å anløpe en annen avtalestats havn

- 4.37 Regel XI-2/9.2.1 inneholder en liste over de opplysningene som avtalestatene kan kreve fra et fartøy som vilkår for å anløpe en havn. En av opplysningene på listen er bekreftelse av særlige tiltak eller tilleggstiltak som fartøyet har truffet i løpet av de ti siste anløpene i et havneanlegg. Slike opplysninger kan for eksempel omfatte:
- .1 journaler over de tiltakene som er truffet mens fartøyet lå i et havneanlegg på territoriet til en stat som ikke er en avtalestat, særlig de tiltakene som vanligvis ville vært truffet av havneanlegg som ligger på avtalestatenes territorium, og
 - .2 alle sikkerhetserklæringer som er inngått med havneanlegg eller andre fartøyer.
- 4.38 En annen opplysning på listen som kan kreves som vilkår for å anløpe en havn, er bekreftelse av at egnede sikkerhetsprosedyrer for fartøyet er fulgt i forbindelse med virksomhet mellom fartøyer utført innenfor tidsrommet for de ti siste anløpene i et havneanlegg. Det er vanligvis ikke påkrevd å framlegge journaler over overføring av loser, over tollmyndighetenes kontroll, immigrasjonskontroll, sikkerhetsoffiserers kontroll eller over bunkring, lektring, lasting av forsyninger og lossing av avfall fra fartøyet i havneanlegg, ettersom slik virksomhet vanligvis er omfattet av havneanleggets sikkerhetsplan. Eksempler på opplysninger som kan oppgis, er:
- .1 journaler over de tiltakene som er truffet i forbindelse med virksomhet med et fartøy som seiler under flagget til en stat som ikke er en avtalestat, særlig de tiltakene som vanligvis ville vært truffet av fartøyer som seiler under avtalestatenes flagg,
 - 2. journaler over de tiltakene som er truffet i forbindelse med virksomhet med et fartøy som seiler under en avtalestats flagg, men ikke er pålagt å oppfylle bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket, f.eks. en kopi av eventuelle sikkerhetssertifikater som er utstedt til fartøyet i henhold til andre bestemmelser, og
 - .3 dersom personer eller gods som er reddet fra sjøen, er om bord, alle kjente opplysninger om disse personene eller dette godset, herunder identiteten når den

er kjent, og resultatene av alle kontroller som foretas på fartøyets vegne for å fastslå sikkerhetsstatusen til de personene som er reddet. Hensikten med kapittel XI-2 og del A av dette regelverket er ikke å forsinke eller hindre at personer i havsnød fraktes til et trygt sted. Hensikten med kapittel XI-2 og del A av dette regelverket er utelukkende å gi statene nok egnede opplysninger til å opprettholde sin sikkerhetsmessige integritet.

- 4.39 Eksempler på andre praktiske opplysninger knyttet til sikkerheten som kan kreves som vilkår for å anløpe en havn med sikte på å bistå med å trygge sikkerheten til personer, havneanlegg, fartøyer og annen eiendom, kan være:
- .1 opplysninger som finnes i dokumentasjonen over fartøyets historikk (CSR),
 - .2 fartøyets posisjon på det tidspunktet rapporten utarbeides,
 - .3 fartøyets forventede ankomsttid til havnen,
 - .4 besetningsliste,
 - .5 generell beskrivelse av fartøyets last,
 - .6 passasjerliste, og
 - .7 opplysninger som er påkrevd i henhold til regel XI-2/5.
- 4.40 I henhold til regel XI-2/9.2.5 kan skipsføreren etter å ha blitt underrettet om at kyst- eller havnestaten vil gjennomføre kontrolltiltak i henhold til regel XI-2/9.2, trekke tilbake sitt ønske om å anløpe havnen. Dersom skipsføreren avstår fra å anløpe havnen, får regel XI-2/9 ikke lenger anvendelse, og eventuelle andre tiltak som treffes, skal være basert på og i samsvar med internasjonal rett.

Tilleggsbestemmelser

- 4.41 I alle tilfeller der et fartøy nektes anløp til eller bortvises fra en havn, skal myndighetene i de relevante statene underrettes om alle kjente opplysninger. Denne underretningen skal omfatte følgende opplysninger når de er kjent:
- .1 fartøyets navn, flagg, identifikasjonsnummer, kjenningssignal, type og last,
 - .2 årsaken til at fartøyet nektes anløp til eller bortvises fra en havn eller et havneområde,
 - .3 arten av eventuelt manglende samsvar med et sikkerhetstiltak (dersom relevant),
 - .4 nærmere opplysninger om alle forsøk på å utbedre manglende samsvar, herunder eventuelle vilkår som fartøyet er pålagt for overfarten (dersom relevant),
 - .5 tidligere anløpshavn(er) og neste meldte anløpshavn,
 - .6 tidspunkt for avseiling og forventet anløpstid til disse havnene,
 - .7 alle instruksjoner til fartøyet, f.eks. rapportering av ruten,
 - .8 tilgjengelige opplysninger om beredskapsnivået som fartøyet for øyeblikket opererer på,
 - .9 opplysninger om eventuell kommunikasjon som havnestaten har hatt med myndigheten,
 - .10 kontaktorgan i havnestaten som utarbeider rapporten med sikte på å innhente ytterligere opplysninger,
 - .11 besetningsliste, og
 - .12 alle andre relevante opplysninger.
- 4.42 De relevante statene som skal kontaktes, skal også omfatte statene langs fartøyets planlagte rute til neste havn, særlig dersom fartøyet har til hensikt å seile inn i en av disse kyststatenes sjøterritorium. Andre relevante stater kan være tidligere anløpshavner, slik at ytterligere opplysninger kan innhentes og sikkerhetsproblemer

knyttet til tidligere anløpshavner kan løses.

- 4.43 Tjenestemennene med behørig fullmakt skal når de pålegger kontroll- og overholdelsestiltak, sørge for at eventuelle tiltak eller forholdsregler står i forhold til mangelen på samsvar. Slike tiltak eller forholdsregler skal være rimelige og skal ikke være strengere eller vare lenger enn nødvendig for å utbedre eller korrigere mangelen på samsvar.
- 4.44 Ordet « forsinkelse » i regel XI-2/9.3.5.1 viser også til situasjoner der fartøyet i samsvar med tiltakene som treffes i henhold til denne regelen, urettmessig nektes å anløpe havnen eller urettmessig bortvises fra havnen.

Fartøyer fra ikke-avtalestater og fartøyer som er for små til å være omfattet av konvensjonen

- 4.45 Avtalestatene skal ikke begunstige fartøyer som seiler under flagget til en stat som ikke er en avtalestat til konvensjonen, og som ikke er part i SOLAS-protokollen av 1988.¹ Tilsvarende skal kravene i regel XI-2/9 og veiledningen som gis i denne delen av regelverket, få anvendelse på disse fartøyene.
- 4.46 Fartøyer som er for små til å være omfattet av konvensjonen, er underlagt de tiltakene som statene gjennomfører for å opprettholde sikkerheten. Slike tiltak skal treffes idet det tas behørig hensyn til kravene i kapittel XI-2 og veiledningen som gis i denne delen av regelverket.
- 1 Protokoll av 1988 om Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974.

5. SIKKERHETSERKLÆRING

Allment

- 5.1 En sikkerhetserklæring skal utarbeides når den avtalestaten der havneanlegget ligger, vurderer det som nødvendig, eller når et fartøy vurderer det som nødvendig.
- 5.1.1 Behovet for en sikkerhetserklæring kan framgå av resultatene av havneanleggets sårbarhetsvurdering, og årsakene til at og omstendighetene der en sikkerhetserklæring er påkrevd, skal angis i havneanleggets sikkerhetsplan.
- 5.1.2 Behovet for en sikkerhetserklæring kan angis av en myndighet for fartøyer som har rett til å seile under dennes flagg, eller som følge av en sårbarhetsvurdering av fartøyet, og skal angis i fartøyets sikkerhetsplan.
- 5.2 Det er sannsynlig at det vil bli bedt om en sikkerhetserklæring ved høyere beredskapsnivåer, når et fartøy har høyere beredskapsnivå enn havneanlegget eller et annet fartøy som det har kontakt med, og i forbindelse med kontakten mellom fartøy og havn eller virksomhet mellom fartøyer som utgjør en større risiko for personer, eiendom eller miljø av årsaker som er særlige for vedkommende fartøy, herunder fartøyets last eller passasjerer eller omstendighetene ved havneanlegget, eller en kombinasjon av disse faktorene.
- 5.2.1 Dersom et fartøy eller en myndighet på vegne av fartøyer som har rett til å seile under dennes flagg, ber om at det utarbeides en sikkerhetserklæring, skal havneanleggets sikkerhetsansvarlige eller fartøyets sikkerhetsoffiser besvare anmodningen og diskutere egnede sikkerhetstiltak.
- 5.3 Havneanleggets sikkerhetsansvarlige kan også ta initiativ til en sikkerhetserklæring før kontakt mellom fartøy og havn som i henhold til havneanleggets godkjente sårbarhetsvurdering gir grunn til særlig bekymring. Eksempler på dette kan være ombordstigning eller landsetting av passasjerer og overføring, lasting eller lossing av farlig last eller farlige stoffer. Havneanleggets sårbarhetsvurdering kan også fastslå hvilke anlegg i eller i nærheten av tett befolkede områder eller økonomisk viktig virksomhet som krever en sikkerhetserklæring.

- 5.4 Hovedformålet med en sikkerhetserklæring er å sikre at det inngås en avtale mellom fartøyet og havneanlegget eller med andre fartøyer som det har kontakt med, når det gjelder de respektive sikkerhetstiltakene som de hver for seg skal gjennomføre i samsvar med bestemmelsene i de respektive godkjente sikkerhetsplanene.
- 5.4.1 Den godkjente sikkerhetserklæringen skal undertegnes og dateres av både havneanlegget og det berørte fartøyet eller de berørte fartøyene for å dokumentere samsvar med kapittel XI-2 og del A av dette regelverket og skal inneholde opplysninger om erklæringens varighet, det eller de relevante beredskapsnivåene og de relevante kontaktopplysningene.
- 5.4.2 En endring i beredskapsnivået kan kreve at en ny eller revidert sikkerhetserklæring blir utarbeidet.
- 5.5 Sikkerhetserklæringen skal utarbeides på engelsk, fransk eller spansk eller eventuelt på et språk som er felles for både havneanlegget og fartøyet eller fartøyene.
- 5.6 I tillegg 1 til denne delen av regelverket finnes det en modell for en sikkerhetserklæring. Denne modellen brukes til en sikkerhetserklæring mellom et fartøy og et havneanlegg. Dersom sikkerhetserklæringen skal omfatte to fartøyer, skal denne modellen tilpasses tilsvarende.

6. REDERIETS FORPLIKTELSER

Allment

- 6.1 I henhold til regel XI-2/5 skal rederiet gi skipsføreren de opplysningene som er nødvendige for å oppfylle rederiets krav i henhold til bestemmelsene i denne regel. Disse opplysningene skal bl.a. omfatte følgende:
- .1 partene som har ansvar for å ansette fartøyets besetning, f.eks. skipsadministrasjonsselskaper, bemanningskontorer, leverandører, konsesjonsinnehavere (f.eks. detaljforretninger, kasinoer osv.),
 - .2 partene som har ansvar for å beslutte hvordan fartøyet skal anvendes, herunder tidsbefrakter(e) eller totalbefrakter(e) eller andre enheter som har denne funksjonen, og
 - .3 dersom fartøyet anvendes i henhold til en befrakningsavtale, kontaktopplysningene for disse partene, herunder tids- eller reisebefraktere.
- 6.2 I henhold til bestemmelsene i regel XI-2/5 er rederiet forpliktet til å ajourføre og holde disse opplysningene oppdatert når og dersom det oppstår endringer.
- 6.3 Disse opplysningene skal foreligge på engelsk, fransk eller spansk.
- 6.4 Når det gjelder fartøyer som er bygd før 1. juli 2004, skal disse opplysningene gjenspeile den faktiske tilstanden på denne datoen.
- 6.5 Når det gjelder fartøyer som er bygd 1. juli 2004 eller senere, og fartøyer som er bygd før 1. juli 2004, men som var ute av drift 1. juli 2004, skal opplysningene gis fra den datoen da fartøyet blir tatt i bruk, og skal gjenspeile den faktiske tilstanden på denne datoen.
- 6.6 Når et fartøy tas ut av drift etter 1. juli 2004, skal opplysningene gis fra den datoen da fartøyet igjen tas i bruk, og skal gjenspeile den faktiske tilstanden på denne datoen.
- 6.7 Tidligere opplysninger som ikke gjelder den faktiske tilstanden på denne datoen, trenger ikke oppbevares om bord.
- 6.8 Når et annet rederi overtar ansvaret for driften av fartøyet, trenger opplysningene om rederiet som tidligere drev fartøyet, ikke oppbevares om bord.

I tillegg er det gitt ytterligere relevant veiledning i avsnitt 8, 9 og 13.

7. SIKKERHET FOR FARTØYER

Relevant veiledning er gitt i avsnitt 8, 9 og 13.

8. SÅRBARHETSVURDERING AV FARTØYER

Sårbarhetsvurdering

- 8.1 Rederiets sikkerhetsoffiser er ansvarlig for å sørge for at det foretas en sårbarhetsvurdering av hvert enkelt fartøy i rederiets flåte som skal oppfylle bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket, og som rederiets sikkerhetsoffiser har ansvar for. Rederiets sikkerhetsoffiser trenger ikke personlig å påta seg alle oppgavene tilknyttet stillingen, men det overordnede ansvaret for at de utføres riktig, ligger hos den enkelte sikkerhetsoffiser i rederiet.
- 8.2 Før en sårbarhetsvurdering av et fartøy påbegynnes, skal rederiets sikkerhetsoffiser sørge for at det dras nytte av de tilgjengelige opplysningene om trusselvurderingen for de havnene som fartøyet skal anløpe, eller der passasjerer tas om bord eller landsettes, og om havneanleggene og deres forebyggende tiltak. Rederiets sikkerhetsoffiser skal undersøke tidligere rapporter om lignende sikkerhetsbehov. Når det er mulig, skal rederiets sikkerhetsoffiser ha møter med de relevante personene på fartøyet og i havneanleggene for å diskutere formålet med og metoden for vurderingen. Rederiets sikkerhetsoffiser skal følge eventuelle særlige retningslinjer som avtalestatene gir.
- 8.3 En sårbarhetsvurdering av et fartøy skal ta for seg følgende elementer om bord på eller i fartøyet:
- .1 fysisk sikkerhet,
 - .2 strukturell integritet,
 - .3 system for beskyttelse av personell,
 - .4 generelle framgangsmåter,
 - .5 radio- og telekommunikasjonssystemer, herunder datasystemer og nettverk, og
 - .6 andre områder som kan utgjøre en risiko for personer, eiendom eller virksomhet om bord på fartøyet eller i havneanlegget dersom de skades eller brukes til ulovlig observasjon.
- 8.4 De som deltar i sårbarhetsvurderingen av et fartøy, skal kunne benytte seg av bistand fra sakkyndige nær det gjelder:
- .1 kunnskap om gjeldende sikkerhetstrusler og -mønstre,
 - .2 gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,
 - .3 gjenkjenning uten forskjellsbehandling av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en sikkerhetstrussel,
 - .4 metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak,
 - .5 metoder som brukes til å forårsake en sikkerhetshendelse,
 - .6 virkningen av sprengstoff på fartøyets konstruksjon og utstyr,
 - .7 sikkerhet for fartøyer,
 - .8 forretningspraksis for kontakt mellom fartøy og havn,
 - .9 utarbeiding av beredskapsplaner, kriseberedskap og reaksjonstiltak,
 - .10 fysisk sikkerhet,
 - .11 radio- og telekommunikasjonssystemer, herunder datasystemer og nettverk,
 - .12 maskineri, og
 - .13 fartøys- og havnevirksomhet.
- 8.5 Rederiets sikkerhetsoffiser skal innhente og registrere de opplysningene som er

nødvendige for å foreta en vurdering, herunder:

- .1 fartøyets generelle utforming,
 - .2 plasseringen av adgangsbegrensede områder, f.eks. kommandobroen, maskinrommet i klasse A og andre kontrollstasjoner definert i kapittel II-2, osv.,
 - .3 plasseringen av de faktiske eller mulige adgangspunktene til fartøyet, og deres funksjon,
 - .4 endringer i tidevannet som kan påvirke fartøyets sårbarhet eller sikkerhet,
 - .5 lasterommene og lasteplanene,
 - .6 plasseringen av skipsforsyningene og viktig vedlikeholdsutstyr,
 - .7 plasseringen av uledsaget bagasje,
 - .8 nød- og beredskapsutstyr som er tilgjengelig for å opprettholde vesentlige tjenester,
 - .9 besetningens størrelse, eventuelle eksisterende sikkerhetsmessige oppgaver og opplæringskrav i rederiet,
 - .10 eksisterende sikkerhetsutstyr til beskyttelse av passasjerer og besetning,
 - .11 rømnings- og evakueringsveier og mønstringsstasjoner som skal opprettholdes for å sikre at evakuering av fartøyet foregår rolig og sikkert,
 - .12 gjeldende avtaler med private sikkerhetsselskaper som leverer sikkerhetstjenester på fartøyer og i havner, og
 - .13 gjeldende sikkerhetstiltak og -prosedyrer, herunder framgangsmåter ved inspeksjon og kontroll, identifikasjonssystemer, overvåkingsutstyr, besetningens identifikasjonsdokumenter og kommunikasjon, alarmer, belysning, adgangskontroll og andre hensiktsmessige systemer.
- 8.6 En sårbarhetsvurdering av et fartøy skal undersøke hvert enkelt av de identifiserte adgangspunktene, herunder åpne dekk, og vurdere muligheten for at de kan brukes av enkeltpersoner som måtte ønske å bryte sikkerheten. Dette omfatter adgangspunkter som er tilgjengelige både for personer som har rettmessig adgang, og for personer som ønsker å oppnå ulovlig adgang.
- 8.7 En sårbarhetsvurdering av et fartøy skal ta stilling til om gjeldende sikkerhetstilknyttede tiltak, retningslinjer, rutiner og virksomhet fortsatt er relevante, både under normale forhold og i nødssituasjoner, og skal fastsette retningslinjer for sikkerheten som omfatter:
- .1 de adgangsbegrensede områdene,
 - .2 framgangsmåtene ved brann eller i andre nødssituasjoner,
 - .3 nivået på overvåkingen av fartøyets besetning, passasjerer, besøkende, selgere, reparatører, havnearbeidere osv.,
 - .4 sikkerhetspatroljenes hyppighet og effektivitet,
 - .5 systemer for adgangskontroll, herunder identifikasjonssystemer,
 - .6 systemer og framgangsmåter for sikkerhetstilknyttet kommunikasjon,
 - .7 sikkerhetsdører, -sperringer og -belysning, og
 - .8 eventuelt sikkerhets- og overvåkingsutstyr og eventuelle sikkerhets- og overvåkingssystemer.
- 8.8 En sårbarhetsvurdering av et fartøy skal ta stilling til hvilke personer, aktiviteter og tjenester og hvilken virksomhet som er viktig å beskytte. Disse omfatter:
- .1 fartøyets besetning,

- .2 passasjerer, besøkende, selgere, reparatører, havneanleggets personell osv.,
 - .3 evnen til å opprettholde sikker fart og kriseberedskap,
 - 4. lasten, særlig farlig last og farlige stoffer,
 - .5 skipsforsyningene,
 - .6 fartøyets eventuelle sikkerhetskommunikasjonsutstyr og -systemer, og
 - .7 fartøyets eventuelle utstyr og systemer for overvåking og sikkerhet.
- 8.9 En sårbarhetsvurdering av et fartøy skal ta stilling til alle mulige trusler, som kan omfatte følgende typer sikkerhetshendelser:
- .1 skade på eller ødeleggelse av fartøyet eller et havneanlegg, f.eks. ved hjelp av sprengstoff, ildspåsettelse, sabotasje eller hæverk,
 - .2 kapring eller kidnapping av fartøyet eller av personer om bord på fartøyet,
 - .3 ulovlige inngrep i lasten, viktig utstyr eller viktige systemer på fartøyet eller skipsforsyningene,
 - .4 ulovlig adgang eller bruk, herunder forekomst av blindpassasjerer,
 - .5 smugling av våpen eller utstyr, herunder masseødeleggelsesvåpen,
 - .6 bruk av fartøyet til å transportere personer som har til hensikt å forårsake en sikkerhetshendelse, og/eller utstyret til disse personene,
 - .7 bruk av selve fartøyet som våpen eller som et middel til å forårsake skade eller ødeleggelse,
 - .8 angrep fra sjøsiden mens fartøyet ligger i havn eller for anker, og
 - .9 angrep mens fartøyet er til sjøs.
- 8.10 En sårbarhetsvurdering av et fartøy skal ta hensyn til alle tenkelige sårbare områder, som kan omfatte:
- .1 konflikter mellom forskjellige sikkerhetstiltak,
 - .2 konflikter mellom oppgaver om bord på fartøyet og sikkerhetsmessige oppgaver,
 - .3 vaktoppgaver, besetningens størrelse, særlig med hensyn til konsekvensene for besetningens tretthet, aktpågivenhet og ytelse,
 - .4 eventuelle påviste mangler ved sikkerhetsopplæringen, og
 - .5 eventuelt sikkerhetsutstyr og eventuelle sikkerhetssystemer, herunder kommunikasjonssystemer.
- 8.11 Rederiets og fartøyets sikkerhetsoffiserer skal alltid være oppmerksomme på den virkningen sikkerhetstiltak kan ha på fartøyets besetning som skal oppholde seg på fartøyet i lang tid. Når sikkerhetstiltakene utarbeides, skal det tas særlig hensyn til besetningens bekvemmelighet, komfort og privatliv og deres evne til å være effektive over lengre tid.
- 8.12 Når fartøyets sårbarhetsvurdering er ferdig, skal det utarbeides en rapport som består av et sammendrag av hvordan vurderingen ble foretatt, en beskrivelse av hvert enkelt sårbare område som ble avdekket i vurderingen, og en beskrivelse av mottiltakene som kan brukes til forebygging i de sårbare områdene. Rapporten skal beskyttes mot ulovlig tilgang eller videreformidling.
- 8.13 Dersom fartøyets sårbarhetsvurdering ikke er foretatt av rederiet, skal rapporten om fartøyets sårbarhetsvurdering gjennomgås og godkjennes av rederiets sikkerhetsoffiser.

Sikkerhetsundersøkelse på stedet

- 8.14 Sikkerhetsundersøkelsen på stedet inngår i fartøyets sårbarhetsvurdering.

Sikkerhetsundersøkelsen på stedet skal granske og evaluere gjeldende forebyggende tiltak, rutiner og virksomhet med sikte på å:

- .1 sørge for at alle oppgaver knyttet til fartøyets sikkerhet utføres,
- .2 overvåke adgangsbegrensede områder for å sikre at bare personer med fullmakt har adgang til disse,
- .3 kontrollere adgangen til fartøyet, herunder eventuelle identifikasjonssystemer,
- .4 overvåke dekkarealer og områder rundt fartøyet,
- .5 kontrollere ombordstigningen av personer og deres effekter (ledsaget og uledsaget bagasje og besetningens personlige effekter),
- .6 føre tilsyn med håndteringen av lasten og leveringingen av skipsforsyningene, og
- .7 sørge for at fartøyets sikkerhetstilknyttede kommunikasjon, informasjon og utstyr er lett tilgjengelig.

9. SIKKERHETSPLAN FOR FARTØYER

Allment

- 9.1 Rederiets sikkerhetsoffiser har ansvar for å sørge for at en sikkerhetsplan for fartøyet utarbeides og framlegges for godkjenning. Innholdet i hver enkelt sikkerhetsplan avhenger av det bestemte fartøyet den gjelder for. Fartøyets sikkerhetsplan skal fastslå fartøyets særlige kjennetegn og mulige trusler og sårbare områder. Når fartøyets sikkerhetsplan utarbeides, skal disse kjennetegnene behandles nærmere. Myndighetene kan fastsette retningslinjer for utarbeidingen og innholdet i en sikkerhetsplan for fartøyer.
- 9.2 Alle sikkerhetsplaner for fartøyer skal:
 - .1 redegjøre nærmere for fartøyets organisatoriske sikkerhetsstruktur,
 - .2 redegjøre nærmere for fartøyets forhold til rederiet, havneanleggene, andre fartøyer og vedkommende myndigheter med ansvar for sikkerheten,
 - .3 redegjøre nærmere for kommunikasjonssystemene som muliggjør effektiv, løpende kommunikasjon på fartøyet og mellom fartøyet og andre, herunder havneanlegg,
 - .4 redegjøre nærmere for de grunnleggende driftsmessige og fysiske sikkerhetstiltakene på beredskapsnivå 1, som alltid skal være til stede,
 - .5 redegjøre nærmere for ytterligere sikkerhetstiltak som vil gjøre det mulig for fartøyet å gå til beredskapsnivå 2 umiddelbart, og om nødvendig, til beredskapsnivå 3,
 - .6 sørge for regelmessig revisjon eller kontroll av fartøyets sikkerhetsplan og endringer av denne som følge av erfaring eller endrede forhold, og
 - .7 redegjøre nærmere for framgangsmåter for rapportering til vedkommende avtalestaters kontaktorganer.
- 9.3 Utarbeidingen av en effektiv sikkerhetsplan for fartøyet skal være basert på en grundig vurdering av alle spørsmål som gjelder fartøyets sikkerhet, herunder særlig en inngående evaluering av det enkelte fartøys fysiske og driftsmessige egenskaper, herunder seilingsmønster.
- 9.4 Alle sikkerhetsplaner for fartøyer skal godkjennes av eller på vegne av myndigheten. Dersom myndigheten benytter seg av en anerkjent sikkerhetsorganisasjon til å gjennomgå eller godkjenne fartøyets sikkerhetsplan, skal den anerkjente sikkerhetsorganisasjonen ikke være tilknyttet noen annen anerkjent sikkerhetsorganisasjon som har utarbeidet eller bidratt ved utarbeidingen av planen.
- 9.5 Rederiets og fartøyets sikkerhetsoffiserer skal utarbeide framgangsmåter for å:

- .1 vurdere om fartøyets sikkerhetsplan fortsatt er effektiv, og
 - .2 forberede endringer av planen etter at den er godkjent.
- 9.6 Sikkerhetstiltakene i fartøyets sikkerhetsplan skal være innført når førstegangskontrollen av samsvar med kravene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket skal gjennomføres. Ellers kan det internasjonale sikkerhetssertifikatet for fartøyer ikke utstedes. Dersom det senere oppstår feil i sikkerhetsutstyret eller -systemene, eller et sikkerhetstiltak av en eller annen grunn oppheves midlertidig, skal tilsvarende midlertidige sikkerhetstiltak vedtas, meddeles og godkjennes av myndigheten.

Organisere og utføre oppgaver knyttet til fartøyets sikkerhet

- 9.7 I tillegg til veiledningen i nr. 9.2 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette følgende, som gjelder alle beredskapsnivåer:
- .1 oppgavene og ansvaret til alle besetningsmedlemmer som har en funksjon knyttet til sikkerheten,
 - .2 framgangsmåtene eller de forebyggende tiltakene som er nødvendige for å opprettholde løpende kommunikasjon til enhver tid,
 - .3 framgangsmåtene som er nødvendige for å vurdere om sikkerhetsrutinene, eventuelt sikkerhets- og overvåkingsutstyr og eventuelle sikkerhets- og overvåkingssystemer fremdeles er effektive, herunder framgangsmåter for å påvise og utbedre feil og mangler ved utstyr eller systemer,
 - .4 framgangsmåter og praksis med sikte på å beskytte følsomme opplysninger knyttet til sikkerheten som foreligger på papir eller i elektronisk format,
 - .5 typen av og vedlikeholdskravene for eventuelt sikkerhets- og overvåkingsutstyr og eventuelle sikkerhets- og overvåkingssystemer,
 - .6 framgangsmåtene for å sikre punktlig framleggelse og vurdering av rapporter om mulige brudd på sikkerheten eller sikkerhetsproblemer, og
 - .7 framgangsmåter for å utarbeide, vedlikeholde og ajourføre en fortegnelse over eventuell farlig last eller farlige stoffer om bord på fartøyet, herunder hvor dette befinner seg.
- 9.8 Resten av avsnitt 9 tar særlig for seg sikkerhetstiltakene som kan treffes på hvert beredskapsnivå, som gjelder:
- .1 adgang til fartøyet for besetning, passasjerer, besøkende osv.,
 - .2 adgangsbegrensede områder på fartøyet,
 - .3 håndtering av last,
 - .4 levering av skipsforsyninger,
 - .5 håndtering av uledsaget bagasje, og
 - .6 overvåking av fartøyets sikkerhet.

Adgang til fartøyet

- 9.9 Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette sikkerhetstiltakene som omfatter alle måter å få adgang til fartøyet på som er påvist i fartøyets sårbarhetsvurdering. Dette skal omfatte alle:
- .1 fallrepstrapper,
 - .2 landganger,
 - .3 atkomstramper,
 - .4 atkomstdører, lysventiler, vinduer og porter,
 - .5 fortøyningstrosser og ankerkjettinger, og

- .6 kraner og heisverk.
- 9.10 For hver av disse skal fartøyets sikkerhetsplan beskrive de relevante stedene der adgangsbegrensninger eller -forbud får anvendelse på hvert beredskapsnivå. For hvert beredskapsnivå skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette hvilken type begrensning eller forbud som får anvendelse, og hvordan disse skal håndheves.
- 9.11 Fartøyets sikkerhetsplan skal for hvert beredskapsnivå fastsette hvilke identifikasjonsmetoder som kreves for å få adgang til fartøyet, og for at enkeltpersoner kan oppholde seg på fartøyet uten innsigelser. Dette kan innebære utarbeiding av et hensiktsmessig identifikasjonssystem med mulighet for varig og midlertidig identifikasjon av henholdsvis fartøyets besetning og besøkende. Et eventuelt identifikasjonssystem for fartøyet skal når det er praktisk mulig, samordnes med det systemet som gjelder for havneanlegget. Passasjerer skal kunne bevise sin identitet ved hjelp av ombordstigningskort, billetter osv., men skal ikke få adgang til adgangsbegrensede områder uten tilsyn. Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette bestemmelser som sikrer at identifikasjonssystemene oppdateres regelmessig, og at misbruk av rutinene medfører disiplinærtiltak.
- 9.12 Personer som på anmodning er uvillige eller ute av stand til å fastslå sin identitet og/eller stadfeste formålet med sitt besøk, skal nektes adgang til fartøyet, og forsøket på å få adgang skal, når det er hensiktsmessig, rapporteres til fartøyets og rederiets sikkerhetsoffiserer, havneanleggets sikkerhetsansvarlige og til de nasjonale og lokale myndighetene som har ansvar for sikkerheten.
- 9.13 Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette hvor ofte adgangskontrollene skal foretas, særlig dersom de foretas som stikkprøver eller leilighetsvis.

Beredskapsnivå 1

- 9.14 På beredskapsnivå 1 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som kontrollerer adgangen til fartøyet. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å kontrollere identiteten til alle personer som forsøker å komme om bord på fartøyet og bekrefte begrunnelsen for dette ved å kontrollere f.eks. mønstringspapirer, passasjerbilletter, ombordstigningskort, arbeidsinstruksjoner osv.
 - .2 i samarbeid med havneanlegget å sørge for at det fastsettes angitte sikre områder der kontroll og visitasjon av personer og gjennom søking av bagasje (herunder håndbagasje), personlige effekter, kjøretøyer og innholdet i disse kan foretas,
 - .3 i samarbeid med havneanlegget å sørge for at kjøretøyer som skal lastes om bord på bilferger, roroskip og andre passasjerfartøyer, blir gjennom søkt før lasting, i samsvar med den hyppigheten som er fastsatt i fartøyets sikkerhetsplan,
 - .4 å skille personer som er kontrollert, og deres personlige effekter fra personer som ikke er kontrollert, og deres personlige effekter,
 - .5 å skille passasjerer som går om bord, fra passasjerer som går i land,
 - .6 å påvise adgangspunkter som skal sikres eller bemannes for å hindre ulovlig adgang,
 - .7 å hindre adgang til steder uten tilsyn som grenser til områder der passasjerer og besøkende har adgang, ved hjelp av avlåsning eller på andre måter, og
 - .8 å gi alle besetningsmedlemmene på fartøyet en sikkerhetsorientering om mulige trusler, framgangsmåtene for å rapportere om mistenkelige personer, gjenstander eller aktiviteter og behovet for aktpågivenhet.
- 9.15 På beredskapsnivå 1 skal det være mulig å visitere alle personer som forsøker å komme om bord på fartøyet. Hvor ofte slik visitasjon, herunder stikkprøvekontroll, skal gjennomføres, skal angis i den godkjente sikkerhetsplanen og særlig godkjennes

av myndigheten. Det er mulig at slik visitasjon gjennomføres best av havneanlegget i nært samarbeid med fartøyet og i umiddelbar nærhet av dette. Fartøyets besetningsmedlemmer skal ikke måtte visitere sine kolleger eller deres personlige effekter med mindre det er åpenbare sikkerhetsmessige grunner til dette. En slik visitasjon skal gjennomføres på en måte som fullt ut tar hensyn til enkeltpersoners menneskerettigheter og verner om deres grunnleggende menneskeverd.

Beredskapsnivå 2

- 9.16 På beredskapsnivå 2 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes for å beskytte mot en økt risiko for en sikkerhetshendelse, og for å sikre økt aktpågivenhet og strengere kontroll. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å utpeke ekstra personell til å patruljere dekkarealene når det er stille, med sikte på å hindre ulovlig adgang,
 - .2 å begrense antallet adgangspunkter til fartøyet og finne fram til hvilke punkter som skal være avstengt, og metodene for å sikre dem på en tilstrekkelig måte,
 - .3 å hindre adgang til fartøyet fra sjøsiden, herunder f.eks. i samarbeid med havneanlegget å utplassere båtpatruljer,
 - .4 å fastsette et adgangsbegrenset område på fartøyets landside i nært samarbeid med havneanlegget,
 - .5 å gjennomføre flere og grundigere visitasjoner av personer og gjennomsøkinger av personlige effekter og kjøretøyer som blir losset av eller lastet om bord på fartøyet,
 - .6 å følge besøkende om bord på fartøyet,
 - .7 å gi alle besetningsmedlemmene på fartøyet ytterligere særlig sikkerhetsorientering om påviste trusler og på nytt understreke framgangsmåtene for å rapportere om mistenkelige personer, gjenstander eller aktiviteter og behovet for økt aktpågivenhet, og
 - .8 å gjennomføre en fullstendig eller delvis gjennomsøking av fartøyet.

Beredskapsnivå 3

- 9.17 På beredskapsnivå 3 skal fartøyet overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Fartøyets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som fartøyet kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å begrense adgangen til ett enkelt, kontrollert adgangspunkt,
 - .2 å gi adgang bare til dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette,
 - .3 å veilede personer om bord,
 - .4 å stanse ombordstigning eller landsetting midlertidig,
 - .5 å stanse håndtering av last, leveranser osv. midlertidig,
 - .6 å evakuere fartøyet,
 - .7 å flytte fartøyet, og
 - .8 å forberede en fullstendig eller delvis gjennomsøking av fartøyet.

Adgangsbegrensede områder på fartøyet

- 9.18 Fartøyets sikkerhetsplan skal fastslå hvilke adgangsbegrensede områder som skal opprettes på fartøyet, angi områdenes utstrekning, anvendelsestidspunkter og hvilke sikkerhetstiltak som skal treffes for å kontrollere adgangen til områdene og for å kontrollere aktivitetene som pågår i dem. Formålet med adgangsbegrensede

områder er:

- .1 å hindre ulovlig adgang,
 - .2 å beskytte passasjerene, fartøyets besetning og personell fra havneanlegget eller andre personer som har fullmakt til å være om bord på fartøyet,
 - .3 å beskytte sikkerhetsfølsomme områder på fartøyet, og
 - .4 å beskytte lasten og skipsforsyningene mot ulovlige inngrep.
- 9.19 Fartøyets sikkerhetsplan skal sikre at det finnes klart fastsatte strategier og praksis for å kontrollere adgangen til alle adgangsbegrensede områder.
- 9.20 Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette at alle adgangsbegrensede områder skal være tydelig merket, slik at det angis at adgangen til området er begrenset, og at ulovlig opphold på området utgjør et brudd på sikkerheten.
- 9.21 Adgangsbegrensede områder kan omfatte:
- .1 kommandobroen, maskinrommet i klasse A og andre kontrollstasjoner definert i kapittel II-2,
 - .2 områder som inneholder sikkerhets- og overvåkingsutstyr, sikkerhets- og overvåkingsystemer og kontrollsystemer for disse samt kontrollsystemer for belysning,
 - .3 ventilasjons- og klimaanlegg og andre lignende områder,
 - .4 områder med adgang til drikkevannstanker, pumper eller manifolder,
 - .5 områder som inneholder farlig last eller farlige stoffer,
 - .6 områder med lastepumper og kontrollsystemer for disse,
 - .7 lasterom og rom som inneholder skipsforsyningene,
 - .8 mannskapskvarterer, og
 - .9 alle andre områder som rederiets sikkerhetsoffiser på grunnlag av fartøyets sårbarhetsvurdering har bestemt at skal ha begrenset adgang for å opprettholde fartøyets sikkerhet.

Beredskapsnivå 1

- 9.22 På beredskapsnivå 1 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes på adgangsbegrensede områder, og disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å låse eller sikre adgangspunkter,
 - .2 å bruke overvåkingsutstyr til å overvåke områdene,
 - .3 å bruke vakter eller patruljer, og
 - .4 å bruke automatiske innbruddsalarmer for å varsle fartøyets besetning ved all ulovlig adgang.

Beredskapsnivå 2

- 9.23 På beredskapsnivå 2 skal overvåkingen av og kontrollen med adgang til adgangsbegrensede områder økes i hyppighet og omfang for å sikre at bare personer med fullmakt har adgang. Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes, og disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å opprette adgangsbegrensede områder som grenser til adgangspunkter,
 - .2 å kontrollere overvåkingsutstyret løpende, og
 - .3 å utpeke ekstra personell til å holde vakt ved og patruljere adgangsbegrensede områder.

Beredskapsnivå 3

- 9.24 På beredskapsnivå 3 skal fartøyet overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Fartøyets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som fartøyet kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å opprette ytterligere adgangsbegrensede områder på fartøyet i nærheten av sikkerhetshendelsen eller stedet der sikkerhetstrusselen antas å være, og der det er adgang forbudt, og
 - .2 å gjenmsøke adgangsbegrensede områder som en del av gjenmsøkingen av fartøyet.

Håndtering av last

- 9.25 Sikkerhetstiltakene ved håndtering av last skal:
- .1 hindre ulovlige inngrep, og
 - .2 hindre at last som fartøyet ikke skal transportere, blir tatt imot og lastet om bord på fartøyet.
- 9.26 Sikkerhetstiltakene, hvorav noen muligens må gjennomføres i samarbeid med havneanlegget, skal omfatte framgangsmåter for kontroll av fortegnelsen over lasten ved fartøyets adgangspunkter. Når lasten er om bord på fartøyet, skal det være mulig å fastslå at den er godkjent for ombordlasting på fartøyet. Dessuten skal det utarbeides sikkerhetstiltak for å hindre ulovlige inngrep i lasten når den er kommet om bord.

Beredskapsnivå 1

- 9.27 På beredskapsnivå 1 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes ved håndtering av last, og disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å kontrollere last, lastetransportenheter og lasterom rutinemessig før og mens håndteringen av lasten finner sted,
 - .2 å kontrollere at lasten som blir lastet om bord, tilsvarende dokumentasjonen for lasten,
 - .3 i samarbeid med havneanlegget å sørge for at kjøretøyer som lastes om bord på bilferger, roroskip og passasjerfartøyer, blir gjennomført før lasting, i samsvar med den hyppigheten som er angitt i fartøyets sikkerhetsplan, og
 - .4 å kontrollere forseglinger eller andre metoder for å hindre ulovlige inngrep.
- 9.28 Kontroll av lasten kan foretas ved hjelp av:
- .1 visuell og fysisk undersøkelse, og
 - .2 skannings- og deteksjonsutstyr, mekanisk utstyr eller hunder.
- 9.29 Når lasten flyttes regelmessig eller gjentatte ganger, kan rederiets eller fartøyets sikkerhetsoffiser etter samråd med havneanlegget inngå avtaler med avskipere eller andre ansvarlige for slik last om kontroll utenfor området, forsegling, ruteplanlegging, underlagsdokumentasjon osv. Den sikkerhetsansvarlige for det berørte havneanlegget skal underrettes om og godkjenne slike ordninger.

Beredskapsnivå 2

- 9.30 På beredskapsnivå 2 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes ved håndtering av last, og disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å kontrollere last, lastetransportenheter og lasterom mer detaljert,
 - .2 i større utstrekning å kontrollere at bare den lasten som skal om bord på fartøyet, blir lastet om bord,
 - .3 i større utstrekning å gjennomføre kjøretøyer som skal lastes om bord på

- bilferger, roroskip og passasjerfartøyer, og
- .4 å kontrollere forseglinger eller andre metoder for å hindre ulovlig inngrep hyppigere og mer detaljert.
- 9.31 Mer detaljert kontroll av last kan foretas ved hjelp av:
- .1 hyppigere og mer detaljert visuell og fysisk undersøkelse,
 - .2 hyppigere bruk av skannings- og deteksjonsutstyr, mekanisk utstyr eller hunder, og
 - .3 samordning av forsterkede sikkerhetstiltak med avskiperen eller andre ansvarlige i samsvar med en inngått avtale og fastsatte framgangsmåter.

Beredskapsnivå 3

- 9.32 På beredskapsnivå 3 skal fartøyet overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Fartøyets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som fartøyet kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å stanse lastingen eller lossingen av last midlertidig, og
 - .2 å kontrollere fortegnelsen over farlig last og farlige stoffer som eventuelt fraktes om bord, og plasseringen av disse.

Levering av skipsforsyninger

- 9.33 Sikkerhetstiltakene ved levering av skipsforsyninger skal:
- .1 sikre at skipsforsyningene kontrolleres, og at emballasjen er intakt,
 - .2 hindre at skipsforsyningene blir tatt imot uten inspeksjon,
 - .3 hindre ulovlige inngrep, og
 - .4 hindre at skipsforsyningene blir tatt imot uten at de er bestilt.
- 9.34 For fartøyer som regelmessig bruker havneanlegget, kan det være hensiktsmessig å fastsette framgangsmåter som gjelder fartøyet, leverandørene og havneanlegget og omfatter underretning om og tidspunkt for leveranser og dokumentasjon for disse. Det skal alltid være mulig å bekrefte at forsyninger som leveres, er vedlagt bevis for at fartøyet har bestilt dem.

Beredskapsnivå 1

- 9.35 På beredskapsnivå 1 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes ved levering av skipsforsyninger. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å kontrollere at forsyningene tilsvare bestillingen før de lastes om bord, og
 - .2 å sørge for umiddelbar sikker stuving av skipsforsyningene.

Beredskapsnivå 2

- 9.36 På beredskapsnivå 2 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes ved levering av skipsforsyninger, ved å foreta kontroller før forsyningene lastes om bord, og ved å forsterke inspeksjonene.

Beredskapsnivå 3

- 9.37 På beredskapsnivå 3 skal fartøyet overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Fartøyets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som fartøyet kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å kontrollere skipsforsyningene mer detaljert,

- .2 å tilrettelegge for begrensning av eller midlertidig stans i håndteringen av skipsforsyningene, og
- .3 å nekte å ta imot skipsforsyningene om bord på fartøyet.

Håndtering av uledsaget bagasje

- 9.38 Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes for å sikre at uledsaget bagasje (dvs. all bagasje, herunder personlige effekter, som ikke befinner seg hos en passasjer eller et besetningsmedlem på fartøyet ved inspeksjonen eller visitasjonen) blir identifisert og gjennomgår en hensiktsmessig gjennomlysning, herunder gjennom søking, før den tas om bord på fartøyet. Det er ikke meningen at slik bagasje skal gjennomlyses både av fartøyet og havneanlegget, og i tilfeller der begge har egnet utstyr, skal ansvaret for gjennomlysingen ligge hos havneanlegget. Et nært samarbeid med havneanlegget er avgjørende, og det skal treffes tiltak for å sikre at uledsaget bagasje håndteres på en sikker måte etter gjennomlysingen.

Beredskapsnivå 1

- 9.39 På beredskapsnivå 1 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes ved håndtering av uledsaget bagasje for å sikre at inntil 100% av den blir gjennomlyst eller gjennom søkt, noe som kan omfatte bruk av røntgengjennomlysning.

Beredskapsnivå 2

- 9.40 På beredskapsnivå 2 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes ved håndtering av uledsaget bagasje, noe som skal omfatte fullstendig røntgengjennomlysning av all uledsaget bagasje.

Beredskapsnivå 3

- 9.41 På beredskapsnivå 3 skal fartøyet overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Fartøyets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som fartøyet kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:

- .1 å gjennomlyse denne bagasjen mer detaljert, f.eks. ved røntgengjennomlysning fra minst to forskjellige vinkler,
- .2 å tilrettelegge for begrensning av eller midlertidig stans i håndteringen av uledsaget bagasje, og
- .3 å nekte å ta imot uledsaget bagasje om bord på fartøyet.

Overvåking av fartøyets sikkerhet

- 9.42 Fartøyet skal være i stand til å overvåke fartøyet, de adgangsbegrensede områdene om bord og områdene rundt fartøyet. Denne overvåkingen kan omfatte bruk av:
- .1 belysning,
 - .2 utkikksposter, sikkerhetsvakter og dekksvakter, herunder patruljer, og
 - .3 automatiske innbruddsalarmer og overvåkingsutstyr.
- 9.43 Automatiske innbruddsalarmer skal ved bruk aktivere en lydalarm og/eller et varsellys på et sted som er bemannet eller overvåket til enhver tid.
- 9.44 Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette framgangsmåtene og utstyret som kreves på hvert beredskapsnivå, og metodene som sikrer at overvåkingsutstyret kan fungere uavbrutt, samtidig som det tas hensyn til de mulige virkningene av værforhold eller strømbrudd.

Beredskapsnivå 1

- 9.45 På beredskapsnivå 1 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes, og som kan være en kombinasjon av belysning, utkikksposter, sikkerhetsvakter eller bruk av sikkerhets- og overvåkingsutstyr som gir fartøyets sikkerhetspersonell mulighet til å observere fartøyet generelt og sperringer og adgangsbegrensede områder spesielt.
- 9.46 Fartøyets dekk og adgangspunktene til fartøyet skal være opplyst når det er mørkt, og når sikten er dårlig ved virksomhet mellom fartøy og havn, eller ved behov når det befinner seg i et havneanlegg eller på en ankerplass. Når fartøyene er i fart skal de, når det er behov for det, bruke sterkeste tilgjengelige belysning som er forenlig med sikker fart, idet det tas hensyn til gjeldende bestemmelser i de internasjonale reglene av 1972 til forebygging av sammenstøt på sjøen. Følgende skal vurderes når egnet belysningsstyrke og hensiktsmessig plassering av belysningen skal fastsettes:
- .1 fartøyets besetning skal kunne oppdage aktiviteter utenfor fartøyet både på landsiden og på sjøsiden,
 - .2 området på og rundt fartøyet skal dekkes,
 - .3 dekingen skal gjøre det lettere å identifisere personer ved adgangspunkter, og
 - .4 dekingen kan oppnås gjennom samordning med havneanlegget.

Beredskapsnivå 2

- 9.47 På beredskapsnivå 2 skal fartøyets sikkerhetsplan fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes for å øke kontroll- og overvåkingsmulighetene. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å foreta sikkerhetspatroljering hyppigere og grundigere,
 - .2 å øke belysningens deking og styrke eller bruken av sikkerhets- og overvåkingsutstyr,
 - .3 å utpeke flere besetningsmedlemmer som sikkerhetsvakter, og
 - .4 å sørge for samordning med patruljebåter på sjøen og patruljer til fots eller i bil på land, når slike finnes.
- 9.48 Ekstra belysning kan være nødvendig for å beskytte mot økt risiko for en sikkerhetshendelse. Når det er nødvendig, kan kravene til ekstra belysning oppfylles ved å samordne med havneanlegget for å få ekstra belysning på land.

Beredskapsnivå 3

- 9.49 På beredskapsnivå 3 skal fartøyet overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Fartøyets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som fartøyet kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å slå på all belysning på fartøyet eller lyse opp området rundt fartøyet,
 - .2 å slå på alt overvåkingsutstyr om bord som kan registrere aktivitet på eller i nærheten av fartøyet,
 - .3 å optimalisere opptakstiden for dette overvåkingsutstyret,
 - .4 å klargjøre for undervannsinnspeksjon av fartøyets skrog, og
 - .5 å iverksette tiltak, herunder langsom rotasjon av fartøyets propeller dersom det er mulig, for å hindre adgang til fartøyets skrog under vannet.

Forskjellige beredskapsnivåer

- 9.50 Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette de framgangsmåtene og sikkerhetstiltakene som fartøyet kan anvende dersom det har et høyere beredskapsnivå enn det som gjelder for et havneanlegg.

Virksomhet som ikke er omfattet av regelverket

- 9.51 Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette de framgangsmåtene og sikkerhetstiltakene som fartøyet skal anvende når:
- .1 det ligger i havn i en stat som ikke er en avtalestat,
 - .2 det har kontakt med et fartøy som ikke er omfattet av dette regelverket,
 - .3 det har kontakt med faste eller flytende plattformer eller en flyttbar boreplattform på stedet, eller
 - .4 det har kontakt med en havn eller et havneanlegg som ikke er påkrevd å oppfylle bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket.

Sikkerhetserklæringer

- 9.52 Fartøyets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for hvordan anmodninger om sikkerhetserklæringer fra et havneanlegg vil bli behandlet, og under hvilke forhold fartøyet selv skal be om en sikkerhetserklæring.

Kontroll og revisjon

- 9.53 Fartøyets sikkerhetsplan skal fastsette hvordan rederiets og fartøyets sikkerhetsoffiserer planlegger å kontrollere om fartøyets sikkerhetsplan fremdeles er effektiv, og hvilken framgangsmåte som skal følges når fartøyets sikkerhetsplan revideres, ajourføres eller endres.

10 FORTEGNELSER

Allment

- 10.1 Fortegnelser skal være tilgjengelige for tjenestemenn med behørig fullmakt fra avtalestatene, slik at de kan kontrollere at bestemmelsene i fartøyets sikkerhetsplaner gjennomføres.
- 10.2 Fortegnelse kan føres i et hvilket som helst format, men skal beskyttes mot ulovlig tilgang eller viderefremming.

11. REDERIETS SIKKERHETSOFFISER

Relevant veiledning er gitt i avsnitt 8, 9 og 13.

12. FARTØYETS SIKKERHETSOFFISER

Relevant veiledning er gitt i avsnitt 8, 9 og 13.

13. OPPLÆRING, TRENING OG ØVELSER I FORBINDELSE MED SIKKERHET FOR FARTØYER

Opplæring

- 13.1 Rederiets sikkerhetsoffiser og kvalifisert landbasert personell hos rederiet samt fartøyets sikkerhetsoffiser skal etter behov ha kunnskap om og få opplæring i noen av eller alle områdene nedenfor:
- .1 sikkerhetsforvaltning,
 - .2 relevante internasjonale konvensjoner, regelverk og anbefalinger,
 - .3 relevante nasjonale lover og regler,
 - .4 andre sikkerhetsorganisasjoners ansvarsområder og funksjoner,
 - .5 metoder for sårbarhetsvurdering av fartøyer,
 - .6 metoder for undersøkelser og inspeksjoner av fartøyers sikkerhet,
 - .7 drift av fartøyer og havner og vilkår for slik drift,
 - .8 sikkerhetstiltak for fartøyer og havneanlegg,
 - .9 kriseberedskap og reaksjoner og beredskapsplanlegging,

- .10 undervisningsteknikker for sikkerhetsopplæring og -utdanning, herunder sikkerhetstiltak og -rutiner,
 - .11 håndtering av følsomme sikkerhetstilknyttede opplysninger og sikkerhetstilknyttet kommunikasjon,
 - .12 kunnskap om gjeldende sikkerhetstrusler og -mønstre,
 - .13 gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,
 - .14 gjenkjenning uten forskjellsbehandling av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en sikkerhetstrussel,
 - .15 metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak,
 - .16 sikkerhetsutstyr og -systemer og de driftsmessige begrensningene ved disse,
 - .17 metoder for revisjon, inspeksjon, kontroll og overvåking,
 - .18 metoder for kroppsvisitasjon og ikke-krenkende inspeksjon,
 - .19 sikkerhetstrening og -øvelser, herunder trening og øvelser i samarbeid med havneanleggene, og
 - .20 vurdering av sikkerhetstrening og -øvelser.
- 13.2 Dessuten skal fartøyets sikkerhetsoffiser ha tilstrekkelig kunnskap om og få opplæring i noen av eller alle områdene nedenfor:
- .1 fartøyets utforming,
 - .2 fartøyets sikkerhetsplan og tilknyttede framgangsmåter (herunder opplæring i hvordan man skal reagere som bygger på virkelige situasjoner),
 - .3 metoder for å styre og kontrollere en menneskemengde,
 - .4 drift av sikkerhetsutstyr og -systemer, og
 - .5 prøving, kalibrering og vedlikehold av sikkerhetsutstyr og -systemer mens fartøyet er til sjøs.
- 13.3 Besetningsmedlemmer som har særlige sikkerhetsmessige oppgaver, skal etter behov ha tilstrekkelig kunnskap og evne til å utføre sine oppgaver, herunder:
- .1 kunnskap om gjeldende sikkerhetstrusler og -mønstre,
 - .2 gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,
 - .3 gjenkjenning av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en sikkerhetstrussel,
 - .4 metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak,
 - .5 metoder for å styre og kontrollere en menneskemengde,
 - .6 sikkerhetstilknyttet kommunikasjon,
 - .7 kunnskap om nødprosedyrer og beredskapsplaner,
 - .8 drift av sikkerhetsutstyr og -systemer,
 - .9 prøving, kalibrering og vedlikehold av sikkerhetsutstyr og -systemer mens fartøyet er til sjøs,
 - .10 metoder for inspeksjon, kontroll og overvåking, og
 - .11 metoder for kroppsvisitasjon av personer og fysisk gjennom søking av personlige effekter, bagasje, last og skipsforsyninger.
- 13.4 Alle andre besetningsmedlemmer skal ha tilstrekkelig kunnskap om og være kjent med de relevante bestemmelsene i fartøyets sikkerhetsplan, herunder:
- .1 betydningen av de ulike beredskapsnivåene og kravene på hvert nivå,

- .2 kunnskap om nødprosedyrer og beredskapsplaner,
- .3 gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,
- .4 gjenkjenning uten forskjellsbehandling av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en sikkerhetstrussel, og
- .5 metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak.

Trening og øvelser

- 13.5 Formålet med trening og øvelser er å sørge for at fartøyets besetning er kvalifisert for alle pålagte sikkerhetsmessige oppgaver på alle beredskapsnivåer, og for å påvise eventuelle mangler ved sikkerheten som må rettes opp.
- 13.6 For å sikre at bestemmelsene i fartøyets sikkerhetsplan gjennomføres på en effektiv måte, skal trening gjennomføres minst hver tredje måned. Dessuten skal det i tilfeller der over 25% av fartøyets besetning er skiftet ut samtidig med besetning som ikke tidligere har deltatt i trening på dette fartøyet i løpet av de tre siste månedene, gjennomføres trening i løpet av én uke etter utskiftningen. Treningen skal være en prøve på de enkelte elementene i planen, f.eks. sikkerhetstruslene oppført i nr. 8.9.
- 13.7 Ulike typer øvelser som rederiets sikkerhetsoffiserer, havneanleggets sikkerhetsansvarlige, avtalestatenes vedkommende myndigheter samt eventuelt fartøyets sikkerhetsoffiserer kan delta i, skal holdes minst én gang hvert kalenderår, og det skal være høyst 18 måneder mellom øvelsene. Disse øvelsene skal være en prøve på kommunikasjon, samordning, ressurstilgjengelighet og reaksjoner. Øvelsene kan gjennomføres:
- .1 i full skala eller som praktiske øvelser under virkelige forhold,
 - .2 som skrivebordsøvelse eller seminarer, eller
 - .3 i kombinasjon med andre øvelser, f.eks. lete- og redningsøvelser eller kriseberedskapsøvelser.
- 13.8 Dersom rederiet skal delta i en øvelse med en annen avtalestat, skal dette godkjennes av myndigheten.
14. SIKKERHET FOR HAVNEANLEGG
Relevant veiledning er gitt i avsnitt 15, 16 og 18.
15. SÅRBARHETSVURDERING AV HAVNEANLEGGET

Allment

- 15.1 Sårbarhetsvurderingen av et havneanlegg kan foretas av en anerkjent sikkerhetsorganisasjon. Imidlertid er det bare vedkommende avtalestat som kan godkjenne en ferdig sårbarhetsvurdering.
- 15.2 Dersom en avtalestat benytter en anerkjent sikkerhetsorganisasjon til å gjennomgå eller kontrollere samsvar for et havneanleggs sårbarhetsvurdering, må den anerkjente sikkerhetsorganisasjonen ikke være tilknyttet noen annen anerkjent sikkerhetsorganisasjon som har utarbeidet eller bidratt ved utarbeidingen av vurderingen.
- 15.3 En sårbarhetsvurdering av et havneanlegg skal ta for seg følgende elementer i havneanlegget:
- .1 fysisk sikkerhet,
 - .2 strukturell integritet,
 - .3 systemer for beskyttelse av personell,
 - .4 generelle framgangsmåter,
 - .5 radio- og telekommunikasjonssystemer, herunder datasystemer og nettverk,

- .6 relevant infrastruktur for transport,
 - .7 offentlige anlegg, og
 - .8 andre områder som kan utgjøre en risiko for personer, eiendom eller virksomhet i havneanlegget dersom de skades eller brukes til ulovlig observasjon.
- 15.4 De personene som deltar i sårbarhetsvurderingen av et havneanlegg, skal kunne benytte seg av bistand fra sakkyndige når det gjelder:
- .1 kunnskap om gjeldende sikkerhetstrusler og -mønstre,
 - .2 gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,
 - .3 gjenkjenning uten forskjellsbehandling av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en sikkerhetstrussel,
 - .4 metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak,
 - .5 metoder som brukes til å forårsake en sikkerhetshendelse,
 - .6 virkningen av sprengstoff på konstruksjoner og havneanleggets tjenester,
 - .7 sikkerhet for havneanlegget,
 - .8 forretningspraksis i havnen,
 - .9 utarbeiding av beredskapsplaner, kriseberedskap og reaksjonstiltak,
 - .10 fysiske sikkerhetstiltak, f.eks. gjerder,
 - .11 radio- og telekommunikasjonssystemer, herunder datasystemer og nettverk,
 - .12 transport og bygge- og anleggsarbeid, og
 - .13 fartøys- og havnevirksomhet.

Identifisere og evaluere viktig eiendom og infrastruktur som er viktig å beskytte

- 15.5 Å identifisere og evaluere viktig eiendom og infrastruktur er en prosess der strukturenes og anleggenes relative betydning for havneanleggets funksjon kan fastsettes. Denne identifiserings- og evalueringsprosessen er viktig fordi den danner grunnlag for å konsentrere utbedringsstrategiene om de eiendommene og strukturene som det er viktigst å beskytte mot sikkerhetshendelser. Denne prosessen skal ta hensyn til mulige tap av menneskeliv, havnens økonomiske betydning, symbolverdi og forekomst av anlegg som eies av staten.
- 15.6 Identifiseringen og evalueringen av eiendom og infrastruktur skal brukes til å prioritere den relative betydningen av disse med tanke på beskyttelse. Hovedmålet skal være å unngå dødsfall eller skader. Det er også viktig å vurdere om havneanlegget, strukturen eller anlegget fortsatt kan fungere uten eiendommen, og i hvilken grad det er mulig å gjenopprette normal drift raskt.
- 15.7 Eiendom og infrastruktur som skal anses som viktig å beskytte, kan omfatte:
- .1 adgangsveier, innganger, innkjørsler og ankerplasser, manøvrerings- og fortøyningsområder,
 - .2 lasteanlegg, terminaler, lagerområder og utstyr for håndtering av last,
 - .3 systemer som strømfordelingsnett, radio- og telekommunikasjonssystemer og datasystemer og nettverk,
 - .4 systemer for styring av sjøtrafikken i havnen og navigasjonshjelpemidler,
 - .5 kraftverk, rørledninger for overføring av last og vannforsyning,
 - .6 broer, jernbaner og veier,
 - .7 havnetjenestens fartøyer, herunder losbåter, slepebåter, lektere osv.,
 - .8 sikkerhets- og overvåkingsutstyr og sikkerhets- og overvåkingsystemer, og

.9 farvannet i nærheten av havneanlegget.

- 15.8 En tydelig identifikasjon av eiendom og infrastruktur er avgjørende for evalueringen av havneanleggets sikkerhetsbehov, prioriteringen av forebyggende tiltak og avgjørelser om fordeling av ressurser for bedre å beskytte havneanlegget. Prosessen kan omfatte samråd med vedkommende myndigheter om strukturer som ligger i umiddelbar nærhet av havneanlegget, og som kan forårsake skade i havneanlegget eller anvendes med det formål å forårsake skade på anlegget, til ulovlig observasjon av anlegget eller til å avlede oppmerksomheten.

Identifisere mulige trusler mot eiendom og infrastruktur og sannsynligheten for at de vil bli realisert, med sikte på å fastsette og prioritere sikkerhetstiltak

- 15.9 Handlinger som kan true sikkerheten for eiendom og infrastruktur, og metoder for å gjennomføre disse handlingene skal identifiseres med sikte på å evaluere sårbarheten til en bestemt eiendom eller et bestemt sted i forhold til en sikkerhetshendelse, og med sikte på å fastsette og prioritere sikkerhetsbehov som muliggjør planlegging og ressursfordeling. Identifiseringen og evalueringen av hver enkelt mulige handling og handlingens metode skal baseres på forskjellige faktorer, herunder trusselvurderinger fra offentlige organer. Ved at truslene identifiseres og vurderes, trenger personene som foretar vurderingen, ikke å gå ut fra det verst tenkelige tilfellet når de planlegger og fordeler ressurser.
- 15.10 En sårbarhetsvurdering av et havneanlegg skal omfatte en vurdering som er foretatt i samråd med de relevante nasjonale sikkerhetsorganisasjonene for å klarlegge:
- .1 eventuelle særlige forhold ved havneanlegget, herunder sjøtrafikken som bruker anlegget, som gjør at det er et sannsynlig mål for angrep,
 - .2 de sannsynlige følgene av et angrep på eller ved et havneanlegg i form av tap av menneskeliv, skader på eiendom og økonomisk forstyrrelse, herunder forstyrrelse i transportsystemene,
 - .3 kapasiteten til og hensikten hos dem som det er sannsynlig at vil gjennomføre et slikt angrep, og
 - .4 den mulige typen eller de mulige typene angrep,
- noe som gir en generell vurdering av det risikonivået som sikkerhetstiltakene skal stå i forhold til.
- 15.11 En sårbarhetsvurdering av et havneanlegg skal ta stilling til alle mulige trusler, som kan omfatte følgende typer sikkerhetshendelser: ??
- 15.11 En sårbarhetsvurdering av et havneanlegg skal ta stilling til alle mulige trusler, som kan omfatte følgende typer sikkerhetshendelser:
- .1 skade på eller ødeleggelse av havneanlegget eller fartøyet, f.eks. ved hjelp av sprengstoff, ildspåsettelse, sabotasje eller hærværk,
 - .2 kapring eller kidnapping av fartøyet eller av personer om bord på fartøyet,
 - .3 ulovlige inngrep i lasten, viktig utstyr eller viktige systemer på fartøyet eller skipsforsyningene,
 - .4 ulovlig adgang eller bruk, herunder forekomst av blindpassasjerer,
 - .5 smugling av våpen eller utstyr, herunder masseødeleggelsesvåpen,
 - .6 bruk av fartøyet til å transportere personer som har til hensikt å forårsake en sikkerhetshendelse, og utstyret til disse personene,
 - .7 bruk av selve fartøyet som våpen eller som et middel til å forårsake skade eller ødeleggelse,
 - .8 sperring av havneinnløp, sluser og innkjørslar osv., og

- .9 atomangrep, biologiske angrep og kjemiske angrep.
- 15.12 Prosessen skal omfatte samråd med vedkommende myndigheter om strukturer som ligger i umiddelbar nærhet av havneanlegget, og som kan forårsake skade i havneanlegget eller anvendes med det formål å forårsake skade på anlegget, til ulovlig observasjon av anlegget eller til å avlede oppmerksomheten.

Identifisere, velge og prioritere mottiltak og endringer av framgangsmåter og effektiviteten av disse med hensyn til å redusere sårbarheten

- 15.13 Identifiseringen og prioriteringen av mottiltak skal sørge for at de mest effektive sikkerhetstiltakene blir tatt i bruk for å redusere sårbarheten ved et havneanlegg eller kontakten mellom fartøy og havn overfor mulige trusler.
- 15.14 Sikkerhetstiltakene skal velges på grunnlag av faktorer som for eksempel om de reduserer sannsynligheten for et angrep, og de skal evalueres ved hjelp av opplysninger som omfatter:
 - .1 sikkerhetsundersøkelser, -inspeksjoner og -revisjoner,
 - .2 samråd med havneanleggets eiere og operatører og eventuelt eiere/operatører av nærliggende strukturer,
 - .3 historiske opplysninger om sikkerhetshendelser, og
 - .4 virksomhet i havneanlegget.

Identifisere sårbare områder

- 15.15 Identifisering av sårbarheten i fysiske strukturer, systemer for beskyttelse av personer, prosesser eller andre områder som kan føre til en sikkerhetshendelse, kan brukes til å klarlegge mulighetene til å fjerne sårbare områder eller gjøre dem mindre sårbare. For eksempel kan en analyse avdekke sårbare områder i et havneanleggs sikkerhetssystemer eller ubeskyttet infrastruktur som vannforsyning, broer osv. som kan gjøres mindre sårbare ved hjelp av fysiske tiltak, f.eks. faste sperringer, alarmer, overvåkingsutstyr osv.
- 15.16 Identifiseringen av sårbare områder skal omfatte vurdering av:
 - .1 adgang fra sjøsiden og landsiden til havneanlegget og til fartøyer som er fortøyd i anlegget,
 - .2 kaienes, anleggenes og de tilknyttede strukturenes strukturelle integritet,
 - .3 gjeldende sikkerhetstiltak og -rutiner, herunder identifikasjonssystemer,
 - .4 gjeldende sikkerhetstiltak og -rutiner for havnetjenester og -anlegg,
 - .5 tiltak for å beskytte radio- og telekommunikasjonsutstyr, havnetjenester og -anlegg, herunder datasystemer og nettverk,
 - .6 tilstøtende områder som kan benyttes under eller til et angrep,
 - .7 gjeldende avtaler med private sikkerhetsselskaper som leverer sikkerhetstjenester på sjø- og landsiden,
 - .8 eventuelle konflikter mellom forskjellige sikkerhetstiltak og sikkerhetsrutiner,
 - .9 eventuelle konflikter mellom oppgaver i havneanlegget og sikkerhetsmessige oppgaver,
 - .10 eventuelle begrensninger med hensyn til håndheving og personell,
 - .11 eventuelle mangler som er påvist under opplæring og trening, og
 - .12 eventuelle mangler som er påvist ved den daglige driften som følge av hendelser eller alarmer, rapportering av sikkerhetsspørsmål, gjennomføring av kontrolltiltak, revisjoner osv.

16. SIKKERHETSPLAN FOR HAVNEANLEGGET

Allment

- 16.1 Havneanleggets sikkerhetsansvarlige har ansvar for å utarbeide en sikkerhetsplan for havneanlegget. Havneanleggets sikkerhetsansvarlige trenger ikke personlig å påta seg alle oppgavene tilknyttet stillingen, men det overordnede ansvaret for at de utføres riktig, ligger hos den enkelte sikkerhetsansvarlige for havneanlegget.
- 16.2 Innholdet i hver enkelt sikkerhetsplan for et havneanlegg avhenger av de særlige forholdene i det eller de havneanleggene som planen gjelder for. Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastslå havneanleggets særlige kjennetegn og de mulige sikkerhetsrisikoene som har ført til behovet for å utpeke en sikkerhetsansvarlig og utarbeide en sikkerhetsplan for havneanlegget. Når havneanleggets sikkerhetsplan utarbeides, skal disse kjennetegnene og andre lokale eller nasjonale sikkerhetsspørsmål behandles nærmere, og hensiktsmessige sikkerhetstiltak skal fastsettes for i størst mulig grad å redusere sannsynligheten for et brudd på sikkerheten og følgene av mulige risikoer. Avtalestatene kan fastsette retningslinjer for utarbeidingen og innholdet i en sikkerhetsplan for et havneanlegg.
- 16.3 Alle sikkerhetsplaner for havneanlegg skal:
- .1 redegjøre nærmere for havneanleggets sikkerhetsorganisasjon,
 - .2 redegjøre nærmere for organisasjonens forbindelser med andre vedkommende myndigheter og de kommunikasjonssystemene som er nødvendige for å oppnå effektiv kontinuerlig drift av organisasjonen og dens forbindelser med andre, herunder fartøyer i havnen,
 - .3 redegjøre nærmere for de grunnleggende driftsmessige og fysiske sikkerhetstiltakene på beredskapsnivå 1 som skal være innført,
 - .4 redegjøre nærmere for ytterligere sikkerhetstiltak som vil gjøre det mulig for havneanlegget å gå til beredskapsnivå 2 umiddelbart, og om nødvendig, til beredskapsnivå 3,
 - .5 sørge for regelmessig revisjon eller kontroll av havneanleggets sikkerhetsplan og endringer av denne som følge av erfaring eller endrede forhold, og
 - .6 redegjøre nærmere for framgangsmåter for rapportering til vedkommende avtalestaters kontaktorganer.
- 16.4 Utarbeidingen av en effektiv sikkerhetsplan for havneanlegget skal være basert på en grundig vurdering av alle spørsmål som gjelder havneanleggets sikkerhet, herunder særlig en inngående evaluering av det enkelte havneanleggets fysiske og driftsmessige egenskaper.
- 16.5 Avtalestatene skal godkjenne sikkerhetsplaner for havneanlegg som er underlagt deres jurisdiksjon. Avtalestatene skal utarbeide framgangsmåter for å vurdere om hvert enkelt havneanleggs sikkerhetsplan fortsatt er effektiv og kan kreve at sikkerhetsplanen endres før den godkjennes for første gang eller etter godkjenningen. Havneanleggets sikkerhetsplan skal inneholde bestemmelser om føring av fortegnelser over sikkerhetshendelser og sikkerhetstrusler, revisjoner, kontroller, opplæring, trening og øvelser som bevis for at disse kravene er oppfylt.
- 16.6 Sikkerhetstiltakene i havneanleggets sikkerhetsplan skal være iverksatt innen en rimelig frist etter at havneanleggets sikkerhetsplan er godkjent, og sikkerhetsplanen skal angi når hvert enkelt tiltak skal være iverksatt. Dersom det er sannsynlig at iverksettelsen av disse tiltakene vil bli forsinket, skal dette diskuteres med den avtalestaten som har ansvar for å godkjenne havneanleggets sikkerhetsplan, og det skal avtales tilfredsstillende midlertidige alternative sikkerhetstiltak som gir et tilsvarende beredskapsnivå i en eventuell overgangsperiode.
- 16.7 Bruk av skytevåpen på eller i nærheten av fartøyer og i havneanlegg kan utgjøre særlige og betydelige sikkerhetsrisikoer, særlig i tilknytning til visse farlige stoffer, og

skal vurderes svært nøye. Dersom en avtalestat bestemmer at det er nødvendig å bruke væpnet personell i disse områdene, skal vedkommende avtalestat sørge for at dette personellet har behørig tillatelse til og opplæring i å bruke sine våpen, og at de er klar over de særlige sikkerhetsmessige risikoene som foreligger i disse områdene. Dersom en avtalestat gir tillatelse til å bruke våpen, skal de fastsette særlige sikkerhetsmessige retningslinjer for bruken av disse. Havneanleggets sikkerhetsplan skal inneholde en egen veiledning om dette spørsmålet, særlig med hensyn til anvendelsen på fartøyer som transporterer farlig last eller farlige stoffer.

Organisere og utføre oppgaver knyttet til havneanleggets sikkerhet

- 16.8 I tillegg til veiledningen i nr. 16.3 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette følgende, som gjelder alle beredskapsnivåer:
- .1 rollen til og oppbygningen av havneanleggets sikkerhetsorganisasjon,
 - .2 oppgavene, ansvaret og opplæringskravene til alle havneanleggets ansatte som har en funksjon knyttet til sikkerheten, og de tiltakene som er nødvendige for å vurdere hvor effektiv hver enkelt ansatt er,
 - .3 forbindelsene som havneanleggets sikkerhetsorganisasjon har med andre nasjonale eller lokale myndigheter med ansvar for sikkerhet,
 - .4 kommunikasjonssystemene som er innført for å oppnå effektiv og løpende kommunikasjon mellom havneanleggets sikkerhetspersonell, fartøyer i havnen og når det er hensiktsmessig, med nasjonale eller lokale myndigheter med ansvar for sikkerhet,
 - .5 framgangsmåtene eller de forebyggende tiltakene som er nødvendige for å opprettholde løpende kommunikasjon til enhver tid,
 - .6 framgangsmåter og praksis med sikte på å beskytte følsomme opplysninger knyttet til sikkerheten som foreligger på papir eller i elektronisk format,
 - .7 framgangsmåtene for å vurdere om sikkerhetstiltakene, -rutinene og -utstyret fremdeles er effektive, herunder framgangsmåter for å påvise og utbedre feil eller mangler ved utstyret,
 - .8 framgangsmåtene for å gjøre det mulig å framlegge og vurdere rapportene om mulig brudd på sikkerheten eller sikkerhetsproblemer,
 - .9 framgangsmåter for håndtering av last,
 - .10 framgangsmåter for levering av skipsforsyninger,
 - .11 framgangsmåtene for å vedlikeholde og ajourføre en fortegnelse over farlig last og farlige stoffer og plasseringen av disse i havneanlegget,
 - .12 metodene for å varsle og motta bistand fra patruljer på sjøsiden og spesialister på søk, herunder bombesøk og undervannssøk,
 - .13 framgangsmåtene for på anmodning å bistå fartøyets sikkerhetsoffiserer når de skal bestemme identiteten til personer som forsøker å komme om bord på fartøyet, og
 - .14 framgangsmåtene for å forenkle landlov for fartøyets besetning eller utskiftninger i besetningen samt adgangen for besøkende til fartøyet, herunder representanter for velferds- og arbeidsorganisasjonene for sjøfolk.
- 16.9 Resten av avsnitt 16 tar særlig for seg sikkerhetstiltakene som kan treffes på hvert beredskapsnivå, som gjelder:
- .1 adgang til havneanlegget,
 - .2 adgangsbegrensede områder i havneanlegget,
 - .3 håndtering av last,

- .4 levering av skipsforsyninger,
- .5 håndtering av uledsaget bagasje, og
- .6 overvåking av fartøyets sikkerhet.

Adgang til havneanlegget

- 16.10 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette sikkerhetstiltakene som omfatter alle måter å få adgang til havneanlegget på som er påvist i havneanleggets sårbarhetsvurdering.
- 16.11 For hver av disse skal havneanleggets sikkerhetsplan beskrive de relevante stedene der angangsbegrensninger eller -forbud får anvendelse på hvert beredskapsnivå. For hvert beredskapsnivå skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette hvilken type begrensning eller forbud som får anvendelse, og hvordan disse skal håndheves.
- 16.12 Havneanleggets sikkerhetsplan skal for hvert beredskapsnivå fastsette hvilke identifikasjonsmetoder som kreves for å få adgang til havneanlegget, og for at enkeltpersoner kan oppholde seg i havneanlegget uten innsigelser. Dette kan innebære utarbeiding av et hensiktsmessig identifikasjonssystem med mulighet for varig og midlertidig identifikasjon av henholdsvis havneanleggets personell og besøkende. Et eventuelt identifikasjonssystem for havneanlegget skal når det er praktisk mulig, samordnes med det systemet som gjelder for fartøyer som regelmessig bruker havneanlegget. Passasjerer skal kunne bevise sin identitet ved hjelp av ombordstigningskort, billetter osv., men skal ikke få adgang til adgangsbegrensede områder uten tilsyn. Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette bestemmelser som sikrer at identifikasjonssystemene oppdateres regelmessig, og at misbruk av rutine medfører disiplinærtiltak.
- 16.13 Personer som på anmodning er uvillige eller ute av stand til å fastslå sin identitet og/eller stadfeste formålet med sitt besøk, skal nektes adgang til havneanlegget, og forsøket på å få adgang skal rapporteres til havneanleggets sikkerhetsansvarlige og til de nasjonale og lokale myndighetene som har ansvar for sikkerheten.
- 16.14 Havneanleggets sikkerhetsplan skal angi hvor visitasjon av personer og gjennom søking av personlige effekter og kjøretøyer skal foretas. Slike steder skal være overbygd, slik at kontrollen kan foregå kontinuerlig uten hensyn til de rådende værforholdene, med den hyppigheten som er fastsatt i havneanleggets sikkerhetsplan. Når personer er visitert og personlige effekter og kjøretøyer er gjennom søkt, skal de fortsette direkte til de avgrensede vente-, ombordstignings- og billasteområdene.
- 16.15 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette egne områder for personer som er kontrollert, og personer som ikke er kontrollert, og deres effekter, og om mulig egne områder for ombordstigning/landsetting av passasjerer, fartøyets besetning og deres effekter for å hindre at personer som ikke er kontrollert, kan komme i kontakt med personer som er kontrollert.
- 16.16 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette hvor ofte adgangskontrollene skal foretas, særlig dersom de foretas som stikkprøver eller leilighetsvis.

Beredskapsnivå 1

- 16.17 På beredskapsnivå 1 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette kontrollpunkter der følgende sikkerhetstiltak kan anvendes:
- .1 adgangsbegrensede områder som skal være avgrenset med gjerder eller andre sperringer av en standard som skal godkjennes av avtalestaten,
 - .2 kontroll av identiteten til alle personer som forsøker å få adgang til havneanlegget i tilknytning til et fartøy, herunder passasjerer, fartøyets besetning og besøkende, og bekreftelse av begrunnelsen for dette ved å kontrollere f.eks. mønstringspapirer, passasjerbilletter, ombordstigningskort, arbeidsinstrukser osv.

- .3 kontroll av kjøretøyene som brukes av personer som forsøker å få adgang til havneanlegget i tilknytning til et fartøy,
 - .4 kontroll av identiteten til havneanleggets personell og personer som er sysselsatt i havneanlegget, og deres kjøretøyer,
 - .5 adgangsbegrensning med sikte på å utelukke personer som ikke er sysselsatt av havneanlegget eller arbeider der, dersom de ikke kan bevise sin identitet,
 - .6 visitasjon av personer og gjennom søking av personlige effekter, kjøretøyer og innholdet i disse, og
 - .7 identifisering av alle adgangspunkter som ikke brukes regelmessig, og som skal være lukket og låst permanent.
- 16.18 På beredskapsnivå 1 skal det være mulig å visitere alle personer som forsøker å få adgang til havneanlegget. Hvor ofte slik visitasjon, herunder stikkprøvekontroll, skal gjennomføres, skal angis i havneanleggets godkjente sikkerhetsplan og særlig godkjennes av avtalestaten. Fartøyets besetningsmedlemmer skal ikke måtte visitere sine kolleger eller deres personlige effekter med mindre det er åpenbare sikkerhetsmessige grunner til dette. En slik visitasjon skal gjennomføres på en måte som fullt ut tar hensyn til enkeltpersoners menneskerettigheter og verner om deres grunnleggende menneskeverd.

Beredskapsnivå 2

- 16.19 På beredskapsnivå 2 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes, og disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å utpeke ekstra personell til å holde vakt ved adgangspunkter og patruljere sperringene rundt disse,
 - .2 å begrense antallet adgangspunkter til havneanlegget og finne fram til hvilke punkter som skal være avstengt, og metodene for å sikre dem på en tilstrekkelig måte,
 - .3 å innføre metoder for å hindre trafikk gjennom de resterende adgangspunktene, f.eks. sikkerhetssperringer,
 - .4 å gjennomføre flere visitasjoner av personer og gjennom søking av personlige effekter og kjøretøyer,
 - .5 å nekte adgang for besøkende som ikke kan gi en kontrollerbar begrunnelse for at de ønsker adgang til havneanlegget, og
 - .6 å bruke patruljefartøy til å øke sikkerheten fra sjøsiden.

Beredskapsnivå 3

- 16.20 På beredskapsnivå 3 skal havneanlegget overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Havneanleggets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som havneanlegget kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og fartøyene i havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å stanse adgangen til hele eller deler av havneanlegget midlertidig,
 - .2 å gi adgang bare til dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette,
 - .3 midlertidig å nekte fotgjengere og kjøretøyer å forflytte seg innenfor hele eller deler av havneanlegget,
 - .4 eventuelt å øke sikkerhetspatruljeringen i havneanlegget,
 - .5 å stanse virksomheten i hele eller deler av havneanlegget midlertidig,
 - .6 å dirigere fartøyenes bevegelser i hele eller deler av havneanlegget, og

.7 å evakuere hele eller deler av havneanlegget.

Adgangsbegrensede områder i havneanlegget

- 16.21 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastslå hvilke adgangsbegrensede områder som skal opprettes i havneanlegget, angi områdenes utstrekning, anvendelsestidspunkter og hvilke sikkerhetstiltak som skal treffes for å kontrollere adgangen til områdene og for å kontrollere aktivitetene som pågår i dem. Dette skal også under visse forhold omfatte tiltak for å sikre at områder med midlertidig adgangsbegrensning blir sikkerhetskontrollert både før og etter at området er opprettet. Formålet med adgangsbegrensede områder er:
- .1 å beskytte passasjerene, fartøyets besetning, havneanleggets personell og besøkende, herunder besøkende i tilknytning til et fartøy,
 - .2 å beskytte havneanlegget,
 - .3 å beskytte fartøyer som bruker og betjener havneanlegget,
 - .4 å beskytte sikkerhetsfølsomme steder og områder i havneanlegget,
 - .5 å beskytte sikkerhets- og overvåkingsutstyr og sikkerhets- og overvåkingsystemer, og
 - .6 å beskytte lasten og skipsforsyningene mot ulovlige inngrep.
- 16.22 Havneanleggets sikkerhetsplan skal sikre at alle adgangsbegrensede områder har klart fastsatte sikkerhetstiltak med sikte på å kontrollere:
- .1 adgang for personer,
 - .2 adgang, parkering, lasting og lossing av kjøretøyer,
 - .3 forflytning og lagring av last og skipsforsyninger, og
 - .4 uledsaget bagasje eller personlige effekter.
- 16.23 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette at alle adgangsbegrensede områder skal være tydelig merket, og det skal angis at adgangen til området er begrenset, og at ulovlig opphold på området utgjør et brudd på sikkerheten.
- 16.24 Dersom det installeres automatiske innbruddsalarmer, skal de varsle et kontrollsentrum som kan reagere når en alarm går.
- 16.25 Adgangsbegrensede områder kan omfatte:
- .1 områder på land og på sjøen som ligger i umiddelbar nærhet av fartøyet,
 - .2 ombordstignings- og landsettingsområder, venteområder for passasjerer og fartøyets besetning og ekspedisjonsområder, herunder områder for visitasjon og gjennom søking,
 - .3 områder der lasting, lossing eller lagring av last og skipsforsyninger foregår,
 - .4 steder der følsomme opplysninger knyttet til sikkerheten, herunder dokumentasjon for lasten, oppbevares,
 - .5 områder der farlig last og farlige stoffer oppbevares,
 - .6 sjøtrafikkstyringssystemets kontrollrom, kontrollsentre for navigasjonshjelpemidler og havnekontroll, herunder sikkerhets- og overvåkingskontrollrom,
 - .7 områder der sikkerhets- og overvåkingsutstyr oppbevares eller er plassert,
 - .8 viktige anlegg for strømforsyning, radio og telekommunikasjon og vannforsyning samt andre forsyningsanlegg, og
 - .9 andre steder i havneanlegget der det skal være begrenset adgang for fartøyer, kjøretøyer og personer.
- 16.26 Sikkerhetstiltakene kan etter avtale med vedkommende myndigheter omfatte

begrensning av ulovlig adgang til konstruksjoner som havneanlegget kan observeres fra.

Beredskapsnivå 1

- 16.27 På beredskapsnivå 1 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes på adgangsbegrensede områder, og disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å sette opp faste eller midlertidige sperringer rundt det adgangsbegrensede området, og disse sperringene skal ha en standard som skal godkjennes av avtalestaten,
 - .2 å fastsette adgangspunkter som kan kontrolleres av sikkerhetsvakter når de er i bruk, og som kan låses eller sperres effektivt når de ikke er i bruk,
 - .3 å innføre adgangskort som må framvises for å fastslå personens rett til å oppholde seg i det adgangsbegrensede området,
 - .4 å merke tydelig kjøretøyer som har adgang til adgangsbegrensede områder,
 - .5 å bruke vakter eller patruljer,
 - .6 å bruke automatiske innbruddsalarmer eller overvåkingsutstyr eller -systemer til å påvise ulovlig adgang til eller trafikk i adgangsbegrensede områder, og
 - .7 å kontrollere bevegelsen til fartøyer i nærheten av fartøyer som bruker havneanlegget.

Beredskapsnivå 2

- 16.28 På beredskapsnivå 2 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette hyppigere og mer inngående overvåking av og kontroll med adgangen til adgangsbegrensede områder. Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette ytterligere sikkerhetstiltak, og disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å øke effektiviteten ved sperringene eller gjerdene rundt de adgangsbegrensede områdene, herunder bruken av patruljer eller automatiske innbruddsalarmer,
 - .2 å redusere antall adgangspunkter til adgangsbegrensede områder og øke kontrollen ved de resterende adgangspunktene,
 - .3 å begrense parkering i nærheten av fortøyde fartøyer,
 - .4 å begrense ytterligere adgangen til adgangsbegrensede områder og trafikk og lagring i disse områdene,
 - .5 å bruke overvåkingsutstyr som gjør opptak og kontrolleres løpende,
 - .6 å innføre flere og hyppigere patruljeringer, herunder patruljering på sjøsiden som foretas langs grensene av de adgangsbegrensede områdene og innenfor områdene,
 - .7 å begrense adgangen til opprettede områder som grenser til de adgangsbegrensede områdene, og
 - .8 å håndheve adgangsbegrensningene for fartøyer uten tillatelse til farvannet i nærheten av fartøyer som bruker havneanlegget.

Beredskapsnivå 3

- 16.29 På beredskapsnivå 3 skal havneanlegget overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Havneanleggets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som havneanlegget kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og fartøyene i havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å opprette ytterligere adgangsbegrensede områder i havneanlegget i nærheten av sikkerhetshendelsen eller stedet der sikkerhetstrusselen antas å være, og der

det er adgang forbudt, og

- .2 å klargjøre for gjennom søking av adgangsbegrensede områder som en del av gjennom søkingen av hele eller deler av havneanlegget.

Håndtering av last

16.30 Sikkerhetstiltakene ved håndtering av last skal:

- .1 hindre ulovlige inngrep, og
- .2 hindre at last som ikke skal transporteres, blir tatt imot og lagret i havneanlegget.

16.31 Sikkerhetstiltakene skal omfatte framgangsmåter for kontroll av fortegnelsen over lasten ved havneanleggets adgangspunkter. Når lasten er i havneanlegget, skal det være mulig å fastslå at den er kontrollert og godkjent for ombordlasting på et fartøy eller for midlertidig lagring i et adgangsbegrenset område i påvente av lasting. Det kan være hensiktsmessig å begrense adgangen til havneanlegget for last som ikke har noen bekreftet lastedato.

Beredskapsnivå 1

16.32 På beredskapsnivå 1 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes ved håndtering av last, og disse tiltakene kan bestå i:

- .1 å kontrollere last, lastetransportenheter og lagerområder i havneanlegget rutinemessig før og mens håndteringen av lasten finner sted,
- .2 å kontrollere at lasten som kommer til havneanlegget, tilsvarer leveringsseddelen eller tilsvarende dokumentasjon for lasten,
- .3 å gjennom søke kjøretøyer, og
- .4 å kontrollere forseglinger eller andre metoder for å hindre ulovlige inngrep i lasten når den kommer til og lagres i havneanlegget.

16.33 Kontroll av lasten kan foretas ved hjelp av:

- .1 visuell og fysisk undersøkelse, og
- .2 skannings- og deteksjonsutstyr, mekanisk utstyr eller hunder.

16.34 Når lasten flyttes regelmessig eller gjentatte ganger, kan rederiets eller fartøyets sikkerhetsoffiser etter samråd med havneanlegget inngå avtaler med avskipere eller andre ansvarlige for slik last om kontroll utenfor området, forsegling, ruteplanlegging, underlagsdokumentasjon osv. Den sikkerhetsansvarlige for det berørte havneanlegget skal underrettes om og godkjenne slike ordninger.

Beredskapsnivå 2

16.35 På beredskapsnivå 2 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes på håndtering av last med sikte på å øke kontrollen, og disse tiltakene kan bestå i:

- .1 å kontrollere last, lastetransportenheter og lagerområder i havneanlegget mer detaljert,
- .2 i større utstrekning å kontrollere etter behov at bare den lasten som det finnes dokumentasjon for, kommer inn i havneanlegget, lagres midlertidig der og deretter lastes om bord på fartøyet,
- .3 å gjennom søke kjøretøyer hyppigere, og
- .4 å kontrollere forseglinger eller andre metoder for å hindre ulovlig inngrep hyppigere og mer detaljert.

16.36 Mer detaljert kontroll av last kan foretas ved hjelp av noen av eller alle de følgende metodene:

- .1 hyppigere og mer detaljerte kontroller av last, lastetransportenheter og lagerområder i havneanlegget (visuell og fysisk undersøkelse),
- .2 hyppigere bruk av skannings- og deteksjonsutstyr, mekanisk utstyr eller hunder, og
- .3 samordning av forsterkede sikkerhetstiltak med avskiperen eller andre ansvarlige i tillegg til en inngått avtale og fastsatte framgangsmåter.

Beredskapsnivå 3

- 16.37 På beredskapsnivå 3 skal havneanlegget overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Havneanleggets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som havneanlegget kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og fartøyene i havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å begrense eller stanse midlertidig forflytning av last eller virksomhet i hele eller deler av havneanlegget eller ved bestemte fartøyer, og
 - .2 å kontrollere fortegnelsen over farlig last og farlige stoffer som oppbevares i havneanlegget, og plasseringen av disse.

Levering av skipsforsyninger

- 16.38 Sikkerhetstiltakene ved levering av skipsforsyninger skal:
- .1 sikre at skipsforsyningene kontrolleres, og at emballasjen er intakt,
 - .2 hindre at skipsforsyningene blir tatt imot uten inspeksjon,
 - .3 hindre ulovlige inngrep,
 - .4 hindre at skipsforsyningene blir tatt imot uten at de er bestilt,
 - .5 sikre gjennom søking av varebilen, og
 - .6 sikre at varebiler følges rundt inne på havneanleggets område.
- 16.39 For fartøyer som regelmessig bruker havneanlegget, kan det være hensiktsmessig å fastsette framgangsmåter som gjelder fartøyet, leverandørene og havneanlegget og omfatter underretning om og tidspunkt for leveranser og dokumentasjon for disse. Det skal alltid være mulig å bekrefte at forsyninger som leveres, er vedlagt bevis for at fartøyet har bestilt dem.

Beredskapsnivå 1

- 16.40 På beredskapsnivå 1 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes med sikte på å kontrollere leveringen av skipsforsyninger. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å kontrollere skipsforsyningene,
 - .2 å gi forhåndsvarsel om lastens sammensetning, opplysninger om føreren og registreringsopplysninger for kjøretøyet, og
 - .3 å gjennom søke varebilen.
- 16.41 Kontroll av skipsforsyningene kan foretas ved hjelp av noen av eller alle de følgende metodene:
- .1 visuell og fysisk undersøkelse, og
 - .2 skannings- og deteksjonsutstyr, mekanisk utstyr eller hunder.

Beredskapsnivå 2

- 16.42 På beredskapsnivå 2 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes med sikte på å forsterke kontrollen av leveringen av skipsforsyninger. Disse tiltakene kan bestå i:

- .1 å kontrollere skipsforsyningene mer detaljert,
- .2 å gjennomføre varebilene mer detaljert,
- .3 å samarbeide med fartøyets besetning for å kontrollere bestillingen mot leveringseddelen før forsyningene kommer til havneanlegget, og
- .4 å følge varebilen rundt inne på havneanleggets område.

16.43 Mer detaljert kontroll av skipsforsyninger kan foretas ved hjelp av en eller flere av metodene nedenfor:

- .1 hyppigere og mer detaljert gjennomføring av varebiler,
- .2 hyppigere bruk av skannings- og deteksjonsutstyr, mekanisk utstyr eller hunder, og
- .3 begrensning av eller forbud mot adgang for forsyninger som ikke kommer til å forlate havneanlegget innen en bestemt frist.

Beredskapsnivå 3

16.44 På beredskapsnivå 3 skal havneanlegget overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Havneanleggets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som havneanlegget kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og fartøyene i havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i å tilrettelegge for begrensning eller midlertidig stans i leveringen av skipsforsyninger i hele eller deler av havneanlegget.

Håndtering av uledsaget bagasje

16.45 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes for å sikre at uledsaget bagasje (dvs. all bagasje, herunder personlige effekter, som ikke befinner seg hos en passasjer eller et besetningsmedlem på fartøyet ved inspeksjonen eller visitasjonen) blir identifisert og gjennomgår en hensiktsmessig gjennomlysning, herunder gjennomføring, før den kommer inn i havneanlegget, og avhengig av lagerordningene, før den overføres fra havneanlegget til fartøyet. Det er ikke meningen at slik bagasje skal gjennomlyses både av havneanlegget og fartøyet, og i tilfeller der begge har egnet utstyr, skal ansvaret for gjennomlysingen ligge hos havneanlegget. Et nært samarbeid med fartøyet er avgjørende, og det skal treffes tiltak for å sikre at uledsaget bagasje håndteres på en sikker måte etter gjennomlysingen.

Beredskapsnivå 1

16.46 På beredskapsnivå 1 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes ved håndtering av uledsaget bagasje for å sikre at inntil 100% av den blir gjennomlyst eller gjennomført, noe som kan omfatte bruk av røntgengennomlysning.

Beredskapsnivå 2

16.47 På beredskapsnivå 2 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes ved håndtering av uledsaget bagasje, noe som skal omfatte fullstendig røntgengennomlysning av all uledsaget bagasje.

Beredskapsnivå 3

16.48 På beredskapsnivå 3 skal havneanlegget overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Havneanleggets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som havneanlegget kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og fartøyene i havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:

- .1 å gjennomlyse denne bagasjen mer detaljert, f.eks. ved røntgengennomlysning fra

- minst to forskjellige vinkler,
- .2 å tilrettelegge for begrensnig av eller midlertidig stans i håndteringen av uledsaget bagasje, og
- .3 å nekte å ta imot uledsaget bagasje i havneanlegget.

Overvåking av havneanleggets sikkerhet

- 16.49 Havneanleggets sikkerhetsorganisasjon skal være i stand til å overvåke havneanlegget og nærliggende innfartsveier til anlegget på land og fra sjøsiden til enhver tid, herunder om natten og når sikten er begrenset, de adgangsbegrensede områdene i havneanlegget, fartøyene i havneanlegget og områdene rundt fartøyene. Denne overvåkingen kan omfatte bruk av:
- .1 belysning,
 - .2 sikkerhetsvakter, herunder patruljer til fots, i kjøretøyer og i fartøyer på sjøen, og
 - .3 automatiske innbruddsalarmer og overvåkingsutstyr.
- 16.50 Automatiske innbruddsalarmer skal ved bruk aktivere en lydalarm og/eller et varsellys på et sted som er bemannet eller overvåket til enhver tid.
- 16.51 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette framgangsmåtene og utstyret som kreves på hvert beredskapsnivå, og metodene som sikrer at overvåkingsutstyret kan fungere uavbrutt, samtidig som det tas hensyn til de mulige virkningene av værforhold eller strømbrydd.

Beredskapsnivå 1

- 16.52 På beredskapsnivå 1 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette de sikkerhetstiltakene som skal anvendes, og som kan være en kombinasjon av belysning, sikkerhetsvakter eller bruk av sikkerhets- og overvåkingsutstyr som gir havneanleggets sikkerhetspersonell mulighet til å:
- .1 observere havneanleggets område, herunder innfartsveier på land og fra sjøsiden,
 - .2 observere adgangspunkter, sperringer og adgangsbegrensede områder, og
 - .3 overvåke områder og trafikk i nærheten av fartøyer som bruker havneanlegget, herunder økt belysning fra selve fartøyet.

Beredskapsnivå 2

- 16.53 På beredskapsnivå 2 skal havneanleggets sikkerhetsplan fastsette ytterligere sikkerhetstiltak som skal anvendes for å øke kontroll- og overvåkingsmulighetene. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å øke belysningens og overvåkingsutstyrets dekning og styrke, herunder å sørge for ekstra belysning og økt overvåking,
 - .2 å øke hyppigheten av patruljer til fots, i kjøretøyer og i fartøyer på sjøen, og
 - .3 å utpeke ekstra sikkerhetspersonell til overvåking og patruljering.

Beredskapsnivå 3

- 16.54 På beredskapsnivå 3 skal havneanlegget overholde instruksjonene som er gitt av dem som er ansvarlige for å reagere på en sikkerhetshendelse eller trussel om dette. Havneanleggets sikkerhetsplan skal redegjøre nærmere for sikkerhetstiltakene som havneanlegget kan treffe i nært samarbeid med de ansvarlige nevnt ovenfor, og fartøyene i havneanlegget. Disse tiltakene kan bestå i:
- .1 å slå på all belysning i havneanlegget eller lyse opp området rundt havneanlegget,
 - .2 å slå på alt overvåkingsutstyr som kan registrere aktivitet på eller i nærheten av

havneanlegget, og

.3 å optimalisere opptakstiden for dette overvåkingsutstyret.

Forskjellige beredskapsnivåer

- 16.55 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette de framgangsmåtene og sikkerhetstiltakene som havneanlegget kan anvende dersom det har et lavere beredskapsnivå enn det som gjelder for et fartøy.

Virksomhet som ikke er omfattet av regelverket

- 16.56 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette de framgangsmåtene og sikkerhetstiltakene som havneanlegget skal anvende når:
- .1 det har kontakt med et fartøy som har vært i en havn i en stat som ikke er en avtalestat,
 - .2 det har kontakt med et fartøy som ikke er omfattet av dette regelverket, og
 - .3 det har kontakt med faste eller flytende plattformer eller en flyttbar boreplattform på stedet.

Sikkerhetserklæringer

- 16.57 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette framgangsmåten som skal følges når havneanleggets sikkerhetsansvarlige etter instruksjon fra avtalestaten ber om en sikkerhetserklæring, eller når et fartøy ber om en sikkerhetserklæring.

Kontroll, revisjon og endring

- 16.58 Havneanleggets sikkerhetsplan skal fastsette hvordan havneanleggets sikkerhetsansvarlige planlegger å kontrollere om havneanleggets sikkerhetsplan fremdeles er effektiv, og hvilken framgangsmåte som skal følges når havneanleggets sikkerhetsplan revideres, ajourføres eller endres.
- 16.59 Havneanleggets sikkerhetsplan skal revideres når havneanleggets sikkerhetsansvarlige vurderer det som nødvendig. Dessuten skal den revideres:
- .1 dersom havneanleggets sårbarhetsvurdering endres,
 - .2 dersom en uavhengig kontroll av havneanleggets sikkerhetsplan eller avtalestatens prøving av havneanleggets sikkerhetsorganisasjon påviser mangler ved organisasjonen eller stiller spørsmålstegn ved om betydelige elementer i havneanleggets godkjente sikkerhetsplan fortsatt er relevante,
 - .3 etter sikkerhetshendelser eller trusler om slike som gjelder havneanlegget, og
 - .4 etter endringer i eierforholdene eller styringen av driften i havneanlegget.
- 16.60 Havneanleggets sikkerhetsansvarlige kan anbefale hensiktsmessige endringer av den godkjente planen etter en revisjon av planen. Endringer av havneanleggets sikkerhetsplan i forbindelse med:
- .1 foreslåtte endringer som vil kunne medføre en grunnleggende forandring i den vedtatte metoden for å opprettholde sikkerheten for havneanlegget, og
 - .2 fjerning, endring eller utskiftning av faste sperringer, sikkerhets- og overvåkingsutstyr og sikkerhets- og overvåkingsystemer osv. som tidligere ble vurdert som avgjørende for å opprettholde sikkerheten for havneanlegget,

skal framlegges for den avtalestaten som godkjente havneanleggets opprinnelige sikkerhetsplan, for vurdering og godkjenning. En slik godkjenning kan gis av eller på vegne av avtalestaten med eller uten korrigerende av de foreslåtte endringene. Avtalestaten skal når den godkjenner havneanleggets sikkerhetsplan, angi hvilke endringer av framgangsmåtene og hvilke fysiske endringer som skal framlegges for godkjenning.

Godkjenning av sikkerhetsplaner for havneanlegg

- 16.61 Sikkerhetsplaner for havneanlegg skal godkjennes av vedkommende avtalestat som skal fastsette egnede framgangsmåter for:
- .1 å framlegge sikkerhetsplaner for havneanlegg for staten,
 - .2 å vurdere sikkerhetsplaner for havneanlegg,
 - .3 å godkjenne sikkerhetsplaner for havneanlegg, med eller uten endringer,
 - .4 å vurdere endringer som framlegges for godkjenning, og
 - .5 å foreta inspeksjon eller revisjon av at de godkjente sikkerhetsplanene for havneanlegg fortsatt er relevante.

I alle faser skal det treffes tiltak for å sikre at innholdet i havneanleggets sikkerhetsplan forblir fortrolig.

Samsvarserklæring for et havneanlegg

- 16.62 Den avtalestaten som har et havneanlegg på sitt territorium, kan utstede en egnet samsvarserklæring for et havneanlegg som angir:
- .1 havneanlegget,
 - .2 at havneanlegget er i samsvar med bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av dette regelverket,
 - .3 gyldighetstiden for havneanleggets samsvarserklæring, som skal fastsettes av avtalestaten, men ikke bør overstige fem år, og
 - .4 de etterfølgende kontrollordningene som avtalestaten har fastsatt, og en bekreftelse når disse er gjennomført.
- 16.63 Havneanleggets samsvarserklæring skal utformes som angitt i tillegget til denne delen av regelverket. Dersom språket som brukes ikke er spansk, fransk eller engelsk, kan avtalestaten også vedlegge en oversettelse til et av disse språkene dersom den anser det som hensiktsmessig.

17. HAVNEANLEGGETS SIKKERHETSANSVARLIGE

Allment

- 17.1 I unntakstilfeller der fartøyets sikkerhetsoffiser har spørsmål om gyldigheten av identifikasjonsdokumenter for personer som forsøker å komme om bord på fartøyet i forbindelse med offisielle oppdrag, skal havneanleggets sikkerhetsansvarlige bistå.
- 17.2 Havneanleggets sikkerhetsansvarlige skal ikke ha ansvar for den rutinemessige bekreftelsen av identiteten til personer som forsøker å komme om bord på fartøyet.

I tillegg er det gitt ytterligere relevant veiledning i avsnitt 15, 16 og 18.

18. OPPLÆRING, TRENING OG ØVELSER I FORBINDELSE MED SIKKERHET FOR HAVNEANLEGG

Opplæring

- 18.1 Havneanleggets sikkerhetsansvarlige skal etter behov ha kunnskap om og få opplæring i noen av eller alle områdene nedenfor:
- .1 sikkerhetsforvaltning,
 - .2 relevante internasjonale konvensjoner, regelverk og anbefalinger,
 - .3 relevante nasjonale lover og regler,
 - .4 andre sikkerhetsorganisasjoners ansvarsområder og funksjoner,
 - .5 metoder for sårbarhetsvurdering av havneanlegg,
 - .6 metoder for undersøkelser og inspeksjoner av fartøyers og havneanleggs sikkerhet,
 - .7 drift av fartøyer og havner og vilkår for slik drift,

- .8 sikkerhetstiltak for fartøyer og havneanlegg,
 - .9 kriseberedskap og reaksjoner og beredskapsplanlegging,
 - .10 undervisningsteknikker for sikkerhetsopplæring og -utdanning, herunder sikkerhetstiltak og -rutiner,
 - .11 håndtering av følsomme sikkerhetstilknyttede opplysninger og sikkerhetstilknyttet kommunikasjon,
 - .12 kunnskap om gjeldende sikkerhetstrusler og -mønstre,
 - .13 gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,
 - .14 gjenkjenning uten forskjellsbehandling av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en sikkerhetstrussel,
 - .15 metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak,
 - .16 sikkerhetsutstyr og -systemer og de driftsmessige begrensningene ved disse,
 - .17 metoder for revisjon, inspeksjon, kontroll og overvåking,
 - .18 metoder for kroppsvisitasjon og ikke-krenkende inspeksjon,
 - .19 sikkerhetstrening og -øvelser, herunder trening og øvelser i samarbeid med fartøyer, og
 - .20 vurdering av sikkerhetstrening og -øvelser.
- 18.2 Personell i havneanlegget som har særlige sikkerhetsmessige oppgaver, skal etter behov ha kunnskap om og få opplæring i noen av eller alle områdene nedenfor:
- .1 kunnskap om gjeldende sikkerhetstrusler og -mønstre,
 - .2 gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,
 - .3 gjenkjenning av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en sikkerhetstrussel,
 - .4 metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak,
 - .5 metoder for å styre og kontrollere en menneskemengde,
 - .6 kommunikasjon tilknyttet sikkerheten,
 - .7 drift av sikkerhetsutstyr og -systemer
 - .8 prøving, kalibrering og vedlikehold av sikkerhetsutstyr og -systemer,
 - .9 metoder for inspeksjon, kontroll og overvåking, og
 - .10 metoder for kroppsvisitasjon av personer og fysisk gjennom søking av personlige effekter, bagasje, last og skipsforsyninger.
- 18.3 Resten av havneanleggets personell skal etter behov ha kunnskap om og være kjent med de relevante bestemmelsene i havneanleggets sikkerhetsplan innenfor noen eller alle områdene nedenfor:
- .1 betydningen av de ulike beredskapsnivåene og kravene på hvert nivå,
 - .2 gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,
 - .3 gjenkjenning av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en sikkerhetstrussel, og
 - .4 metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak.

Trening og øvelser

- 18.4 Formålet med trening og øvelser er å sørge for at havneanleggets personell er kvalifisert for alle pålagte sikkerhetsmessige oppgaver på alle beredskapsnivåer, og for å påvise eventuelle mangler ved sikkerheten som må rettes opp.

- 18.5 For å sikre at bestemmelsene i havneanleggets sikkerhetsplan gjennomføres på en effektiv måte, skal trening gjennomføres minst hver tredje måned med mindre særlige forhold tilsier noe annet. Treningen skal være en prøve på de enkelte elementene i planen, f.eks. sikkerhetstruslene oppført i nr. 15.11.
- 18.6 Ulike typer øvelser som havneanleggets sikkerhetsansvarlige i samarbeid med avtalestatenes vedkommende myndigheter, rederiets sikkerhetsoffiserer samt eventuelt fartøyets sikkerhetsoffiserer kan delta i, skal holdes minst én gang hvert kalenderår, og det skal være høyst 18 måneder mellom øvelsene. Ved anmodninger om at rederiets og fartøyets sikkerhetsoffiserer skal delta i felles øvelser, skal det tas hensyn til følgene for sikkerheten for og arbeidet om bord på fartøyet. Disse øvelsene skal være en prøve på kommunikasjon, samordning, ressurstilgjengelighet og reaksjoner. Øvelsene kan gjennomføres:
- .1 i full skala eller som praktiske øvelser under virkelige forhold,
 - .2 som skrivebordsøvelse eller seminarer, eller
 - .3 i kombinasjon med andre øvelser, f.eks. kriseberedskapsøvelser eller andre øvelser som gjennomføres av havnestatens myndigheter.
19. KONTROLL OG SERTIFISERING AV FARTØYER
- Ingen ytterligere veiledning.*

Tillegg til del B

Tillegg 1

Modell for sikkerhetserklæring mellom et fartøy og et havneanlegg ¹

SIKKERHETSERKLÆRING

Fartøyets navn:

Hjemsted:

IMO-nummer:

Havneanleggets navn:

Denne sikkerhetserklæringen er gyldig fra

til

for følgende aktiviteter:

(før opp aktivitetene med relevante opplysninger)

på følgende beredskapsnivåer

Beredskapsnivå(er) for fartøyet:

Beredskapsnivå(er) for havneanlegget:

Havneanlegget og fartøyet samtykker i følgende sikkerhetstiltak og sikkerhetsansvar for å sikre at kravene i del A i det internasjonale regelverk for sikkerhet for fartøyer og havneanlegg oppfylles.

	Angivelse av forkortelsene SSO eller PFSO (fartøyets sikkerhetsoffiser eller havneanleggets sikkerhetsansvarlige) i disse kolonnene angir at aktiviteten vil bli utført i samsvar med den relevante godkjente planen, av

Aktivitet	Havneanlegget	Fartøyet
Sørge for at alle sikkerhetsoppgaver utføres		
Overvåke adgangsbegrensede områder for å sikre at bare personer med fullmakt har adgang		
Kontrollere adgangen til havneanlegget		
Kontrollere adgangen til fartøyet		
Overvåke havneanlegget, herunder fortøyningsområder og områdene rundt fartøyet		
Overvåke fartøyet, herunder fortøyningsområder og områdene rundt fartøyet		
Håndtering av last		
Levering av skipsforsyninger		
Håndtering av uledsaget bagasje		
Kontrollere ombordstigningen av personer og deres effekter		
Sørge for at systemet for sikkerhetskommunikasjon mellom fartøyet og havneanlegget er raskt tilgjengelig		

Underskriverne av denne avtalen attesterer at sikkerhetstiltakene og sikkerhetsordningene for både havneanlegget og fartøyet i forbindelse med nevnte aktiviteter, oppfyller bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av regelverket, og vil bli gjennomført i samsvar med bestemmelsene som allerede er angitt i deres godkjente plan, eller i de særlige ordningene som er avtalt og angitt i vedlegget til denne erklæring.

Dato,

sted

Undertegnet for og på vegne av	
havneanlegget:	fartøyet:
<i>(Underskriften til havneanleggets sikkerhetsansvarlige)</i>	<i>(Underskriften til skipsføreren eller fartøyets sikkerhetsoffiser)</i>
Navn og stilling for den personen som har undertegnet	
Navn:	Navn:
Stilling:	Stilling:

Kontaktopplysninger

(Fylles ut etter behov)

(angi de telefonnumre, radiokanaler eller radiofrekvenser som skal brukes)

For havneanlegget	For fartøyet
Havneanlegg	Skipsfører
Havneanleggets sikkerhetsansvarlige	Fartøyets sikkerhetsoffiser
	Rederi
	Rederiets sikkerhetsoffiser

1 Denne modellen for sikkerhetserklæring brukes mellom et fartøy og et havneanlegg. Dersom sikkerhetserklæringen skal gjelde for to fartøyer, skal denne modellen tilpasses tilsvarende.

Tillegg 2

Modell for samsvarserklæring for et havneanlegg

SAMSVARERKLÆRING FOR ET HAVNEANLEGG

(Offentlig stempel)

(Stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene i del B av

DET INTERNASJONALE REGELVERK FOR SIKKERHET FOR FARTØYER OG HAVNEANLEGG (ISPS-REGELVERKET)

Regjeringen i

(Statens navn)

Havneanleggets navn:

Havneanleggets adresse:.....

DET ATTESTERES at dette havneanleggets samsvar med bestemmelsene i kapittel XI-2 og del A av det internasjonale regelverk for sikkerhet for fartøyer og havneanlegg (ISPS-regelverket) er blitt kontrollert, og at dette havneanlegget drives i samsvar med den godkjente sikkerhetsplanen for havneanlegget. Denne planen er godkjent for følgende < angi typer virksomheter, typer fartøyer eller aktiviteter eller andre relevante opplysninger > (stryk det som ikke passer):

Passasjerfartøy

Hurtiggående passasjerfartøy

Hurtiggående lastefartøy

Bulkskip

Oljetankskip

Kjemikalietankskip

Gasstankskip

Flyttbare boreplattformer

Andre lastefartøyer enn dem som er nevnt over

Denne samsvarserklæringen er gyldig til
forutsatt at det utføres kontroller (som angitt på baksiden)

Utstedt i
(Erklæringens utstedelsessted)

Utstedelsesdato
.....
(Underskrift til tjenestemann med behørig fullmakt som
utsteder erklæringen)

.....
(Myndighetens segl eller stempel)

PÅTEGNING VED KONTROLLER

Regjeringen i < sett inn navnet på staten > har fastslått at denne samsvarserklæringen gjelder med forbehold for < angi relevante opplysninger om kontrollene (f.eks. obligatoriske årlige eller ikke-planlagte kontroller) > .

DET ATTESTERES at det under en kontroll som ble utført i samsvar med punkt B/16.62.4 i ISPS-regelverket, ble fastslått at havneanlegget oppfyller de relevante bestemmelsene i kapittel XI-2 i konvensjonen og i del A av ISPS-regelverket.

1. KONTROLL Underskrift:
.....
(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)
Sted:
.....
Dato:
.....

2. KONTROLL Underskrift:
.....
(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)
Sted:
.....
Dato:
.....

3. KONTROLL Underskrift:
.....
(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)
Sted:
.....
Dato:
.....

4. KONTROLL Underskrift:
.....
(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)
Sted:
.....
Dato:
.....

Sist oppdatert 25. juni 2012